

BUGUREȘTII CARI DISPAR

(Urmare din pag. 12-a)

provocau grave accidente pe la 1900, ci li se face o anestezie parțială.

Maestrul, de acum o jumătate de veac, urca pe masa de operație pe clientul său, chiar în ziua când venise la dânsul și — de multe ori — pune diagnosticul abea după operație. El ar rămâne nedumerit văzând câte precauții se iau azi, — câte analize de tot felul, câte cercetări radiologice cere un chirurg din zilele noastre, înainte de a se hotărî să aplice lama bisturiului său pe corpul suferindului. Astfel, în clinica d-lui prof. Doctor Hortolomei, nici o intervenție chirurgicală nu se face până ce diagnosticul nu e stabilit în mod indubitabil, bolnavul fiind cercetat din toate punctele de vedere și pregătit — prin tratamente speciale — pentru a suporta operația.

Cel ce vizitează clinica d-lui prof. Dr. Hortolomei, are impresia că asistă la o continuă hărțuială, la o luptă îndârjită, pe care bravi, curagioși și inimoși reprezentanți ai științei moderne o duc împotriva Morții spre a smulge din brațele ei cât mai mulți semeni de ai noștri.

O OPERĂ MĂREAȚĂ

După cum s'a proiectat, toate clinicile Spitalului Colțea vor fi mutate în nouile clădiri, cari urmează să se ridice pe vastul teren al fostei școli de horticultură, pe plaiul Dâmboviței, dincolo de grădina Botanică, aproape de porțile de fier, cari stăvillesc râul carpatin la intrarea sa în cetatea lui Bucur — deci într'un cadru pitoresc liniștit și igienic, mult mai potrivit pentru un așezământ spitalicesc. Se va ridica acolo un templu al medicinei, care va face cinstă atât efortului spitalelor civile cât și primăriei Capitalei, cual cărei concurs se va realiza marea operă.

ALEX. F. MIHAIL

Eczema

Persoanele care suferă de eczemă de ani de zile, pot recăpăta un somn liniștit, întrebându-se Pomada Cadum care oprește îndată mâncărimea. Multe suferințe pot fi evitate, dacă se întrebuițează la timp Pomada Cadum contra eczeimei, bubelor, pecinginei, râiei, erupțiilor, cojirii pielii, hemoroidelor.

DOCTOR ERICH WUCHER

(CERNĂUȚI)

FOST ASISTENT LA CLINICA DIN VIENA

S'a stabilit în București, Str. Aristide Briand 20 (fostă regală). Bloc Carlton. Telefon 4.22.42.

Boli de piele, păr, cosmetice, sexuale, femeii și sifilis. Tratamentul special pentru **hemoroidi, varice** și flebită. Raze X. — **Unde ultrasonice**, Diatermie, Ultraviolete, etc. **CONSULT 8-1 ȘI 4-8**

SĂRBĂTORIREA D-LUI PROF. TAȘCĂ

Studentii facultății de drept din București, l-au sărbătorit pe d. prof. Tașcă. Instantaneul nostru îl reprezintă pe sărbătorit în mijlocul studenților săi.

IN MÂINILE LOR SE AFLĂ SOARTA BĂTĂLIEI...

(Urmare din pag. 6-a)

GENERALUL VUILLEMIN

Comandantul forțelor aeriene franceze s'a născut la Bordeaux, unde și-a făcut primele studii. Locotenent la vârsta de 27 de ani, Josef Vuillemin a comandat în tot timpul celor patru ani de războiu, din 1914 până în 1918, o escadrilă de bombardament, a cărei faimă a devenit legendară. După încheierea păcii s'a consacrat unor mari sboruri de durată, fiind primul aviator din lume, care a străbătut Sahara în avion, acum 20 de ani. Primind însărcinarea să organizeze bazele aeriene în Sahara, el își îndeplinește în chip desă-

vârșit această misiune, înființând numeroase aeroporturi, în pustiul african. Recordul bătut prin sborul deasupra Saharei, i-a fost disputat mai târziu de aviatorul italian Reginensi, care s'a pierdut cu avionul în deșert. Generalului Josef Vuillemin îi revine astăzi sarcina uriașă de a lupta cu aviația germană, apărând cerul Franței.

GENERALUL GORT

Viconte Gort, comandantul suprem al armatei britanice, este un soldat tânăr. El n'are decât 54 de ani, bucurându-se de o foarte mare popularitate în rân-

durile soldaților britanici, care-l numesc cu familiaritate „Tigrul”. Faptele de arme ale generalului Gort în trecutul războiului mondial și limpezimea vederilor sale strategice, l-au indicat, la începutul războiului pentru înalta demnitate cu care a fost investit.

Viconte Gort este ajutat în postul de conducere ce deține, de generalul Edmont Ironside, inspector general al tuturor forțelor armate britanice de peste mări, actualmente comandant-sef al armatei engleze din Franța. Generalul Ironside e în vârstă de 55 de ani și vorbește în mod curent, în limbi. Ironside este tipul clasic al soldatului de pro-

fesie, neavând nici o altă preocupare sau pasiune, în afară de obligațiile sale militare. După strălucita sa purtare în războiul mondial, Ironside a comandat faimosul corp expediționar britanic, care a debarcat la Arhangelsk în Rusia de nord.

* * *

În mâna acestor bărbați, seniori ai războiului, se află astăzi soarta nu numai a bătăliei de pe câmpiile Flandrei, și din nordul Franței, ci însăși soarta Europei de mâine.

d.

Aceleași materii prime
Aceiaș bună calitate
Pasta de dinți Chlorodont

SUNT VINDECABILE BOLILE DE PLĂMÂNI?

Toți acei cari suferă de astmă, tuberculoză pulmonară, și la laringe, catar la vârful plămânilor, tuse învechită, răgușală persistentă, gripă și n'au găsit vindecarea până acum primesc dela noi lămuriri, absolut gratuit și franco o carte cu multe ilustrații asupra temei: „Sunt vindecabile bolile de plămâni?”. A se scrie o carte poștală, francată cu 8 lei — la adresa exactă: PUHLMANN & Co., BERLIN, 8.36, MIGGELSTRASSE 25—25 a.

DUMINICA SPORTIVĂ

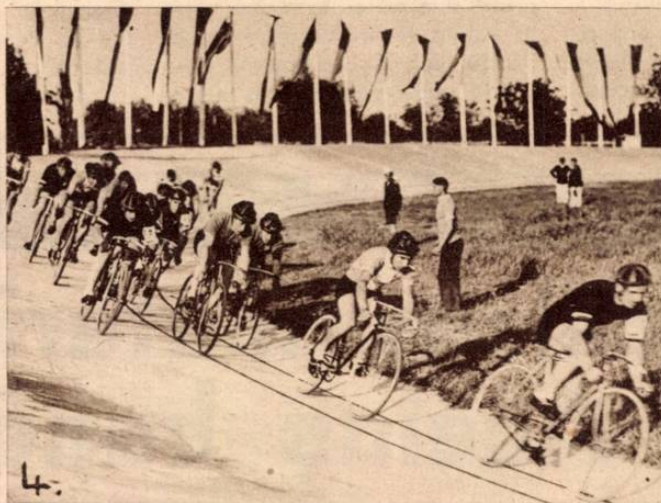

Venus-Rapid 1-1 (0-0)

În fața a 20.000 de spectatori, s'a disputat Duminică pe arena Venus, matchul de football între echipele Venus și Rapid. Publicăm două interesante faze ale matchului.

BALCANIADA CICLISTĂ

Pe velodromul din Șos. Olteniței, s'a inaugurat Duminică într'un cadru festiv, prima balcaniadă de ciclism. Au luat parte, ambasadorii Greciei și a Turciei și ministrul plenipotențiar al Bulgariei — precum și d-nii Teofil Sidorovici, comandantul Străzii Tării, d. ministru Gh. Vântu, George Plagino, etc. În fotog. noastre: 1. Echipa Turciei. 2. Echipa bulgară difilează. 3. Defilează echipa Greciei. 4. Concurenții la o turnantă. 5. Un concurent bulgar și unul grec la start.

CURSELE

Premiul Eleganței, care s'a alergat Duminică pe Hipodromul dela Băneasa, a fost câștigat de Petruș. În fotografia noastră: Câștigătorul.

M. S. REGELE

ANUL XIV No. 698

4 Iunie 1940

ZECE ANI DE LA RESTAURATIE

Coloanele motorizate, cavaleria războaielor moderne

COMUNICATELE de pe front ale taberelor în luptă au de fiecare dată relatări cât se poate de ample, asupra activității coloanelor motorizate. În mintea celor cari nu cunosc tehnica războiului modern, cu siguranță că noțiunea de coloană motorizată subînțelege ceva între autocamion și automobilul confortabil de persoane, sau eventual motocicletă, vehicule bineînțeles înarmate, în fața impetuozității cărora nu poate rezista nici o trupă. În această idee este ceva adevărat, dar nu tot. Multe lucruri sunt exagerate, după cum unele ar mai trebui să fie completate.

Când a izbucnit actualul războiu, în unele publicații s'a strecurat eroarea că arma coloanelor motorizate, faimoasele „Panzerdivisionen” ale armatei germane ar fi constituit o armă surpriză. De fapt, statele majore ale țărilor în conflict, știau că infanteria, regina luptelor cum i se spunea pe vremuri, a fost detronată și că greul atacului aveau să-l ducă tancurile, automobilele blindate și trupele de motocicliști. Strategii au elaborat planuri de luptă amănunțite, bazându-se pe experiențele câștigate în timpul manevrelor. Extrema mobilitate a coloanelor blindate și motorizate, puterea lor de foc și rapiditatea lor au adus în eșafodajul luptelor elemente noi.

Și cu toate acestea, a fost o surpriză. Coloanele blindate s'au dovedit eficace, peste așteptările și a celor atacați și ale atacatorilor. Surpriza a fost atât de mare, încât în comunicatele oficiale nu se ezita să se arate că situația este confuză, din cauza ineditului fel de luptă impus de noua armă și mai ales din cauza mobilității acesteia.

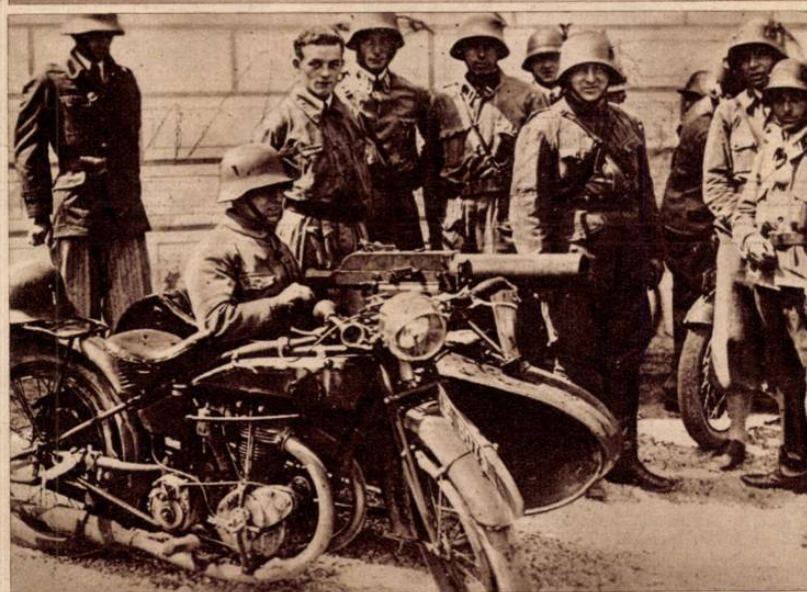
Apărarea împotriva coloanelor motorizate, astfel cum fusese concepută din timpuri de pace, nu s'a dovedit eficace sută la sută. Cruda realitate a războiului a impus elemente noi, de care a trebuit să se fie seamă.

În primul rând s'a făcut constatarea că o coloană motorizată și blindată, acționând la câmp deschis are un iureș de o impetuozitate careia nu i se poate rezista. Elementele menite să reziste sau spre a preciza, să riposteze atacurilor celerelor blindate, trebuie să aibă poziții solide, bine camuflate, pentru ca tirul lor să fie eficace, înainte de a fi descoperite de tancurile dușmane.

Ultimele campanii pe diferitele fronturi au dovedit că o înaintare a coloanelor blindate pe drumuri relativ bune, se poate efectua cu repeziciune și siguranță. Tancurile eșalonate după o anumită normă, sunt capabile să res-

Tanc german aruncător de flăcări, în acțiune.

Motocicletă cu ataș, înarmată cu mitralieră, staționând într'un oraș belgian.

Coloanele blindate ale armatei franceze așteaptă ordinul de înaintare.

Tanc german camuflat, într'o pădure de pe front.

pingă ele singure atacurile a căror țintă sunt. Chestiunea devine mult mai dificilă, atunci când coloana blindată pătrunde într'un orașel. În cursul luptelor din Belgia s'a dovedit că o baterie de 75 mm., bine plasată, poate pune într'o situație critică o coloană blindată înaintând pe străzi și neputând să se apere printr'o perdea de foc, destul de distanțată.

Dar coloanele motorizate nu sunt formate exclusiv din tancuri. Dintr'o asemenea coloană fac parte auto-mitraliere blindate sau neblindate, montate pe roți sau șenile, precum și motocicliști, fie că dispun de mașini pentru un singur om, sau cu side-car.

Automitralierele, pe șenile, străbat indiferent orice teren, dacă nu este exagerat de accidentat. În schimb, acelea pe roți trebuie să se mulțumească numai cu șosele obicnuite. Motocicliștii pot pătrunde pe orice teren și constituie o armă de șoc redutabilă.

De obicei, un divizion blindat dispune și de aproape cinci batalioane de pușcași. Evident că aceștia sunt transportați tot cu autocamioane pe câmpul de luptă sau până în apropierea liniei de foc, de unde își continuă înaintarea, după regulile obicnuite ale infanteriei în luptă.

În afară de aceasta, divizionul mai dispune și de artilerie ușoară.

Fiecare divizion blindat are atașat pe lângă el o unitate de genști. Utilitatea acestor soldați este extrem de mare. Astfel, în cursul luptelor de pe frontul din apus, s'au văzut pontonieri, cari au fost capabili să construiască, în aproximativ două ore, o punte de 100 metri

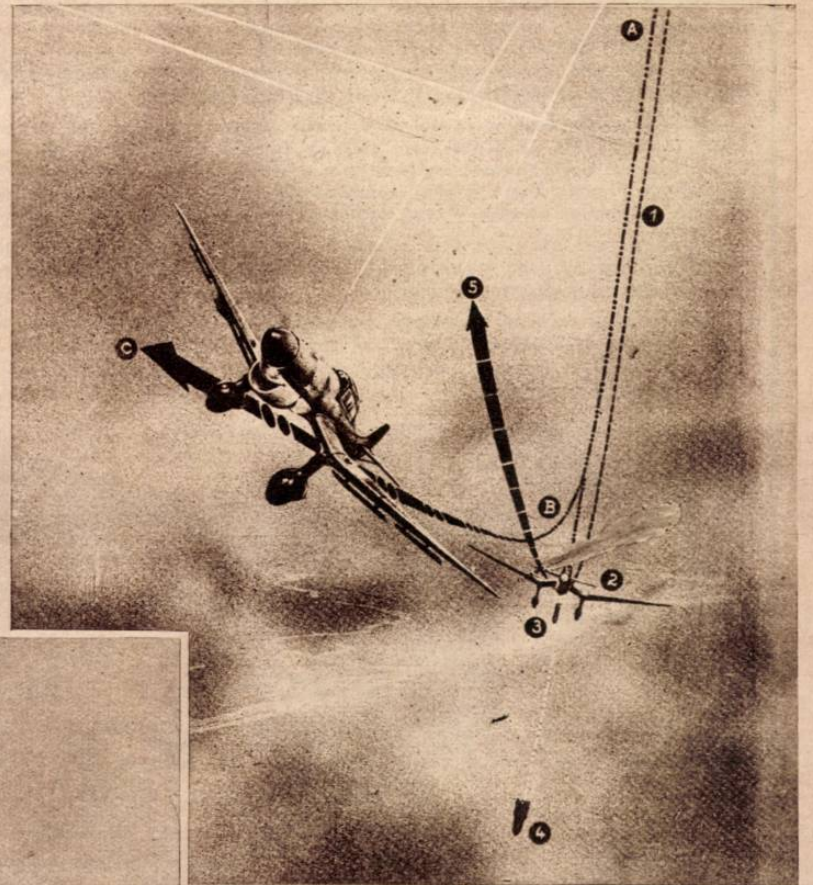
lungime, bine legată cu cabluri, astfel încât să poată fi trecută și de tancurile cele mai grele. Evident că divizioanele blindate dispun și de unități de transmisiuni, întocmai ca oricare altă unitate. Am spus mai sus că situația coloanelor blindate este foarte dificilă atunci când este vorba de ocuparea unui orașel sau oraș. S'a întâmplat, spre exemplu, în cursul războiului din Polonia, ca unele coloane blindate să trebuie să execute mișcări de retragere, fiind în imposibilitate să riposteze rafalei de proiectile, abătute asupra unității și trase de soldați dela adăpostul caselor și zidurilor orașelului ocupat. Ca oricărei arme, s'a găsit o replică potrivită și pentru tancuri și autoblindate. Întocmai unor armăsari din basme, însă armăsari de oțel, tancurile întrebuițate în războaiele moderne împoacă în afară de gloanțe, și fără flăcări. Este ultima perfecțiune tehnică, aceea de a se monta aruncătoare de flăcări al căror efect distrugător este de nedescris, pe tancuri și autoblindate. Lupta este îndârjită, deoarece întrebuițarea coloanelor motorizate, în măsura în care se face astăzi, n'a eșit din faza primului elan. Probabil că în scurtă vreme se va găsi o apărare și împotriva vigoarei acestei arme. Ar fi de dorit însă ca geniul distructiv al oamenilor să nu descopere o armă și mai îngrozitoare, și mai pustiitoare decât cele de până acum.

BOMBARDAMENTUL IN PICAJ

În timpul zborului în picaj, avioanele ating o viteză de 900 klm. pe oră. Calculele ingineresti au determinat că o depășire a acestei viteze ar atrage în mod inevitabil după sine, ruperea avionului. În consecință, atunci când un avion este încărcat, se ține bine seama de fiecare kilogram în plus, deoarece acesta, în virtutea forței de atracție a pământului, sporește treptat viteza aparatului în picaj, putând să facă să se treacă de viteza de 900 klm. pe oră. Piloții avioanelor speciale au la dispoziție, spre a modera viteza căderii, niște frâne aerodinamice, plasate sub aripi, și care sunt foarte bine vizibile în ilustrația noastră.

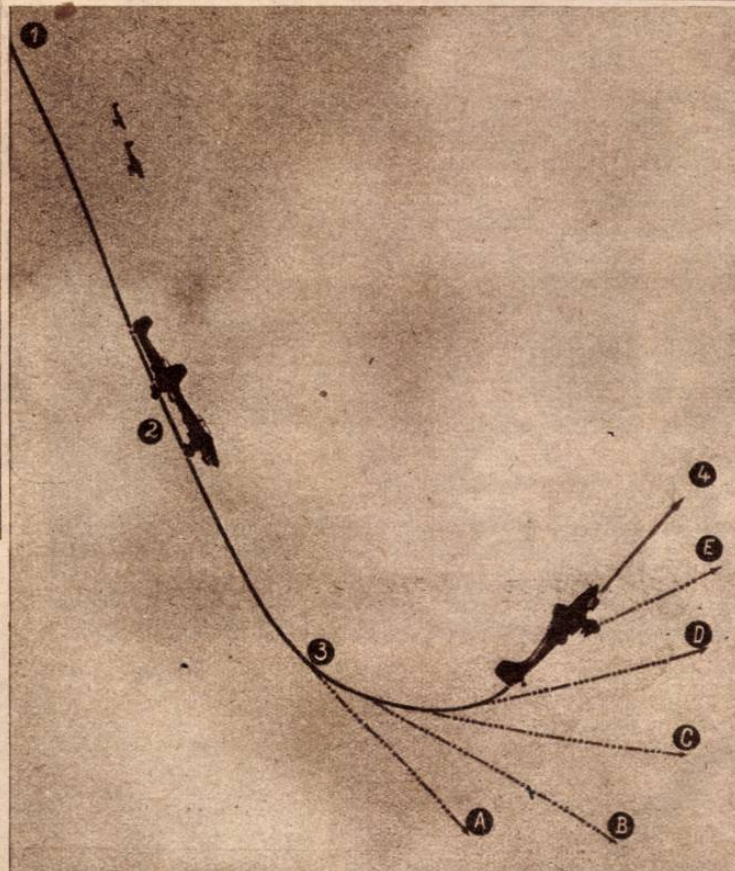
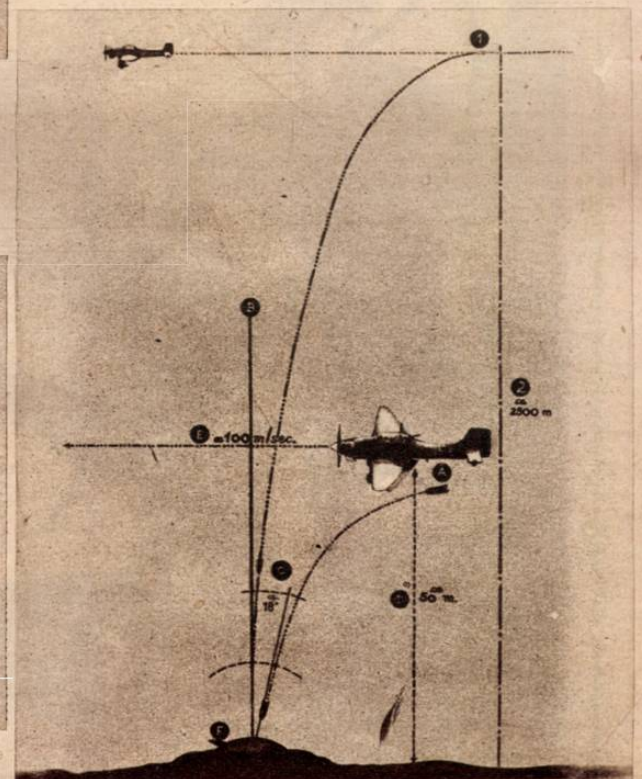
Când avionul a atins altitudinea minimă, trebuie să se dea drumul bombei care cade aproape vertical asupra obiectivului și în aceeași vreme să se reînalțe aparatul. E un moment critic, deoarece artileria antiaeriană are tot răgazul să tragă asupra sa, fără ca el să poată riposta.

Eficacitatea bombardamentului executat din zborul în picaj, este extrem de mare. Pericolele care pândesc însă pe pilot sunt tot atât de mari, mai ales după ce acei cari au fost bombardați își revin din prima uluială.

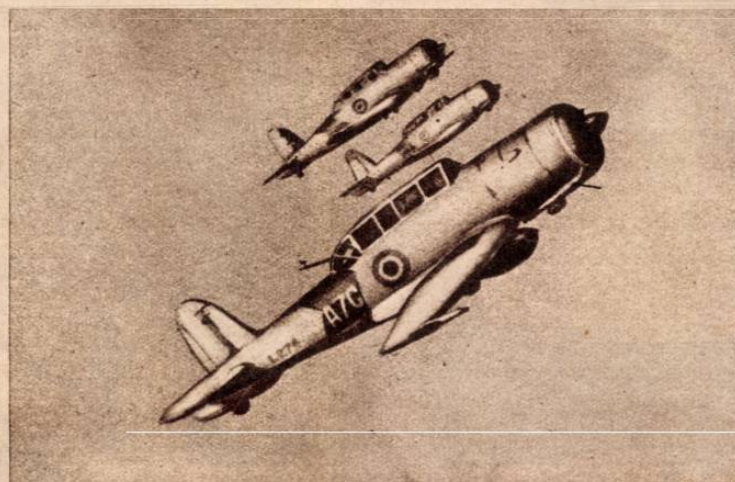

Sborul în picaj nu se execută absolut vertical, ci cu o înclinație de aproximativ 80 grade. Ajuns în punctul b (2) se lansează bomba, iar aparatul se redresează. E momentul cel mai periculos al ațacului. Se văd frânele aerodinamice plasate orizontal, în timp ce aparatul se redresează spre punctul c.

Principala dificultate a bombardamentului în picaj, constă în aprecierea justă a înclinației traectoriei avionului și bombei. Din ilustrația noastră se vede clar raportul dintre viteza orizontală și înălțimea dela care se lansează bomba. O bombă lansată dela 2500 metri înălțime, (1) cade aproape vertical pe țintă. Spre a se obține un efect de pătrundere util, dela acea înălțime, e nevoie, să se lanseze o bombă de 50 kg. sau să se lanseze dela 50 metri înălțime, o bombă de 2000 kilograme.

Viteza maximă de 900 klm. pe oră nu se referă la zborul în linie dreaptă, ci numai la zborul în picaj. Avionul pornește din punctul 1 până la punctul 3, cu viteză de 200 klm. pe oră. Din acest punct începe redresarea aparatului, care este infinit mai lentă. Organismul pilotului este supus, în momentul când ajunge în punctul 3, unei încordări extreme, din cauza forței centrifuge (a—e) care produce turburări grave în circulația sângelui.

Avioanele aliate „Skua”, care au în flota franco-britanică același menire ca aparatele „Stuka”.

Avion „Stuka”, construit special pentru zborul în picaj. Sub aripi se vede limpede frâna aerodinamică, în poziție verticală (de frânare), iar între roți o bombă mare de 500 kg.

LUPTELE din ultima vreme au familiarizat cititorii cu un termen nou și anume bombardamentul în picaj. Trebuie să recunoaștem că deși aviația a făcut progrese uluitoare în ultimele două decenii, cu toate acestea, majoritatea oamenilor mai au încă o vagă neîncredere în tot ce este mașină de zburat și poate chiar o lipsă de interes pentru tehnica acestui nou sistem de locomoțiune.

A trebuit să vină tragica svârcolire a ultimului an, pentru ca aviația să se impună categoric pe primul plan al atenției generale. Comunicatele sunt pline de relatări de bombardamente și în multe din ele se întâlnește termenul de bombardament în picaj.

Publicăm în această pagină o serie de ilustrații, menite să lămurească, în linii generale, tehnica bombardamentului în picaj. De bună seamă că nu poate fi vorba de o explicație amănunțită, ci vrem numai să explicăm în ce constă acest sistem de zbor.

S'a constatat că eficacitatea bombardamentelor aviatice era mult redusă din cauză că bombardierii nu puteau ochi cu suficientă precizie ținta. Bomba lansată dela mare înălțime nu cădea absolut vertical, ci luă o traectorie curbă, influențată de curenții aerului și chiar de rotația pământului. Pentru a se remedia acest lucru, piloții de războiu au hotărât să execute bombardamente în timpul zborului în picaj, adică atunci când dela mare înălțime, avionul se prăbușește cu botul înainte, aproape vertical, asupra obiectivului propus. De bună seamă că nu poate fi vorba de o prăbușire absolut verticală, ci având o înclinație de cel puțin 80 grade.

Aviația militară germană dispune actualmente de un nou tip de avion de bombardament, denumit „Stuka”, adică Struzkampfflugzeug (avion de luptă în picaj). Acest avion este construit dintr'un material excepțional de rezistent, și e perfect echilibrat. Piloții sunt antrenați special pentru zborul în picaj, care este extrem de primejdios. Un aparat similar celui german este avionul de care dispun forțele aliate, cunoscut sub numele de „Skua”.

RĂZBOIUL

O IMAGINE SGUDUITOARE A RĂZBOIULUI MODERN

După modul cum se desfășoară luptele din Franța, se învederează aceea tactică folosită de Frederic al II-lea în bătălia dela Leuthen, în războiul de șapte ani. Ideea sa fundamentală constă în a sili pe inamic să iasă din poziția sa inatacabilă, să pună în mișcare întreaga-i armată pe una din aripi și să-i impună lupta în cele mai defavorabile circumstanțe tactice.

În ce privește elementele victoriei, folosind această tactică, generalul Groener, comentatorul și discipolul lui von Schlieffen scrie :

„Acele elemente erau, în primul rând, masa puternică grupată pe aripa dreaptă ; în al doilea rând, lovitura dată pe neprevăzute chiar în inima Franței, lovitură pe care nici o împotrivire nu ar putea-o opri. Această lovitură trebuia să tindă spre două obiective strategice : armata și capitala Franței. Forța intensă, rezultată din conjugarea efectelor de masă și viteză, trebuia să dea germanilor un elan căruia torțele vii ale franco-englezilor să nu-i poată rezista”.

Partizanul cel mai convins al acestei operații era, în statul major german, scriitorul militar oficial, generalul Erfurth. El interpreta astfel repartitia forțelor, cu ocazia unei atari operații :

„După o teorie care nu se discută, masa principală a forțelor trebuie să fie acolo unde se caută lovitura hotărâtoare. Când atacul principal este îndreptat împotriva unei aripi, spunea contele Schlieffen, trebuie ca cea mai mare parte a forțelor să fie adusă aici și s'o orienteze întru prelungirea frontului.

Fiind clar că în Franța nu subsistă nici-o aparență a vreunei posibilități de surpriză ; singura surpriză consta în a efectua o concentrare în punctul ales, în vederea unei lovituri decisive. Superioritatea forțelor în punctul unde va fi luată hotărârea — Nordul Franței — nu poate fi obținută decât slăbindu-se alte sectoare. Hotărît, și fără a se ține seama de misiunile secundare.

AVIAȚIE ȘI TANCURI

Ziarul elvețian „National Zeitung” află din Londra că cercurile militare engleze nu cred într-o apropiată contra ofensivă pe frontul de vest.

Ei spun că succesele germane au fost dobândite până acuma prin tancuri grele și o superioritate numerică în aviație. Dar avantajul acesta în materie de tancuri, nu se poate menține mult timp, și dacă în aviație calitatea este copleșită de cantitate, această disproporție va fi în curând înălturată. Aceasta cu atât mai mult, cu cât este probabil că aviația germană va extinde foarte mult, operațiile sale împotriva coastelor engleze. Pe de altă parte se spune că din Canada se vor trimite în Anglia toate rezervele în materie de aviație.

Un ziar englez anunță că în Downing Street a fost arestat un necunoscut, în uniformă de ofițer englez, care stăruia să vorbească, cu orice preț, cu d. Churchill.

O VORBĂ A LUI BERNARD SCHAW

Marele scriitor englez Bernard Schaw într'un interview acordat unui ziar englez, a spus între altele : „Acum, după ce ne-am speriat bine de tot, vom face ce trebuie. Englezii până nu încep să se teamă, nu fac altceva decât joacă rugby, tenis și football. Kaizerul a făcut greșeala să sperie pe englezi și azi se repetă aceeași greșeală. Acum se va vedea cum suntem noi când ne sperie cineva”.

UN ATAC PRIN IRLANDA ?

La o întrebare pusă d-lui Attlee în Camera Comunelor cu privire la posibilitatea unui atac german încercat împotriva Angliei prin Irlanda, d. Attlee a spus că s'a făcut, între cele două guverne, schimburi de informații necesar.

În ultimile zile au fost expulzați din Anglia 167 membri ai mișcării republicane irlandeze.

Înaintarea unei patrui germane, într'un oraș de pe front.

Pilotul unui avion de luptă francez coboară din carlingă.

Post de pază înarmat cu mitraliere, al trupelor expediționare franceze, pe malul fiordului Nârvik.

PLINĂ DESFĂȘURARE

POATE FI CUCERIT GIBRALTARUL ?

Ziarul „*Voelchische Beobachter*“ își pune această întrebare. El afirmă că Gibraltarul este o fortăreață învechită înarmată cu arme care nu mai pot face față cerințelor de azi. Această constatare este valabilă atât pentru gurile de tun de 30 și 23 cm. cât și pentru artileria mijlocie care se află instalată în galerii și la deschizăturile fortificațiilor și care nu pot constitui o apărare eficace față de un atac al artileriei moderne. Numai artileria anti-aeriană este modernă dar ea e instalată în mijlocul câmpului, unde se află instalată și o mare parte a artileriei care pot fi scoase din funcțiune prin atacuri aeriene. Un obstacol puternic în cucerirea acestei fortificații, cum s'a spus de sute de ani, rezidă numai în poziția naturală a fortificației.

„În fine, un ultim cuvânt spre a lămurii o formulă adesea întrebuințată: Franța trebuie să aibă o armată defensivă. Din punct de vedere militar, formula este absurdă și periculoasă. Absurdă, deoarece o armată este făcută pentru luptă, iar lupta cere, după împrejurări, utilizarea ofensivei ca și defensivei. Periculoasă, deoarece riscă să ducă o armată la defensivă pasivă, adică la înfrângerea sigură, făcând-o incapabilă de ofensivă, adică de a învinge”.

MĂSURILE ANGLIEI

Toți fugarii din Belgia și Olanda, sosiți în Anglia, după cum anunță „*Daily Express*”, sunt fotografiați de Scotland Yard, sub paza cea mai severă a poliției. Aceste fotografii servesc la identificarea lor, ca să nu se strecoare spioni printre fugari.

Faimoasele reuniuni din Hyde-Park, unde în fiecare Duminică orice cetățean se urca pe o estradă și vorbea ce-i trăznea prin cap, au fost suprimate.

La Malta s'a introdus starea de asediu, dela ora 11 noaptea până la 5 dimineața. Contravenienții se expun pedepsei cu moartea.

Deasemenea, în Egipt, luminile sunt stinse dela ora 9 seara până la 5 dimineața, iar la Cairo au fost evacuate toate muzeele și puse în siguranță. Printre aceste piese de muzeu se află și mumia lui Tutankamon, împreună cu toate bijuteriile găsite în cripta lui.

IN AJUNUL UNEI HOTĂRARI

Ziarul italian „*Telegrafo*”, care trece drept un organ inspirat de Ministerul de Externe, crede că în curând Germania deținând toată linia de coastă dela Trondheim până la Abbeville, se va afla în necesitatea de-a lua o importantă hotărâre : o acțiune împotriva Angliei sau un marș asupra Parisului. Ziarul crede că Germania nu consideră necesară ocuparea Parisului.

Doi camarazi se reîntâlnesc.

Un incendiu a izbucnit depe urma unei bombe incendiare. Populația se retrage din locurile expuse, dintr'un orașel din nordul Franței.

Post avansat al trupelor germane în cursul luptelor depe frontul din Vest.

INFERNUL

Ziarul german *Nationalsozialistische Parteikorespondenz* vorbind de bătăliile ce se desfășoară pe frontul de vest scrie :

Tot nu sunt suficiente cuvintele pentru a reda uriașa grozăvie a acestui războiu și infernul luptelor de motorizări care nimicind și sguduind pământul, aruncând foc pe mii de guri, năvălesc în mii de unități, din toate direcțiile.

Mii de tone de fier și oțel se ciocnesc asurzitor în aceste lupte uriașe care nu se pot imagina. Ziarele vorbesc de tenacitatea și eroismul cu care soldații apără fiecare bucată de pământ. De ambele părți se cer soldaților fapte inimaginabile. Și ei trebuie să înfăptuiască inimaginabilul.

Înălți comandanți și ofițeri superiori stau în carele de asalt din primele linii și conduc operațiile. În nici un războiu elementele conducătoare n'au luat o parte atât de activă la operațiuni ca în aceste bătălii gigantice.

Sute de kilometri pătrați zac sub ruină și cenușă. Pe distanță de kilometri se întind trenuri de fugari peste tot cuprinsul țării.

În filmele luate în diferite regiuni de lupte se văd orașe și sate arzând, gări distruse până la neidentificare, oameni crispați de groază și durere privind desnădejduți spre fostele lor proprietăți. Se aude urutul avioanelor care atacă, se văd bombardamentele care nimicesc pozițiile adversarilor, detunăturile sguduitoare ale artileriei. O casă după alta iau foc până totul se transformă într'o mare de flăcări.

Fără menajamente, filmul înfățișează un tablou de ceea ce se numește războiul modern.

ALTE AVIOANE

Agencia americană „*Exchange*” află din New-York, din cercuri autorizate că în momentul de față se construiesc în Statele Unite 10.000 de avioane pentru aliați, în afară de cele 2.300 cari au și fost livrate.

Se construiește în masă un avion de luptă. Fabricarea este foarte înaintată, iar montajul noului tip se va face peste puțin. Noul avion este extrem de rapid și pare să fie o replică la avioanele germane „*Stuka*”.

OFENSIVA ȘI DEFENSIVA

Comandantul șef al forțelor aliate, generalul Weygand, a publicat în 1936 în „*Revue des deux mondes*”, rândurile următoare, care capătă astăzi o semnificație specială :

ULTIMELE IMAGINI

MONȘTRII DE OȚEL

Coastele țărilor maritime sunt apărate de tunuri de mare calibr, a căror bătaie poate asigura securitatea zonelor respective. Iată un tun de mare calibr al artileriei de coastă norvegienne, în apropierea unui port, care a fost ocupat de trupele germane. Artileriștii se familiariză cu noua armă.

LUPTE GRELE

Luptele pe frontul din Flandra sunt extrem de violente. Orașele și satele care au fost cuprinse în zona de operațiuni au avut foarte mult de suferit. După cum am mai spus, luptele sunt date mai ales de unitățile blindate. Înaintării acestor unități li se opune artileria antitanc, de o eficacitate remarcabilă. Iată în imaginea noastră o unitate de artilerie antitanc, în poziție de tragere, la o răscruce dintr'un orașel belgian.

Arma cea mai temută a războiului modern nu cunoaște piedici în calea ei. Indiferent de configurația terenului, tancul, mai ales acela de tonaj mare, înaintază. Un codru care nu are copaci prea groși, rămâne devastat în urma trecerii coloanei de tancuri, ca și cum ar fi trecut o turmă de elefanți, undeva printr'o pădure ecuatorială.

Ca și odinioară, greul luptelor îl duce tot infanteria. Nici coloanele motorizate și blindate și nici aviația nu pot să organizeze și să ocupe un teren. Lucrarea aceasta rămâne pe seama infanteriștilor, care și în acest conflict duc greutatea pe umerii lor. Iată o coloană germană în marș spre noi poziții.

Obstacolul cel mai de temut în calea tancurilor este apa, de o oarecare adâncime. Inventatorii au perfecționat însă și această armă, creind așa numitele tancuri amfibii, care pot trece și prin ape de adâncime mare, fără să sufere nimic. Iată un astfel de tanc în acțiune pe frontul de vest, înaintând spre pozițiile franceze.

DE PE FRONT

Guvernul britanic a hotărât în ultimele zile să ia măsuri drastice spre a preîntâmpina orice defecțiune în rândurile populației civile. În consecință s'a dispus arestarea conducătorilor asociației „cămășilor negre”, care nu sunt de acord cu actuala politică a guvernului și sigilarea sediilor acestei asociații.

VOLUNTARIILE ENGLEZE

În fiecare zi se înrolează în armata britanică voluntari, gata să-și dea viața pentru patria lor.

Femei din toate straturile sociale s'au prezentat birourilor de recrutare pentru serviciile auxiliare din Franța, spre a se pune în serviciul patriei. Afluența acestor voluntare este atât de mare, încât ele trebuie să aștepte adesea zile întregi la rând până sunt înrolate.

ÎN DOSUL FRONTULUI

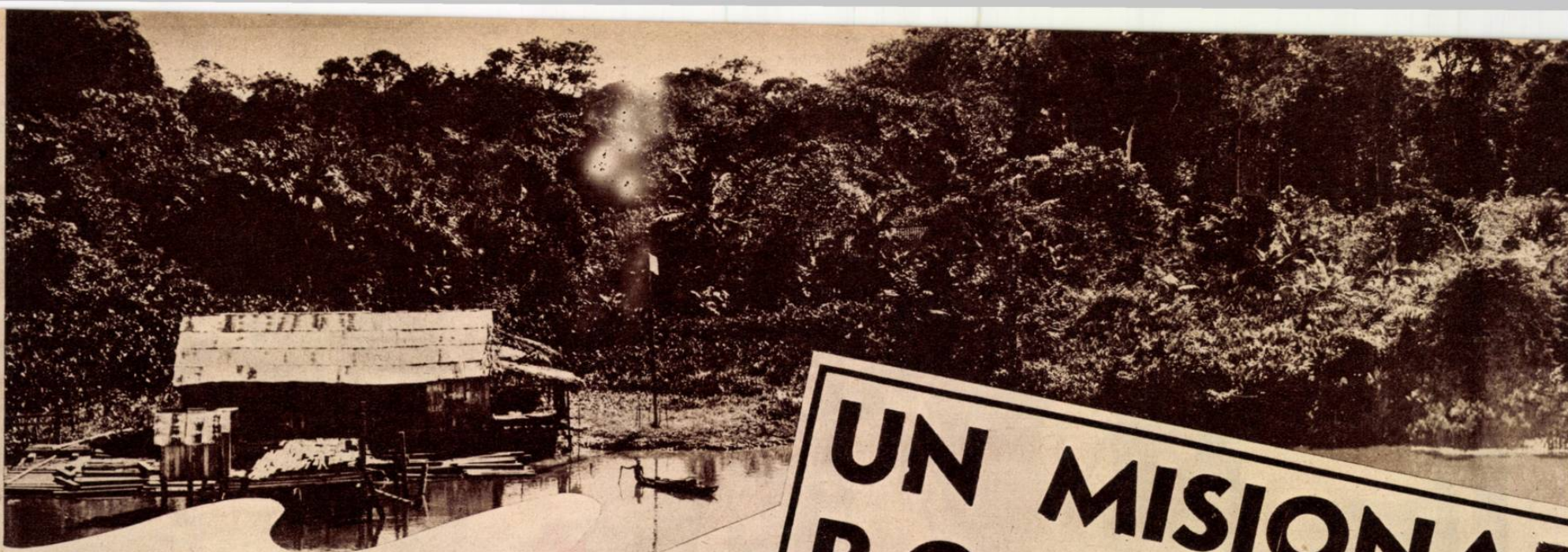
Luptele din vremea din urmă au făcut numeroase victime în toate taberile. Țările beligerante și-au organizat în mod ireproșabil serviciul sanitar, astfel ca să se poată da imediat ajutorul medical, celor cari cad la datorie. În dosul frontului francez sunt spitale încăpătoare bine utilitate, unde primesc îngrijiri soldații trupelor aliate cari au fost răniți în lupte.

×

CAVALERIA UȘOARĂ MODERNĂ

Termenul este oarecum impropriu, deoarece nu mai este vorba de cavalerie propriu zisă, ci de unități motorizate care se deplasează cu mare repeziciune, chiar și pe drumuri accidentate. Noua armă dispune de motocicletă solo și tandem, precum și cu ataș. Soldații sunt foarte bine înarmați, dispunând de cele mai multe ori de mitraliere ușoare de mare precizie.

In jungla africană, pe urmele lui Livingstone și ale lui Stanley. — Când se revoltă apele, leii, șerpii și crocodilii în Rhodesia...

UN MISIONAR ROMÂN ÎN INIMA AFRICEI

INTÂMPLAREA a făcut să cunosc acum câțiva ani un tânăr, care căpătase o instrucțiune religioasă profundă și care își închina toată vremea studiului operii Mântuitorului.

În întâlnirile pe care le aveam cu *I. Chelaru* — căci acesta este numele tânărului ajuns acum în Rhodesia — acesta îmi împărtășia dorința arzătoare pe care o are de a deveni misionar creștin și de a pleca, în nu-l interesa ce colț îndepărtat de lume, pentru a propaga învățăturile Domnului.

Într-o zi *I. Chelaru* m'a anunțat că a reușit să fie admis într-o școală de misionari din Italia și că numai câteva zile îl mai despart de data plecării.

De atunci sunt vreo patru ani și din când în când vechea mea cunoștință îmi dădea câte un semn de viață, printr-o carte ilustrată care pornea fie din Roma, fie din Lisieux sau Lourdes.

O vreme n'am mai știut nimic de el, până când acum câteva zile am primit — spre via mea surprindere un plic cu mărci ce purtau indicația: „Northern Rhodesia”, iar în mijloc se afla capul Regelui George VI al Angliei încadrat de un peisaj african cu girafe și elefanți. Înăuntrul plicului o scrisoare dela *I. Chelaru*, ajuns astăzi, precum dorința i-a fost întotdeauna, misionar în Africa. Din textul deosebit de impresionant al misiunii ce-am primit voiu extrage aici câteva fragmente, care pun în lumină primejdiile, la care se expun acești vajnici credincioși, în înfinita lor dragoste ce-o poartă învățăturilor lui Christos.

* * *

După ce scrie că dela Genova — unde s'a imbarcat — până la locul unde trebuia să ajungă a făcut patruzeci și una de zile, dintre care treizeci și patru pe Ocean și Mare și șapte zile cu trenul, misionarul român adaogă că regiunea în care activează este un teritoriu de șase sute km. lungime și cinci sute km. lărgime, spațiu în care n'a pătruns încă până acum picior de misionar. Pe acest teritoriu lucrează doisprezece preoți și cinci Frați (Călugări).

PESTE PODURI RUPTE ȘI ÎN LUPĂ CU ANIMALELE

Vreți să știți ceva despre greutățile, lipsurile și bucuriile unui misionar? — întreabă *I. Chelaru*. Și continuă astfel: Sunt foarte multe, din care vă scriu numai puțin, ca să vă faceți o idee de viața misionarului, mai ales că noi aci suntem o misiune aproape nouă, fără comunicații, fără drum de fier, fără șosele. Cei doi preoți misionari, ajutați de un călugăr, trebuie să meargă dela reședința lor prin păduri și râuri pe arșita soarelui ce e aici în Africa, obosit și flămând, în o sută șazeci și chiar două sute de sate pe care le au în primire.

Acum — la sfârșitul

lui Februarie, când vă scriu, —

continuă *I. Chelaru* — suntem în mijlocul

verii și această căldură e în tot timpul anului, cu o

excepție, de o mică schimbare de temperatură noaptea. În această

lună ne aflăm în sezonul ploilor, din care cauză cresc râurile și rup podurile, pe care tot misionarul trebuie să le facă. Peste poduri rupte sau deabia înghetate sau reparate trebuie să trecem apa, înfruntând pericolul crocodililor și a altor sălbateci care pândesc.

Ploile — scrie mai departe misionarul român — ne prind pe drumuri rele și așa uzi până la piele continuăm calea și deseori, neputând ajunge dela o misiune la alta, ne culcăm pe pământul gol și ud, pentru a trece măcar o parte din noapte și a ne odihni puțin.

Prin păduri misionarul merge înarmat cu pușcă, din cauza leilor și mai ales a leopardilor, care când sunt flămânzi se reped asupra oamenilor și-i devorează. Apoi mai avem de luptat cu șerpi veninoși, care dacă nu ești atent și nu știi cum să-i eviți, sar și se asvârlă dela distanță la gâtul omului, fără ca acesta să mai poată face vreo mișcare.

CUM SE RECOLTEAZĂ CREDINCIOȘII

Ajutorul ce primim dela Sf. Scaun — continuă *I. Chelaru* — impresiunile sale notații — e mic și din el trebuie să ne întreținem pe noi, să ajutăm pe Negri, să le facem biserică, școală, să plătim catehiști și încă multe altele.

Despre felul cum se face propaganda pentru creștinism, iată ce găsim în scrisoare:

Misionarul trebuie să pregătească și să instruiască — mai întâiu — buni catehiști tot dintre Negri. Acești catehiști indigeni sunt trimiși în sate ca să explice Negrilor percepțiile religiei. Numai după aceea vine misionarul, care îl examinează, vede cine a priceput sensul cultului pentru care au fost pregătiți, îi mai instruește, și numai la sfârșit botează pe cei care sunt convinși. În orașele pe care le avem aici în Africa — facem câte-o biserică micuță, iar la sate suntem mulțumiți să facem, mai ales la început, câte o casuță acoperită cu iarbă unde se spune liturghia pentru Negri.

Ce mângâiere mai mare poate fi pentru misionar, alta decât aceea de a vedea cum triburi întregi care la început nici nu voiau să audă și să primească în mijlocul lor pe misionar, vin acum și cer să fie creștinați.

Nici un sacrificiu nu este prea mare pentru un misionar, când poate aduce un suflet la Dumnezeu, — conchide revelatoarele sale mărturisiri temerarul misionar român, ajuns în jungla africană, în vecinătatea locurilor pe care le-au călcat în secolul trecut, cu acelaș scop, doctorul martir Livingstone și faimosul reporter Stanley.

LIVIU FLODA

Liturghia e oficiată în aer liber.

Regele soldat

STRĂINII de seamă — oameni politici sau gazetari — cari au avut onoarea să cunoască pe M. S. Regele, vorbesc de marile însușiri de conducător ale Suveranului român și de întinderea vastă a cunoștințelor Sale în toate domeniile intelectuale.

Șef de Stat cu o concepție personală, adânc gândită, asupra nevoilor adevărate ale Statului modern și a mijloacelor de înlăuntrire, M. S. Regele a dovedit în vremurile grele prin cari trece lumea că însușirea esențială a unui conducător de nație rămâne spiritul de prevedere.

Soldat însă înainte de toate e Regele nostru, soldat ca neuitatul Său unchi Carol I, făuritorul Independenței și al Regatului, soldat ca marele Său părinte Ferdinand I Întregitorul.

Dacă e adevărat — și este adevărat — că aproape toate ramurile activității naționale au înflorit în primul deceniu al domniei Lui, iar așezăminte de temelie ale Statului au fost schimbate spre a corespunde mai bine vremurilor de astăzi sub imboldul Său, nimeni nu poate uita că mai presus de toate, armata este aceea care a propășit mai puternic în acești zece ani de veghe regală.

Din primul an al domniei, Regele-Soldat și-a îndreptat toată grija, cu o pasiune explicabilă la descendentul unui vechi neam de ostași, spre oștirea țării bântuită de mari lipsuri. Apărarea noastră națională n'a fost niciodată mai stăruitor studiată și mai grabnic realizată ca în acest deceniu în care armata și-a recăpătat Șeful ei firesc.

O muncă uriașă ale cărei roade n'au întârziat să se arate, a redat oștirii elanul corespunzător armatei unei țări cu străvechi însușiri militare. Veghea de fiecă clipă a M. S. Regelui pentru bună starea trupelor și a corpului ofițeresc, l-a fost răsplătită cu dragostea respectuoasă a oștenilor pentru Comandantul lor suprem, dragoste care îmbrățișează și pe Augustul Său fiu, Marele Voevod Mihai, care continuă tradiția militară a Dinastiei noastre, ca ofițer într'un regiment de vânători. La încheierea manevrelor din toamna anului 1936, d. Consilier

Regal Gh. Tătărescu, primul ministru de astăzi care deținea aceeași înaltă funcțiune și atunci, exprima în cuvinte calde recunoștința țării și a armatei pentru străduințele regale închinare întăririi forțelor noastre militare :

„Dacă am putut realiza un început solid în opera de refacere a utilajului armatei noastre, dacă am putut ataca pentru prima oară dela marele războiu, toate problemele înarmării, dacă am putut înlăuntrii vechile deziderate referitoare la industria națională de războiu, apoi aceasta se datorește în-

M. S. Regele

gătirea conducătorilor războiului trebuie să fie complexă, chiar dacă ea nu poate intra în mintea unui singur om.

Războiul astăzi — și trebuie ca toată lumea să fie conștientă de acest lucru, — cere eforturi cu mult mai mari și mai complexe decât în trecut“.

Să avem mereu înaintea ochilor imaginea de bărbăție ostășească a Regelui nostru, oricare vor fi încercările ce ni le rezervă destinul Patriei.

d.

sufletirei cu care Majestatea Voastră a inițiat soluționarea acestor mari nevoi... Drumul tras de gândurile și de sfaturile Majestății Voastre a fost astfel deschis și în parte parcurs“.

Misiunea Sa de șef al oștirii e o adevărată predestinare, cum o recunoaște într'o cuvântare memorabilă Regele nostru :

„Iubiți camarazi,

„Îndeplinind astăzi o tradiție, n'o fac numai fiindcă familiei domnitoare a României i-a fost scris din strămoși că se va îndeletnici de aproape de oștirea țării, ci îndeplinind un imbold al inimei Mele, am petrecut zilele acestea în mijlocul oștirii Mele în plină activitate“.

Dar cât privește rolul armatei în viața statului, M. S. Regele ne-a amintit că „întărirea țării prin forța de credință și forța morală a armatei este una din cele mai mari cheazășii pe care ne putem cu toții bizui“. Când s'a inaugurat noua clădire a Școlii Superioare de Războiu, M. S. Regele a arătat într'un luminos discurs care trebuie să fie doctrina oștirii românești :

„Școala dezvoltându-se astăzi, pe lângă aceste două mari și însemnate meniri, mai are una și mai importantă : aceea ca împreună cu Marele Stat Major al oștirii să statornicească, care este doctrina oștirii românești, — doctrină care, dacă întrebuințează învățămintele care ne vin din alte părți, nu trebuie să fie străină ci trebuie să fie românească, fiindcă terenul nostru și poporul nostru sunt altele, și altele sunt mijloacele și putințele noastre.

Doctrina oștirii românești trebuie să fie specifică a pământului nostru. Ea trebuie însă să isvorască din tot ceea ce trecutul oștirii noastre a dat și trebuie să se bizue în același timp pe tot ceea ce mijloacele și sufletul acestui popor va putea da în ziua de mâine. Aceasta trebuie să fie de azi înainte menirea mare a Școlii Superioare de Războiu.

Dar școala aceasta nu are astăzi numai un rol tactic. Războiul nu se mai duce numai pe câmpul de luptă. Războiul modern se duce pe întreaga întindere a Țării și toți, — de voie, de nevoie, — trebuie să participe la el. De aceea pre-

CRONICARUL clar-văzător care se apleacă asupra acestui deceniu de domnie, va recunoaște dela începuturile ei grija neostenită a Majestății Sale Regelui pentru propășirea valorilor culturale ale țării.

Această nobilă înțelegere a rosturilor culturii în viața națiunii, Regele de astăzi a arătat-o încă înaintea urcării Sale pe Tronul Regilor României, pe vremea când, ca Principe moștenitor și-a luat locul de îndrumător al activității culturale naționale.

Îmbrățișând cu o privire cercetătoare cei zece ani de fecundă domnie, se poate deosebi limpede nu numai ceea ce s'a numit „stilul Carol al II-lea”, atât de evident în toate manifestările culturale, dar mai cu seamă ritmul viu, stăruința neîntreruptă, dragostea vie, imprimate în fiecare act de cultură, în fiecare gând de înnoire, în fiecare realizare desăvârșită. Cel dintâi, El a înțeles că o cultură care s'ar mărgini la ridicarea spirituală a straturilor orășenești nu ar corespunde destinului cultural al nației noastre. Deaceia, străduințele Sale s'au îndreptat întotdeauna spre țara adevărată, adică spre mulțimea satelor românești, acolo unde zac în cea mai mare parte neexplorate, adevăratele comori spirituale ale neamului nostru.

Satul românesc, iată preocuparea de fiecare clipă a M. S. Regelui, țărănul român, iată materialul uman către care s'a îndreptat neîncetat inteligența creatoare a Regelui Educator. Cultura în concepția regală, nu trebuia să rămână un bun hărăzit celor puțini, un privilegiu al celor avuți, ci un izvor viu care să străbată toate straturile populare, trezind energiile somnolente, însuflețind pornirea firească, spre lumină, a multimilor românești. Privită din acest punct de vedere, acțiunea culturală a M. S. Regelui, în acest deceniu de domnie, apare, înainte de toate, ca opera unui mare educator național, hotărât să îmbogățească cultura țării, împrăștiind lumina ei binefăcătoare, până în adâncurile, acoperite încă de întuneric ale celor mai

este baza mare a acestei opere și temelia ei morală. Din noianul de credințe, care s'au răspândit în ultimii ani în această țară, cea care corespunde mai mult chemării unui tineret, plin de avânt și de dragoste, nu este aceea de-a veni și a învăța, pe alții, ci aceea de-a învăța tineretul dela ceilalți, pentru ca din sufletul acestui popor să se răspândească astfel un suflu nou în țara românească.

Închinându-și toată grija acestui ideal de înălțare a satelor, M. S. Regele n'a uitat formele superioare ale culturii, nici instituțiile create pentru menținerea și creșterea acestor forme de cultură.

Una din grijile Sale cele mai vii a arătat-o întotdeauna Universităților, socotite pe drept cuvânt focarele cele mai înalte de cultură națională.

Pătruns că nimeni altul de rolul însemnat al instituțiilor academice, în ierarhia culturii, M. S. Regele a veghiat cu o nobilă pasiune la bunul mers al vieții universitare, îmbrățișând, cu o luare aminte paternă, nevoile crescânde ale Universităților românești.

Dealtminteri, El a fixat, în fraze străbătute de o înaltă gândire, rostul suprem al Universităților, în viața națiunii, cu prilejul învestirii Sale ca doctor honoris causa al Universității din Cluj:

„Ați priceput așa de frumos că viața academică nu trebuie să fie searbădă, că n'are numai rostul ei între zidurile laboratoarelor și ale sălilor de cursuri, ci că aici, în aceste ținuturi aveți rolul de a fi un far care să răspândească lumina culturii românești, cât mai departe și cât mai adânc.

Ați mai priceput un fapt primordial, pentru realul progres, ce trebuie făcut într-o instituție de înalt învățământ, că dascălii și învățăceii nu sunt corpuri aparte, ci două elemente componente și inseparabile, ale unuia și aceluiaș organism.

Universitatea nu este o școală orșică, ci este vârful piramidei culturii naționale. De aici grija perfectă la tot ce se predă între zidurile ei. Universitatea nu vrea să zică masă, ci selecționare. Deci, nu pot decât să revin cu sfatul ce atât de des L-am dat: grija noastră nu

M. S. Regele prezidând congresul Căminurilor Culturale ale Fundațiilor Regale

depărtate colțuri, unde vibrează un suflet românesc. Acea minunată realizare a Principelui Carol, Fundația ce-l poartă numele, a isbutit să strângă în jurul ei toate bunăvoințele active, într-o muncă de nobilă educație, pentru ridicarea culturală a satelor.

Această muncă regală n'a îmbrăcat niciodată formele pretentioase ale unei pedagogii rigide, misionarul investit de Fundația Lui, înțelegând că înainte de-a învăța pe alții, are încă foarte mult de învățat dela proprii săi elevi. O spune însuși M. S. Regele, în câteva cuvinte pline de adevăr:

„Pe zi ce trece constat, cu deosebită bucurie, progresele muncii săvârșite de fundația Mea, de echipele studențești. Pornită dintr'un gând curat, de-a ajuta, fără mari pretenții, constat că această operă devine una din problemele covârșitoare ale înălțării țării noastre. Din toată această muncă depusă, care este adânc gândită, se detașează o morală, care ar trebui să fie un învățământ pentru foarte mulți din această țară. Noi nu am pornit la drum cu idei preconcepționale. Noi nu am venit în mijlocul satelor ca niște dascăli cu intențiunea de-a școlarici pe elevii minori. Noi am venit să învățăm noi înșine și, din învățăceii cari au fost echipierii noștri la început, au devenit dascălii țării. Aci

M. S. Regele vizitând biblioteca Fundațiilor Regale

M. Sa Regele vizitând pavilionul Cărții, având în stânga pe d. Em. Tătărescu

VODUL TURII ANEȘTI

Solemnitatea proclamării M. S. Regelui ca doctor honoris causa al Universității din Cluj.

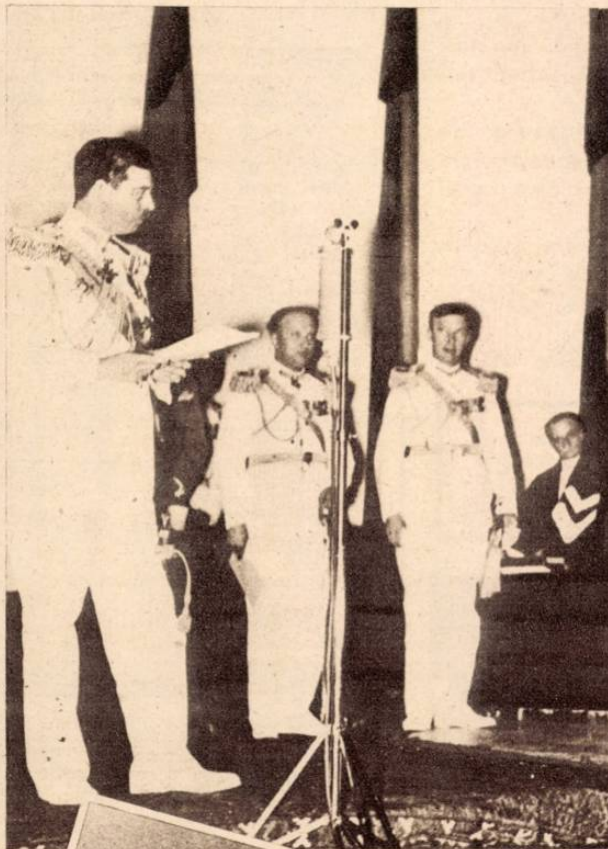
trebuie să fie la înmulțirea numărului studenților și a catedrelor, ci la consolidarea calitativă a ceea ce există. Seminare, institute, laboratoare — iată adevărata muncă ce se cere aci. Nu se cer generalități, ci se cere adâncirea problemelor... Prin cunoașterea adâncă a tot ce este în legătură cu nevoile și posibilitățile noastre românești, vom dovedi acea putere sufletească, spre a ne afirma din ce în ce mai puternic și mai strălucit".

Valorile artistice naționale au resimțit și ele înrăurirea înțelegerii și bunăvoinței regale. Scriitorii, pictorii, sculptorii și toți acei cari se străduiesc pe tărâmurile delicate ale artei, au dus întotdeauna o viață dificilă, mereu în luptă atât cu mizeriile cotidiene, cât și cu lipsa de înțelegere firească, din partea unei societăți încă în formație.

Acela care a spus că dorește să fie „un Brâncoveanu al culturii românești”, a isbit să imprime acestui veac românesc, un stil de artă, lesne de recunoscut, aproape în toate manifestările artistice din ultimul deceniu. Scriitorul care frământă verbul românesc, silindu-se să creeze o sensibilitate artistică, pictorul care se străduiește să stabilească formele plastice cele mai îndrăznețe, sculptorul care cutează să însuflețească materialul său, actorul care modulează versul și proza românească — toți au găsit în Majestatea Sa Regele un ocrotitor, căruia niciuna din străduințele lor nu i-a rămas străină.

E deajuns să reamintim cuvântarea rostită de Suveran la inaugurarea Săptămânii Cărții din

O ședință a Soc. Regale Române de Geografie prezidată de M. S. Regele.

1935, spre a se vedea mișcătoarea grijă a Majestății Sale, pentru acei pe care l-a numit „scriitorii Mei”:

„Un popor nu are drept la viață numai prin tăria lui, ci mai ales prin gândurile lui și prin înfăptuirea gândurilor lui. Pentru Mine, acesta este tâlcul cel mare al serbării de astăzi. La fiecare dintre aceste serbări se ridică veșnic problema moralei în artă, problema care dela cei mai vechi filozofi și până în zilele noastre a fost veșnic discutată, dar niciodată rezolvată. Nu trebuie s'o luăm totuși dintr'un punct de vedere filozofic; trebuie s'o luăm din punct de vedere al culturii generale a unui neam. Dar pentru a putea avea o literatură care să fie utilă poporului, trebuie dată și acelor care produc, posibilitatea de-a o face. O literatură ușoară, adesea nu la înălțimea cerințelor morale, este un lucru care se răspândește mai ușor și se produce mai ușor, decât aceea care trebuie să fie adevăratul gând al fiecăruia și care mai presus de toate, să fie chintesența gândului întregului popor și sufletului neamului.

M. S. Regele rostitându-și discursul la inaugurarea Colegiului Academic din Cluj.

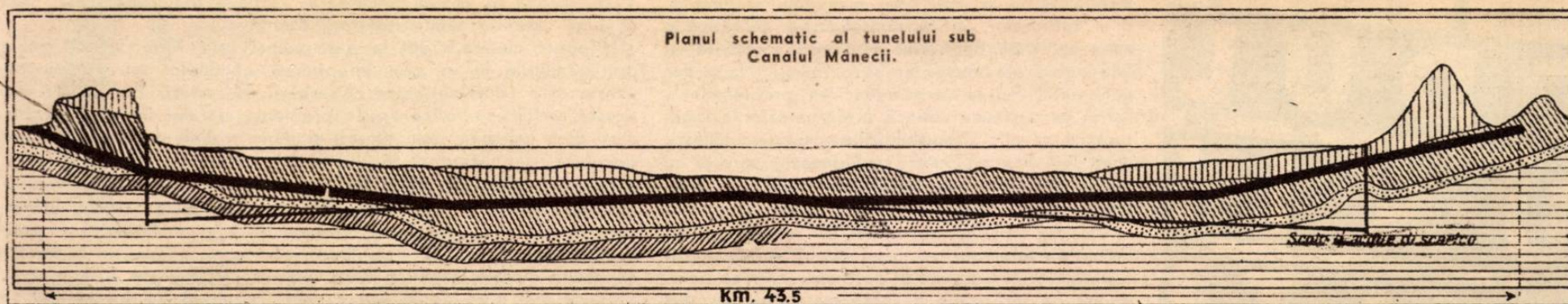
La expoziția cărții românești

De atâția ani urmăresc și scrierile și scriitorii. Cunosc nevoile lor, cunosc durerile lor, cunosc mai presus de toate — și aceasta îmi dă tot îndemnul și tot curajul — cunosc idealurile și gândurile lor. În literatură, ca în orișice, fără suflet, fără credință fără indemn, nu se poate face nimic".

N'a fost un domeniu de cultură, în care să nu se resimtă influența binefăcătoare, imboldul puternic, ajutorul moral și material al Majestății Sale Regelui.

Deceniul de domnie rodnică, pe care-l sărbătorește astăzi toată suflarea românească, suprinde atâtea înfăptuiri pe tărâmurile vaste ale culturii, cum numai o domnie glorioasă le-ar fi putut face. Voevod al culturii, Regele Carol al II-lea a reluat firul tradiției voevozilor cărturari, reușind să întărească armătura spirituală a României moderne. Privind opera uriașă de până acum, oricine își va putea da seama de avântul pe care-l va lua cultura românească sub această domnie, în deceniile următoare, după ce iureșul de astăzi va fi trecut și națiunile toate își vor relua munca lor liniștită și creatoare.

Așa cum, la conducerea destinului neamului nostru, Monarhul a izbutit să asigure țării o dezvoltare firească a așezămintelor statului, prezența Sa este o cheazăie că drumurile viitoare ale culturii românești, vor fi tocmai acelea care ne vor duce spre locul însemnat, la care poporul nostru are datoria să ajungă, în Europa zilelor de mâine.

UN TUNEL SUB GIBRALTAR ȘI CANALUL MÂNECII

RAZBOIUL care a izbucnit în Europa a scos de pe planul actualității două proiecte vechi de câteva decenii, cari după ce au fost părăsite și reluate de câteva ori, au fost definitiv abandonate sub impulsul împrejurărilor. Este vorba de galeria submarină care urma să unească Spania cu coasta africană a Marocului spaniol și de construirea unui tunel subteran pe sub Canalul Mânecii. Eficacitatea atacurilor maritime și aeriene, mărită într'un chip înspăimântător prin perfecționarea tehnicii de războiu, face din ce în ce mai anevoioase legăturile pe apă, și crează necesitatea de a apăra sau de a pune la adăpost de riscuri, marile transporturi de materiale de războiu și de oameni.

Pe acest considerent se baza proiectul mult discutat de a deschide sub fundurile mărilor, imense galerii pentru scurgerea mașinilor și a oamenilor cu care se duce războiul.

Vom reaminti mai jos două planuri ingenioase pentru construirea unor enorme tunele submarine, adică pe sub fundul mărilor, în vederea evitării marelui risc al atacurilor aeriene.

LEGĂTURA DINTRE SPANIA ȘI MAROC

Cel mai tânăr din aceste planuri este acela care urmărește crearea unei legături nevăzute și inviolabile, între Coasta spaniolă și Marocul septentrional, aflat sub control spaniol.

Acest plan a fost viu discutat de militarii spanioli, care erau întotdeauna de părere că pentru menținerea supremației metropolei asupra Marocului spaniol, este nevoie de stabilirea unui canal de comunicație între cele două coaste, care canal să fie în afara amenințărilor atacurilor navale și aeriene.

S'au ridicat însă numeroase dificultăți de ordin tehnic la înfăptuirea acestei legături. În primul rând structura geologică a terenului, deoarece de ambele părți ale strâmtoarei Gibraltar coastele sunt stâncoase și în al doilea rând marea adâncime a apei care atinge în unele locuri mai mult de 500 metri.

Tunelul ar trebui deci să treacă prin unele puncte care ar marca între 650 și

750 metri sub nivelul apei și în afară de aceasta, el ar trebui, dat fiind relieful fundului strâmtoarei, să marcheze o înclinăție extraordinară.

PĂRINTELE INDRĂZNEȚULUI PROIECT

Cel dintâi spaniol care a avut ideea de a străbate printr'un tunel, fundul strâmtoarei Gibraltar, a fost generalul de geniu Mariano Rubio. El este deci părintele îndrăznețului proiect mult discutat de tehnicienii Spaniei.

Generalul a arătat că sunt mai numeroase dificultățile de a străbate fundul mării, în locul unde coastele se află la o apropiere de numai 13 km., decât de a face aceiași lucrare în zona în care marea e mai puțin adâncă.

El a dovedit că tunelul săpat în locul unde coastele sunt mai apropiate, ar fi numai în aparență o lucrare mai ușoară și mai economicoasă.

În acest loc, adâncimea mării fiind foarte mare, tunelul ar trebui să străbată relieful inegal al fundului, ceea ce ar duce la necesitatea de a se realiza un

canal subteran în lungime de 56 de km.

Prin construirea tunelului în zona în care fundul mării e mai ridicat, lungimea lui s'ar reduce la 36 km.

După un alt proiect al colonelului de artilerie Don Pedro Jevenois, ar urma să se sape două galerii paralele, cu un diametru de 6 metri, legate între ele prin galerii mai mici transversale, fiecare de câte 200 de metri lungime. De-a lungul acestui sistem de canale, la o adâncime mai mare, planul prevedea o galerie mică, pentru eventualele infiltrațiuni de apă. După calculele acestui ofițer, traiectul cel mai scurt, dela Punta Canales la Punta Cores, ar necesita construirea a 35 km. de tunel, la o adâncime de 750 de metri, sub nivelul mării.

Dacă însă s'ar săpa tunelul pe traiectul în care apa are o adâncime mijlocie, lungimea galeriei ar fi de numai 33 km., în timp ce lucrarea ar trebui făcută

într'un strat de teren, aflat la 550 de metri sub nivelul mării.

O IDEE INDRĂZNEȚĂ

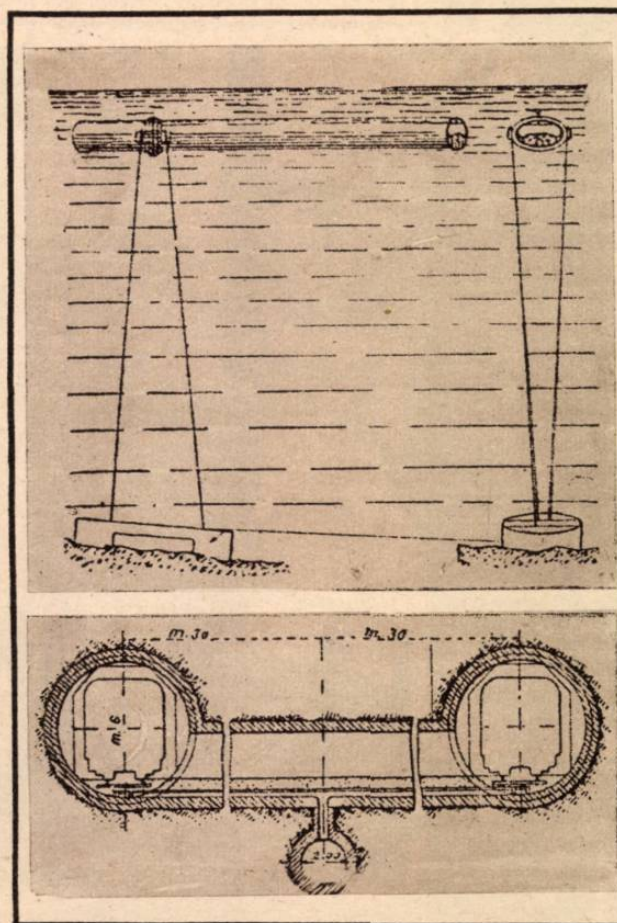
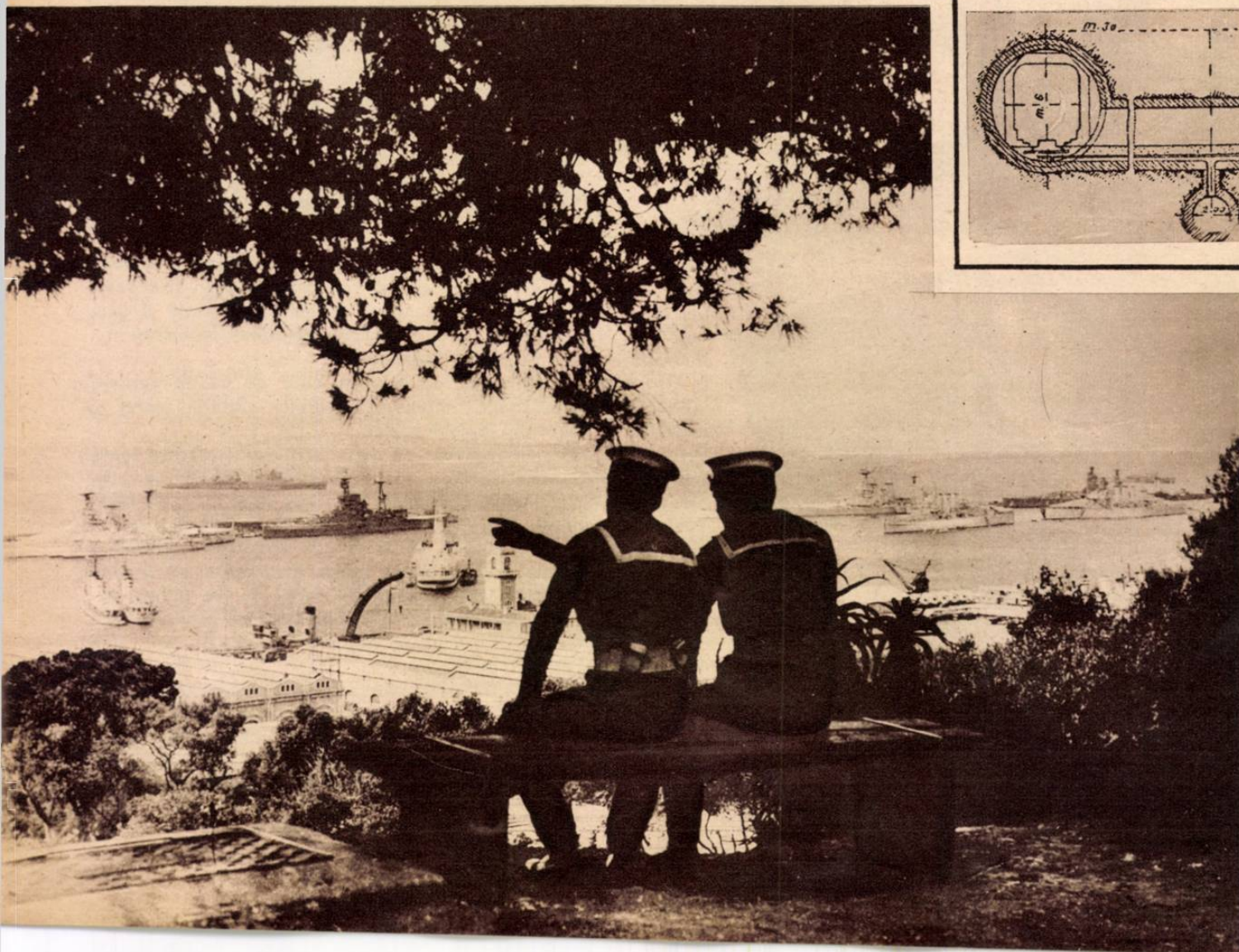
În anul 1919, inginerii spanioli Garcia Faria și Carlos Mendoza, au avut o idee și mai curajoasă. Această idee consta în faptul de a suspenda de două imense șleपुरi plutitoare, un mare tub de oțel cu un diametru de 12 metri. Prin tub s'ar fi făcut traficul. Acest proiect prezenta și avantaje, dar și dezavantaje. Avantajul prim, consta în aceea că realizarea legăturii dintre Spania și Maroc, ar fi devenit mult mai puțin costisitoare. Dezavantajul însă era și de ordin strategic și de ordin material. În primul rând cele două puncte de sprijin ale canalului ar fi fost amenințate de un eventual atac aerian. În al doilea rând traficul ar fi fost extrem de redus și foarte nesigur.

Ideea tubului de oțel a fost reluată mai târziu de inginerul Gallengo Herrera, dar cu deosebirea că el n'ar mai fi fost atârnat de două puncte de

(Continuare în pag. 19)

Vedere panoramică a Gibraltarului:
în primul plan, vase de războiu
britanice.

Cum a conceput Gallengo Herrera
tubul uriaș prin care avea să treacă
trenurile pe sub strâmtoarea
Gibraltar.

UN PREMIU PENTRU OAMENI CUM-SE-CADE

Datorită unui legat al boerului Mavrogheni, din neamul domnesc al Mavroghenilor, Academia Română a creat un „premiu de virtute”, urmând astfel pilda venerabilei sale surate, Academia Franceză.

Anul acesta, premiul care poartă numele generosului Mavrogheni, așa cum premiului dela Paris i se zice Montyon, pentru pomenirea donatorului, a fost decernat soților Vasile și Ana Ioniță din Fundătura Lotru No. 4, uliță săracă din împrejurimile Ateliereilor Grivița.

Originalitatea acestui premiu stă în faptul că nu merge către vreun creator de știință sau artă, spre a încununa o operă, ci e destinat să răsplătească doar o modestă străduință omenească, pentru a ridica și crește o familie, adică o celulă a patriei. Cu alte cuvinte, premiul Mavrogheni nu e făcut pentru a recunoaște talentele deosebite ale artiștilor și savanților, ci doar pentru oamenii de omenie, cari și-au închinat viața în cadrul unei munci de toate zilele, scopului nobil de-a da țării cetățeni harnici și cinstiți.

Premiatul de astăzi, Vasile Ioniță, e un bătrân de 74 de ani. Iată-l povestindu-ne, fără stil ales, cu o simplitate firească, viața lui lipsită de străluciri deosebite, așa cum e viața oamenilor cumsecade din povestirile lui Dickens:

— Zece copii am avut, dar voia Celui de Sus a făcut să rămân numai cu opt, pe care i-am crescut, silindu-mă să fac dintr'înșii oameni folositori țării. Cel mare, sprijinul de temelie al familiei, e inginer la „P. T. T.”. Vreo doi sunt pe zonă, concentrați, o fată și unul din băieți sunt căsătoriți, muncind cu râvnă spre a-și face un rost în viață. Bătrânul pare a face un efort spre a-și aduce aminte de toate odraslele, mândria lui adevărată.

— Unul e la Uzinele Comunale, altul e radiotelegrafist. Apoi mai sunt Ioniță, care în ceasurile libere ce i le lasă slujba își pregătește examenele particulare de liceu și Mișluța, o școlăriță firavă, în cl. I de comerț. Fiul cel mai mare, inginerul Ilie Stan, și-a creat singur, cu mari străduinți, cariera în care ocupă astăzi un loc remarcabil. Părinții cari isbutiseră să-l întrețină până în clasa IV-a de liceu, uneori jertfind tot ce câștigau, lipsindu-se de cele mai multe ori de strictul necesar, s'au văzut nevoiți să vestească băiatului că nu-l vor mai putea ține la școală. În loc să se dea bătut, tânărul licean hotărî să meargă mai departe pe drumul învățurii, câștigându-și singur cele trebuincioase. Astfel obținut o slujbă la poștă și cu modesta leafă câștigată reuși nu numai să-și pregătească examenele de liceu, ajungând biruitor la Politehnică, dar încă să-și ajute numeroasa familie.

Elev de liceu și slujbaş la Poștă el nu șovăia ca în vacanță să ajute pe băcanul din colț, plătit astfel datoriile familiei. Mai

târziu, la un concurs de sbor fără motor, ce-a avut loc în Polonia, inginerul de astăzi a obținut și un record, spre marea bucurie a părinților.

Pentru acei cari deplâng, cu drept cuvânt, lipsa unei mici burghezii românești, viața de muncă cinstită a familiei Ioniță va putea sluji drept pildă a posibilităților de-a se creaa o clasă mijlocie românească. Mavrogheni, omul luminat, trebuie să-și fi dat seama de nevoia aceasta de-a se încuraja familiile modeste, a căror muncă umilă constituie una din temelii țării. Și bine a făcut Academia Română numind premiul Mavrogheni „premiul de virtute”, căci răsplătind însușirile unei familii în luptă cinstită cu greutățile vieții,

Un tablou de familie...

Vasile și Ana Ioniță, vrednici premiați.

se răsplătește, fără îndoială, una din virtuțile cele mai prețioase. A crește în mijlocul unor nebănuite greutăți de toate zilele, numeroși copii, îndrumându-i pe calea unei existențe laborioase, nu este, la urma urmelor, decât una din formele cele mai curate de-a îndeplini datoriile cetățenești!

Suma de 100.000 lei, care răsplătește lupta pentru existență,

onestă și curată a familiei Ioniță, capătă astfel o semnificație care depășește până și însemnătatea unui premiu ce-ar încorona un roman, o poemă sau un referat științific. Judecând lucrurile cu mai multă luare aminte, se poate spune că nici un roman nu poate cuprinde o învățătură socială mai utilă, o frumusețe epică mai convingătoare decât romanul trăit, modest firește, al familiei numeroase și harnice din fundătura Lotru No. 4.

Se pare că și Academia Franceză ține seamă de aceleași criterii, în decernarea premiului Montyon. Premiul acela faimos, care stârnește pe nedrept ironia atâtor, e dat de obicei vreunei croitorese harnice, care din strădania ei își întreține familia sau vreunui mic meșteșugar, căruia soarta i-a încredințat răspunderea creșterii câtorva copii, fără a-i da și mijloacele necesare. Premiul a cărui decernare Academia Română o face cu atâta grijă, are același rost înalt, și singurul lucru ce s'ar putea adăuga e doar dorința ca și alți oameni avuți să urmeze pilda lui Mavrogheni, înființând și alte premii de virtute, pe lângă cel ce poartă numele generosului boer.

**Aceleași materii prime
Aceiaș bună calitate**

Pasta de dinți Chlorodont

Curățați orice haină.

Ștergeți toate petele.

Intindeți lenajurile pe o sticlă.

Ungeți pielea cu glicerină.

Curățați bine blănurile.

PĂSTRAREA HAINELOR DE IARNĂ

PENTRU ca lucrurile de iarnă, de cari, înfășurite, nu mai avem nevoie, să se păstreze bine, notați cele câteva sfaturi practice de mai jos: Imbrăcămintea pe care o păstrați trebuie să fie absolut curată. Spălați deci tot ce se poate spăla, iar restul dați-l la spălătorie. Nu faceți nici o excepție: o haină care a fost purtată, chiar dacă nu arată uzată sau murdară, are totdeauna un miros și constituie o atracție pentru molii. Impachetați totul foarte bine, pentru ca să fie ferit de praf și molii.

Intindeți-o pe o bucată albă de pânză, acoperind cu altă pânză foarte curată. Pentru uscat, rulați pe o sticlă. Ca să grăbiți uscatul, schimbați pânzele de mai multe ori. Nu le puneți niciodată la soare, pentru uscat.

CURĂȚATUL VESTELOR SAU HAINELOR DE PIELE

Frecăți haina cu câteva picături de glicerină. Lăsați să intre bine în piele, frecând apoi cu o bucată de țesătură de lână. Dacă e vorba de o haină de antilopă, periați-o cu peria metalică. Dacă haina e prea murdară și nu se curăță cu peria, dați-o unui specialist s'o curețe. Păstrați-o într'un loc bine aerisit, însă în care să nu pătrundă praful.

CURĂȚATUL CISMELOR DE CAUCIUC

Spălați șosonii; după ce s'au uscat, frecăți-i cu un petec de lână, apoi cu o cârpă îmbibată în glicerină. Umpleți-i cu hârtie și păstrați-i într'un loc ferit de căldură și praf, bine aerisit. Dacă cismele sunt rupte, reparați-le, înainte de-a le spăla. Tăiați o bucată de cauciuc dintr'o cismă veche, cu ajutorul unei lame, apoi ungeți-o cu ulei de terebentină, la fel ca și marginile găurii din șoson. Aplicați petecul; puneți pe deasupra o greutate, lăsând să se usuce 24 de ore; petecul va fi tot atât de impermeabil ca și șosonul.

CURĂȚATUL PATINELOR

Înainte de-a le ascunde, ștergeți bine patinele, ungându-le cu vasilină.

PENTRU BLĂNURI

Curățați-le bine cu peria moale, în sensul părului și bateți-le bine ca să nu rămână în ele nici un pic de praf. Puneți-le în pungi închise, în care ați pus naftalină.

Moda revine. Ceea ce s'a purtat în urmă cu vrea 10 ani, e iarăși modern în primăvara asta. E vorba de pălăria și eșarfa confecționate din acelaș material. Pălăria cu bor și eșarfa largă de toffetas rose cu bleu se potrivesc de minune pardesiului sau tailleurului de culoare închisă.

Breton de pai negru, la care se pot aplica panglici de diferite culori, asortate la pardesiu, rochii sau tailleur.

Câteva sfaturi pentru curățat

PENTRU PĂLĂRII

Frecăți bine toate petele de grăsimi, până ies. Soluția ideală este eterul. Pentru feutru maron, întrebuințați o infuzie de tutun răcită și filtrată.

PENTRU LENAURI:

(pullovere, jachete, șosete, ciorapi) Muiăți piesa mai întâi în apă rece. Dacă se decolorează înseamnă că nu suportă spălătul. Deci nu mai insistați și puneți-o la uscat, în umbră. O veți da apoi la curățat. Dacă însă, din contra, vedeți că culoarea rezistă, faceți spumă multă de săpun cu bază de fier, adăugați în apa rece două linguri de oțet de vin și spălați fără să frecăți, ci numai strângând piesa ușor, între palme. Clătiți cu apă rece.

Vegete fără griji

LE
ECRAN

... ȘI AZI

ANIMALELE-STARURI au fost cînt lovite în ultimii ani. Fie dintr'un capriciu al producătorilor, fie din pricina tendinței de reînnoire a ecranului, s'a pornit împotriva lor o luptă totală, de detronare. Unde sunt vremurile cînd un cal, un simplu cal — fiindcă inteligența de care dădea dovadă nu era, decât în parte, o însușire a sa, nu a neamului — interpreta singur un film, umbrindu-și până și stăpînul care-l conducea? Vorbim despre calul lui Tom Mix, de acel admirabil specimen care își juca rolul instinctiv, fără repetiții, fără mofturi, fără aere de vedetă... Deși supus stăpînului său, nu odată arăta scilipiri personale de ingeniozitate, colaborând la pedepsirea răufăcătorului, răzbușind mârșăviile acestuia, stîrnind admirație și respect. Prin aventurile sale, prin dinamismul cu care trecea prin ele, electriza sala și stîrnea hohote de rîs atunci cînd își bătea joc de „omul cel rău”.

Popularitatea sa era uimitoare. Numele său sta scris pe afișe cu litere de-o șchioapă, cum e trecut astăzi cel al lui Charles Boyer sau al Gretei Garbo.

Fără calul său, Tom Mix era o afacere falimentară, căci aportul cel mare îl aducea calul, omul fiind atunci elementul de figurație.

Un alt exemplar din rasa cavalină care a adus faimă neamului său, a fost Rex. Acesta nu avea niciun „Tom Mix” inutil lîngă numele său. Singur triumfa, singur furniza un film de 2.000 metri și niciodată nu era monoton, ca multe dintre prea răsfățatele stele de astăzi. Gajul său, de care profita un anonim fără alt merit decât acela de a fi avut norocul să-l cumpere, atîngea sume astronomice, dar deplin meritate. Scenariul putea să fie mereu același. Jocul său nu se adapta scenariului, nu păcătuia prin repetiri. Și astfel, ca și calul lui Tom Mix, Rex impunea respect și câștiga ușor admirația publicului.

* * *

Căinii, prin mai puțini reprezentanți, au avut și ei vremuri bune în cinematograf. Să-l pomenim numai pe Rin-Tin-Tin și e de ajuns. Fenomenalul exemplar al rasei canine, a cărei inteligență făcea pe mulți oameni să se simtă prost, săvârșea adevărate minuni pe pînza albă a ecranului. El deslega enigmele cele mai grele, pune, pe cei răi la locul lor, înfășurî era eroul filmului, către care se îndreptau toate privirile. Regia, distribuția, scenariul erau el. Toți ceilalți interpreți păreau inutili, de vreme ce Rin-Tin-Tin juca în film.

Astăzi, animalele-vedete sunt utilizate de scenariști doar în momentele de neinspirație, ca un *trouvaille* de efect comic. Iată bunăoară, în filmul „Leopardul Suzanei”, figura un micuț leopard care departe de a inspira groază, constituia elementul cel mai hilar al filmului.

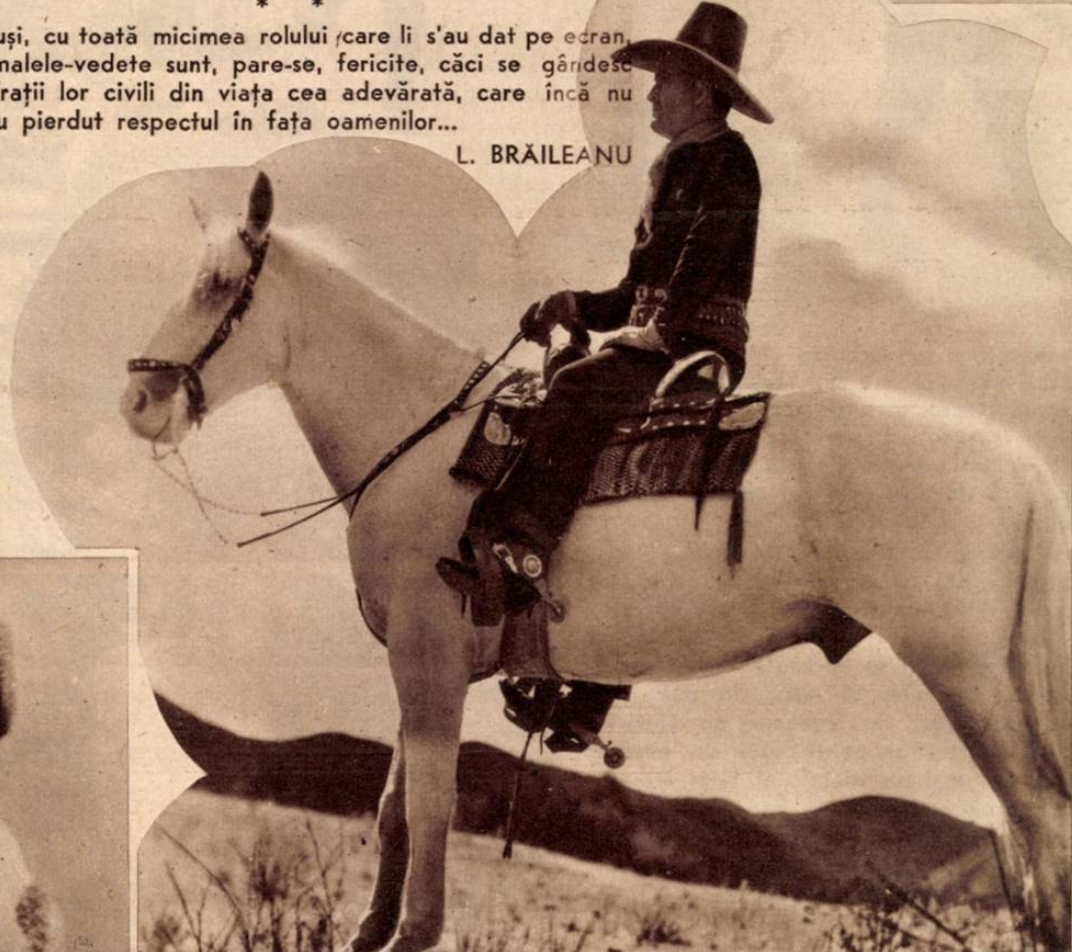
În filmul care a lansat-o pe Dorothy Lamour, „Regina Junglei”, o foarte spirituală și simpatcă maimuță, Ceetah, mai blîndă și mai agreabilă decât un mieluşel, făcea deasemeni năzdrăvănii care provocau hohote de rîs... Se bărbierea, se juca, înfășurî făcea fel de fel de lucruri inofensive, care nu cadrau cu vîrsta și identitatea ei...

Sau alt exemplu mai recent: filmul „Zenobia” cu Bran și Lan. Un uriaș elefant era pus nu să servească momente de spaimă, ci delicioase momente de rîs sănătos, prin manifestațiile sale de recunoștință față de medicul care-l vindecă.

* * *

Totuși, cu toată micimea rolului care li s'au dat pe ecran, animalele-vedete sunt, pare-se, fericite, căci se gîndesc la frații lor civili din viața cea adevărată, care încă nu și-au pierdut respectul în fața oamenilor...

L. BRĂILEANU

NEVRARGYL
Dr. BOUSQUET

COMBATE
Gripa
CALMEAZĂ
imediat
DURERILE
de
CAP

La
FARMACII ȘI
DROGUERII

IN CUTII A 3 TABLETE ȘI A 20 TABLETE.

Mămica rîde...

și este o adevărată plăcere. S'o vezi rîzînd căci arată două și ruri de dinți albi-strălucitori. Întrubuințați de azi înainte pasta de dinți „NIVEA” și chiar a doua zi veți fi surprinsă de succesul obținut. Pasta de dinți „NIVEA” curăță temeinic dinții și înviorază respirația.

NIVEA
PASTA DE DINȚI

NIVEA
PASTA DE DINȚI

de 2 ori pe zi

Spumoasă și nespumoasă

CITIȚI

MAGAZINUL

EROISMUL SOLDAȚILOR IN RĂZBOIUL MODERN

O patrulă germană înaintază cu băgare de seamă printre ruinele unui sat belgilor, în cursul ultimelor lupte depe frontul din nord.

S'A vorbit și se vorbește atât de mult de rolul mașinilor de tot felul, în războiul actual, încât nu e de mirare că s'au uitat rolul unei mașini mai perfecte, înzestrată cu suflet și cu inteligență, singura mașină de altminteri, fără de care nici un război n'ar fi cu putință.

Această mașină desăvârșită este omul.

Foarte mulți uită că în războiul de astăzi, ca și în cele din trecut, valoarea umană este aceea care hotărăște la urma urmei soarta bătăliilor. Faptul că se vorbește atât de mult de puterea mașinilor și atât de puțin de eroismul oamenilor, nu înseamnă că războiul din zilele noastre se poate lipsi de eroism, elementul cel mai de seamă al unei armate. Când citiți că o divizie de tancuri a dat o luptă cu o altă divizie de tancuri, nu trebuie să uitați că în tancurile acelea se aflau oameni, a căror vitejie nu e mai prejos decât a soldaților din războaiele trecute, cari porneau la faimoasele șarje sau la asalturile corp la corp, cu acel dispreț de moarte, pe care-l numim întotdeauna „eroism”.

Correspondenții de război au relatat unele aspecte înspăimântătoare ale bătăliilor depe frontul din Flandra, din care se vedea cum plutoanele de infanteriști germani înaintau sub secerișul ucigător al armelor automate și cum apărătorii francezi se lăsau răpuși de focul tancurilor, fără a se clinti depe pozițiile ce le fuseseră încredințate. Este cu deosebire semnificativă descrierea pe care d-rul loachim Fischer corespondentul ziarului din Berlin, „12 Uhr Blatt”, aflat pe front, o face asupra unui atac german, împotriva cotei 311, care apără drumul spre Montmedy:

„Mitralierele franceze din cuiburile aflate în pădure țâcăne fără întrerupere, spre a opri atacul german. Pentru fiecare palmă de pământ din această pădure, infanteria noastră luptă foarte greu. Ținta luptei este cota 311, care domină toate înălțimile între Maas și Chiers, interzicând drumul spre Montmedy. Francezul nu vrea să abandoneze colina, și luptă cu o mare îndârjire. Dacă infanteria noastră va ocupa această cotă, artileria va putea bate toate împrejurimile. În pădurea rămasă ca un pumn spre inima pozițiilor germane, francezul s'a cramponat de teren, apărându-se crâncen, cu curajul său specific, atunci când e vorba să lupte. El a tăiat toate vârfurile copacilor, astupând toate cărările, și acum ne atacă în flanc, prin luminisuri, deslănțuind împotriva noastră o adevărată vijelie de gloanțe. Dar soldatul german a învățat și dânsul lupta în pădure și acum atacă ocolit pozițiile franceze. Lupta capătă un caracter din ce în ce mai violent. Înaintările și retragerile urmează fără încetare și fiecare cârăre pare o adevărată redută. Infanteria germană încearcă să înconjoare pădurea. În fundul văii se află un sat, cu casele sfărâmate de bombardamente. Câteva case fumegă. Satul e ocupat de francezi, care continuă să tragă fără încetare.

Un detașament alcătuit din motocicliști cu mitraliere se pregătește să atace. Această trupă trebuie să înlocuiască batalionul de infanterie care atacă de dimineață. Coloana n'a putut înainta în fața apărării dârse a francezilor. Deodată se aude un strigăt: „Tancuri din dreapta!” Sunt 12 tancuri franceze, cu tunuri de 7,5 și 4,7 cm. Artileria noastră îndreaptă focul asupra acestor care blindate. Infanteriștii și detașamente de cavalerie așteaptă trecerea nopții. Lumina lunii scaldă împrejurimile. Francezii ne caută cu focul lor. În zori atacăm. Pregătire de artilerie, apoi infanteriștii noștri ajung pe vârful colinei, dar francezii îi atacă cu toate

Înaintarea unei coloane motorizate germane printr-o pădure.

Răniților li se dau primele îngrijiri, chiar pe linia de luptă. După aceea sunt transportați în spitalele din dosul frontului. Iată un rănit francez povestind unui camarad întâmplările ultimelor zile.

Trei mitralieriști francezi au ținut vreme de cinci zile piept unei coloane motorizate dușmane.

nervoase ce se cere soldaților, spre a putea face față încercărilor grele ale bătăliei moderne. Sutele de tancuri și de avioane, bombardamentele neîntrerupte ale artileriei, țăcănitul mitralierelor, toate acestea crează o simfonie infernală.

Apărătorii au de luptat în același timp cu monștri metalici dinaintea lor, cu avioanele care aruncă sute de tone de moarte deasupra, fără să mai vorbim de cazurile în care inamicul strecurat printre liniile de apărare, atacă din spate.

Din ce în ce mai mult începe să se vadă că victoria va fi a acelei armate care va isbăti să reziste mai mult, provocând inamicului pierderi cât mai mari. În Anglia se studiază actualmente un fel de armură destinată să apere piepturile soldaților britanici. Din nefericire însă, oricât de mare ar fi rolul carelor blindate, în războiul de astăzi, ca și în cele din trecut, elementul esențial rămâne soldatul, iar izbânda nu se poate obține decât cu mari jertfe omenești. Înaintarea coloanelor blindate

nu se face cu jertfe mai puține decât a coloanelor de infanterie de odinioară. Fortificațiile care păreau inexpugnabile, au fost totuși trecute, dovedindu-se că liniile întărite, oricât de puternice, pot fi străpunse dacă armata care le atacă este hotărâtă să plătească marea preț de sânge, ce se cere.

Oricum am privi războiul de astăzi nu se poate să nu-i recunoaștem o înrudire cu războaiele trecutului, fiindcă astăzi ca și ieri eroismul soldaților hotărăște victoria.

Sunt doi ani de atunci

ea era greoaie, copleșită de dureri și obligată să se înfășoare mereu. Acum este sănătoasă, sveltă și poartă rochii ușoare, ca toate tinerele femei de vârsta sa.

Iată ce ne scrie ea:

„Sunt acum doi ani, și cu toate că eram încă tânără, eram mereu acoperită de șaluri sau de cuverturi, căci cel mai mic curent de aer îmi dădea reumatisme. Mă simteam mereu ostenită, greoaie, mă îngrășam și nu aveam gust de nimic. După sfaturile unui medic tânăr, m'am pus să iau în fiecare zi o lingură de Urodonal în apă. Când funcționarea mai bună a rinichilor mi-a dovedit că starea mea generală se ameliorea și am putut să stau în grădină cu o rochie ușoară, fără să resimt dureri. Vesele mi-a revenit, mă ocup de casa mea și cu toate că pofta de mâncare este mai bună, am slăbit 3 kilograme. Bărbatul meu s'a hotărât de asemenea să ia Urodonal și îl amestecăm cu apa de masă. Este un remediu incomparabil ce se bea cu cea mai mare plăcere.”

Mme B.... Lyon

Urodonal a făcut dovezile sale întrucât a obținut 22 mari premii și a fost obiect de comunicări la Academia de Medicină și la Academia de Științe. El nu amortește maladia ci o urmărește în tot organismul, pentru a o elimina apoi completamente. Trebuie deci să fie luat în mod regulat pentru a se asigura de o sănătate perfectă. Cu Urodonal nu este nici odată supraproducție de acid uric în organism.

URODONAL

ANTIURIC PERFECT

LA FARMACII ȘI DROGUERII

ESTE UN PRODUS CHATELAIN, MARCA DE ÎNCREDERE

**ANTINEVRALGIC
DR NANU MUSCEL**

INTREBUINȚAȚI CONTRA

GRIPEI, MIGRENEI, NEVRALGII, etc.

Se vinde numai în cutii originale, conținând 2 buline și cu semnătura doctorului.

Depozit: FARMACIA N. POPOVICI, București, Calea Rahovei 265

Ochii: 50% din
frumusețea Dvs.

Nu trebuie, Doamnă să uitați
asta niciodată:

Desigur, Doamnă, Rimmel's nu e ceva nou pentru Dvs. pentru că țineți și Dvs. la frumusețea ochilor. S'a creat însă o gravă eroare în public. O confuzie de care profită toate produsele inferioare de acest gen. Într'adevăr, este o greșală, Doamnă, să considerați orice cosmetic pentru gene drept un Rimmel's. Multe Doamne, cer Rimmel's și primesc orice cosmetic inferior. Nu cereți așa dar simplu „un Rimmel's”, ci pretindeți marca Rimmels' observând cu atenție

marca „RIMMEL'S COSMETIC”
scrisă vizibil pe cutie.

DOCTOR ERICH WUCHER
(CERNĂUȚI)

FOST ASISTENT LA CLINICA DIN VIENA

S'a stabilit în București,
Str. Aristide Briand 20
(fostă Regală). Bloc
Carlton. Telefon 4.22.42.

Boli de piele, păr, cosmetice, sexuale,
femei și sifilis. Tratamentul special
pentru hemoroizi, varice și flebită.
Raze X. — Unde ultrasonice,
Diatermie, Ultraviolete, etc.
CONSULT 8—1 ȘI 4—8

Citiți în fiecare săptămână

„Medicul Nostru”

Cea mai bună și mai frumos ilustrată revistă de specialitate.

Citiți revista

CINEMA

Singura revistă
cinematografică din țară

Citiți

AVENTURA

Colecția romanelor de aventuri
Apare în fiecare 15 ale luni

**Știința a făcut
O NOUĂ CUCERIRE**

Laboratoarele chimice au preparat
ALBASTRUL DE METHYLEN

Descoperirea este o binefacere, deoarece:

1. Albastrul de Methylen are o PUTERE BACTERICIDĂ INZECITĂ față de celelalte desinfectante folosite la fabricarea pastelor de dinți.
2. Albastrul de Methylen este necorosiv și deci DESINFECTEAZĂ FĂRĂ SĂ ARDĂ țesuturile.
3. Albastrul de Methylen are marea calitate de a REGENERA ȚESUTURILE mucoaselor fine din gură.

Cunoscut în știință sub formula:

C₁₆H₁₈N₃ SCL + 3H₂O

Albastrul de Methylen a fost folosit de laboratoarele Carbozon la fabricarea pastei de dinți Carbozon.

Prin incomparabilul Albastru de Methylen, pasta Carbozon capătă direct calitatea de MEDICAMENT AL GUREI.

Folosiți această pastă și vă veți convinge că vă serviți de cel mai perfect desinfectant al gurii.

Carbozon
PASTA DE DINȚI

BREVETAT

RR

PENTRU FRUMUSEȚEA DV.

întrebuințați zilnic renumitele produse ale firmei Richard Hudnut, cunoscute în lumea întreagă pentru calitatea lor.

PUDRĂ, CREMĂ, FARD, ROUGE

**RICHARD
HUDNUT**

Produse cosmetice

PARIS • NEW-YORK

CITIȚI **MARIANA** REVISTA FEMININĂ
IDEALĂ

Eliza Dornescu

PĂRĂSESTE INCHISOAREA...

DIN CELULA Nr. 9 SPRE ALTĂ VIAȚĂ

POARTA închisorii s'a deschis și în pragul ei s'a ivit palidă, o femeie încă tânără. Pașii au șovăit o clipă, iar ochii i s'au închis cu o clipire dureroasă. Razele puternice ale soarelui scăldau lumea liberă într-o lumină usturătoare, alta decât lumina avară de după zidurile închisorii. Lângă femeia care s'a oprit nesigură în pragul libertății, se află maestrul. Paul Iliescu însoțit de d-l Emil Nicolau, avocații cărora Eliza Dornescu le datorează, în bună parte, renașterea ei la o viață nouă.

IERTAREA REGALĂ

Este încă în amintirea tuturor episodul dramatic cunoscut în analele crimelor pasionale din ultima vreme, sub numele de „crima dela Palatul Justiției”. Eliza Dornescu a urmat drumul nefericit al atâtor semene ale ei, dela o mare pasiune până la gestul nesocotit al crimei. Îșelată de acela căruia îi încredințase odată cu tinerețea ei, toate speranțele legate de o mare iubire, Eliza Dornescu a curmat într-o zi viața bărbatului pe care-l socotea vinovat de sfârșitul amarnic al iluziilor sale.

Idila s'a sfârșit cu o aventură sângeroasă, iar epilogul s'a desfășurat înaintea Justiției, care nu iartă și nu poate ierta omuciderea.

Porțile grele ale închisorii s'au închis în urma făpturii plâpânde a osânditei și zilele apăsătoare ale celor zece ani de temniță începuseră să curgă cu o înfiorătoare încetineală, peste tinerețea Elizei Dornescu. Cei cari au citit faimoasele amintiri din temniță ale lui Silvio Pellico își vor aduce aminte că o singură zi între zidurile întunecate pare mai lungă decât o lună trăită în lumea liberă, cu orizonturile nemărginite.

Maestrul Paul Iliescu, apărătorul osânditei n'a uitat-o pe Eliza Dornescu. O cerere de grațiere, înaintată Majestății Sale Regelui a căpătat înalta și generoasă rezoluție Regală, care reducea pedeapsa Elizei Dornescu. Nu e locul, în acest reportaj, să arătăm semnificația adâncă a gestului domnesc, inspirat de cele mai înalte și mai nobile tradiții regale și creștine.

Nu e pentru întâia oară, când Majestatea Sa Regele folosește cea mai frumoasă dintre prerogativele Sale, aceea a iertării.

„O DEȚINUTĂ - MODEL”

Acum câteva zile, în celula numărul 9 a închisorii dela Mislea, Eliza Dornescu număra,

PENITENCIARUL CENTRAL DE FEMEI MISLEA

În pragul penitenciarului,
Eliza Dornescu zâmbește...
În stânga ei, d. Paul Iliescu.

O deținută mai puțin...
Gardianul-șef rectifică cifra
deținuților: dela 302 la 301.

HOLLYWOOD-UL REVOLUȚIONEAZĂ ARTA COSMETICĂ

Maestrii maquilleuri ai Hollywood-ului au adoptat ceva cu totul nou: Fardul Caligenic american pentru obraz, impus mai ales prin următoarele calități:

- 1) grație pufului special, el se estompează într'un mod miraculos.
- 2) Seara la teatru, nuanța rămâne la lumina artificială aceeași, care era la lumina zilei.
- 3) Noul Fard Caligenic se aplică nu numai direct asupra pielii, ci la fel de bine peste cremă, sau chiar peste pudră.
- 4) el este cel mai rezistent la soare și la apă.
- 5) aderă tenului, fără a-l vopsi.
- 6) el ține ziua întreagă, și rețușările sunt extrem de ușoare.
- 7) durează cel puțin 3—4 luni de zile.

Calitățile uimitoare ale Noului Fard Caligenic, creat de celebra casă americană Louis Philippe, reamintesc glorioasele sale produse: rouge-ul incarnat — care a lansat două noi mari succese: culorile de primăvară „Jeunesse” și „Yvresse”, marea vogă a tinereții —, pudra caligenică, crema de demachiaj, cosmeticele preferate ale specialiștilor din Hollywood, ca și a femeilor de pretutindeni.

Programele tuturor posturilor europene pe toate gamele de undă sunt redade amănunțit în excelenta revistă

Radio-Adeverul

CITIȚI
MARIANA
revista feminină ideală

d.

Un tunel sub Gibraltar și Canalul Mânecii

(Urmare din pag. 12)

sprijin aflate la suprafața apei, ci ar fi fost ancorat, cu ajutorul unor imense chesoane, în fundul mării. Tubul ar fi fost montat în zona celui mai scurt troiect. Lungimea lui ar fi fost deci de 15 km. El ar fi avut secțiunea ovală, o lungime de 25 de metri și o înălțime de 19 metri, putând adăposti o linie ferată dublă și patru autostrade.

Planul inginerului Gallengo Herrera este de o ingeniozitate tehnică deosebită, însă defectul lui constă în enormele cheltuieli ce le-ar presupune realizarea sa.

TUNELUL SUB CANALUL MÂNECII

În actuala situație europeană nu se mai vorbește despre construirea canalului sub apele strâmtoarei Gibraltar. În schimb dată fiind solidaritatea franco-engleză pecetluită definitiv de obligațiile unui efort de război comun, planul de a străbate printr'un tunel fundul Canalului Mânecii, a căpătat o nouă actualitate. Se vorbește despre avantajele enorme care ar fi rezultat pentru aliați, dacă începutul ostilităților ar fi găsit lucrarea efectuată.

Dacă proiectele spaniole datează din epoca marelui război, planul tunelului prin Canalul Mânecii este vechi de 100 de ani. Inginerul francez Mathieu a vorbit lui Napoleon despre această idee. Bonaparte, care iubea marile sporturi, admirând în Piramidele egiptene caracterul gigantic al muncii ce s'a depus pentru înălțarea lor, a fost impresionat.

Datorită înăsprii relațiile dintre Franța și Anglia, această idee care-ar fi trebuit să semnifice fraternitatea de interese a celor două popoare, a asumat un caracter de speculațiune strategică, în special din partea puterii continentale, în defavoarea celei insulare.

De aceea planul a căzut, după ce a produs o mare valvă într'o totală uitare. După o jumătate de veac, în anul 1851, planul a fost reluat de inginerul francez Etienne Horrenau, care s'a gândit să rezolve problema așezând în fundul Canalului Mânecii, un tub de oțel cu un diametru care-ar permite circulația unui tren. Patru ani mai târziu, în 1855, din inițiativa inginerului englez John Wilson, specialiștii s'au întors la ideea de a săpa în fundul marin, o mare galerie.

Dar nici acest proiect n'a fost urmat.

Abea după sfârșitul războiului franco-german din 1871, proiectul a fost reluat în discuție de marele om politic englez Gladstone, care vedea în realizarea lui o armă de intimidare a tendințelor imperialismului german.

În 1875, s'a constituit o Societate cu un mare capital franco-anglez, pentru construirea și exploatarea tunelului submarin.

CĂDEREA PROIECTULUI

În anul 1881 proiectul a fost adus în fața Camerii Comunelor. La realizarea lui s'au opus cu tenacitate militarii britanici, care vedeau în el o serioasă amenințare pentru „splendida izolare” a Angliei.

Militarii englezi considerau că o asemenea lucrare ar fi permis unui inamic continental (fie el german sau chiar francez) un atac masiv împotriva insulei, atac care s'ar sustrage atât acțiunii apărării coastelor, cât și barajului de temut al flotei britanice. Astfel că proiectul a fost și de astădată părăsit.

Astăzi însă când prietenia franco-engleză a luat caracterul unei alianțe totale, care promite a fi continuată fructuos și după terminarea actualului conflict, proiectul de a străpunge fundul Canalului Mânecii, se apropie de îndeplinire. Bine n'teles în măsura în care ne apropiem de sfârșitul războiului.

C. R.

COPILII LA SOLARIA

Institut climato-terapeutic pentru copii debili, sănătoși, etc. —
BRAȘOV
Str. După Iniște No. 39
Tel. 2274
Direcțiunea medicalo-higienică

Dr. A. STROE

București Tel. 3.94.94 (Consultarea gratuită)

Medic permanent, Suror-petagoge calificate, Confort modern. Masă bogată (vitamine). Deschis tot anul. Preparațiuni pentru cursul primar și gimnazial.
AVIZ! SUNT EXCLUȘI CONTAGIOȘI.
Cereți informațiuni prospecte.

**PE MASA DE TOALETĂ
IN SACUL DE EXCURSIE
SĂ AVEȚI TOTDEAUNA**

Pe lângă gustul său plăcut, DENTOLUL dezinfectează și parfumează gura, asigură dinților o albeață strălucitoare chiar fumătorilor.
Evită caria dentară.

PASTA,
SAPUNUL,
ELIXIRUL

preparate după lucrările lui Pasteur, cu o puternică acțiune antiseptică.

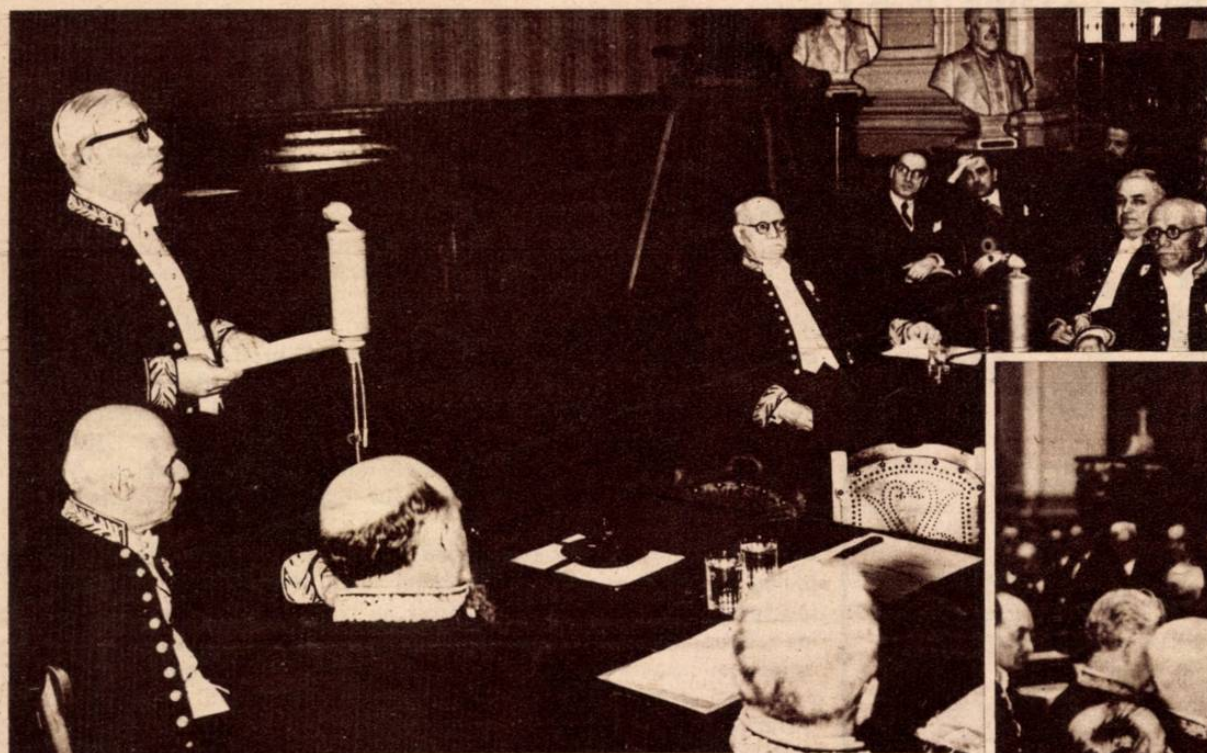
DE VÂNZARE ÎN TOATE FARMACIILE — DROGHIERIILE ȘI PARFUMERIILE

CADOU E de ajuns să înăpoiți casei GEORGES VERGLAS, București, strada Precupeții Vechi 1, acest anunț din „Realitatea” sub plic timbrat, arătând în mod citibil numele și adresa Dvs. pentru ca să primiți gratuit și franco un eșantion de DENTOL.

ACTUALITĂȚI DIN ȚARĂ

D. MINISTRU SLĂVESCU LA ACADEMIA ROMÂNĂ

D. ministru V. Slăvescu a fost ales membru al Academiei Române. Instantaneul nostru îl reprezintă pe noul academician rostindu-și discursul de recepție.

D. LIVIU REBREANU primit la Academia Română

Cunoscutul romancier, d. Liviu Rebreanu, care a fost ales de curând membru al Academiei Române și-a rostit acum câteva zile discursul de recepție intitulat „Lauda țaranului român”. Instantaneul nostru a fost luat în timpul ședinței de recepție.

TERMINAREA BALCANIADEI CICLISTE

Balcianada ciclistă care a reunit la București pe reprezentanții a mai tuturor țărilor peninsulei balcanice, s'a terminat. D. Plagino, fruntașul sportului românesc a înmănat dlui Gheorghief, campionul ciclist al Bulgariei, trofeul care-i consacră victoria.

↑ VIZITAREA MANUFACTUREI DE TUTUN

Domnii miniștri Constantinescu și Giurescu au vizitat zilele trecute instalațiile manufacturii de tutun. Domniile lor au cercetat de-a aproape metoda de fabricare, primind toate explicațiile din partea dlui Tătaranu, președintele consiliului de administrație al regiei.

← INSTALAREA CONSILIULUI SUPERIOR ADMINISTRATIV

În cadrul unei deosebite solemnități a avut loc în ziua de 31 Mai crt. instalarea consiliului superior administrativ, în prezența dlui ministru Ghelmegeanu. Fotografia noastră îl reprezintă pe d. ministru Ghelmegeanu în mijlocul membrilor consiliului.

UN TUN AL ARTILERIEI
MOTORIZATE PUS IN BĂTAE
PE FRONTUL DE VEST

5 AUG. 1940

ACTUALITĂȚI DIN ȚARĂ

M. S. REGELE LA DERBY

M. S. Regele având în jurul său pe d-nii Consilier Regal C. Argetoianu, ing. I. P. Gigurtu, Ministru de Externe și Mihail Ghelmegeanu, Ministru de Interne, urmărind la Băneasa alergarea Derby-ului.

Sfaturile Comunale F.R.N. au depus jurământul de credință

Intr'un cadru solemn au depus jurământul de credință Sfaturile Comunale F. R. N. din județul Ilfov. În fotografia noastră, organizațiunile Frontului defilează în Piața Palatului.

ZIUA EROILOR

Cu prilejul zilei Eroilor s'a oficiat o slujbă religioasă la mormântul Soldatului Necunoscut, în prezența autorităților militare superioare.

★

Detășamente ale Garnizoanei Capitalei defilează în fața mormântului Soldatului Necunoscut.

D. ing. Ion P. Gigurtu, noul Ministru al Afacerilor Străine, își rostește cuvântarea, răspunzând fostului titular al acestui departament, d. Gr. Gafencu.

DIN înalta însărcinare a M. S. Regelui, dl. ing. Ion P. Gigurtu, al cărui spirit creator însuflețise până acum câteva zile Ministerul Comunicațiilor, a luat conducerea Ministerului Afacerilor Străine. Suflător românesc și minte luminată, o adâncă pătrundere a intereselor superioare ale statului, iată însușirile cele mai de preț pe care noul conducător al

Instalarea noului Ministru al Comunicațiilor

D. Inginer I. Macovei, succesorul d-lui ministru Gigurtu la conducerea acestui departament, ↓ își rostește discursul de instalare.

NOUL MINISTRU DE EXTERNE AL ROMÂNIEI

politicii externe românești le aduce acolo unde încrederea regală l-a chemat.

Politica noastră externă nu a suferit niciodată depe urma schimbărilor de persoane, fiindcă principiile acestei politici sunt isvorite din hotărârea neclintită de-a sluji interesele permanente ale României, armonizându-le cu interesele păcii.

Domnul ing. Ion P. Gigurtu vine în fruntea Ministerului de Externe într'un ceas greu al Istoriei europene, dar spiritul său clarvăzător, inspirat numai din nobila dorință de-a munci pentru Țară și Rege îl va ajuta să ducă la bun capăt misiunea cu care a fost investit.

Câteva clipe mai târziu d. Ministru Gigurtu, și-a început activitatea.

M. S. Marele Voevod Mihai a vizitat Expoziția Cărții

Măria Sa Mihai, Marele Voevod de Alba Iulia însoțit de d. Profesor Al. Rosseti, directorul Fundațiilor Culturale Regale și de d. profesor Panaitescu-Perpessiciu, a vizitat Expoziția Cărții. În clișeu de mai sus: Măria Sa în fața standului editurii noastre, privind câteva numere ale revistei „Realitatea Ilustrată”.

PRESA engleză pregătește opinia publică pentru o defensivă mai lungă pe frontul de vest. Generalul Weygand va trebui să se mai fie multă vreme în defensivă, până îi vor sosi mai multe noi divizii motorizate și aviație de luptă și bombardament.

După „Evening Standard“, generalul Weygand ar pregăti acum apărarea Parisului.

Parisul ca și Franța și întreaga cauză a aliaților, spune ziarul, vor fi acum apărate în deosebi pe linia Somme-Maginot.

Pe de altă parte ziarul **National-Zeitung** află din Londra că germanii vor să încerce un marș asupra Parisului care va fi precedat de o serie de atacuri de aviație asupra Angliei, care angajând aviația engleză va împiedica participarea ei la luptele din Franța.

Ziarul englez **Observer**, afirmă că adevărata cauză a eșecurilor aliate de până acum, rezultă în slaba lor înarmare, așa încât luptele care încep vor fi exclusiv lupte de producție.

CE SCRIA...

Am citat, în numărul trecut dintr'un articol semnat de generalul Weygand, comandantul suprem al armatelor franco-engleze, apărut în August 1936, în *Revue des deux mondes*, un fragment interesant privitor la războiul de defensivă. Reproducem în cele ce urmează, celealte părți din articolul citat, care este azi de o actualitate frapantă:

Este indispensabil, ca noi să dispunem, în orice timp, de trupe înzestrate și astfel pregătite, încât să poată face față unui atac brusc, și trebuie în aceeași măsură ca mobilizarea rapidă a totalității forțelor noastre să nu fie compromisă.

Nu este vorba de a opune calitatea cantității, ceea ce este un simplu joc de cuvinte, ci de a dispune în orice clipă de calitate în cantitate suficientă, și foarte repede apoi, de cantitatea înzestrată cu calitate.

Această dublă necesitate, exclude două concepțiuni. Mai întâiu, aceia care constă în a întări unitățile staționate pe frontieră, sau în apropierea ei, în paguba altora. A micșora numărul unităților din interior sau a le reduce în mod exagerat efectivele, înseamnă a reduce toate unitățile active, la nivelul unor unități de formație, nefolositoare pe un câmp de luptă înainte de câteva săptămâni; înseamnă în același timp a compromite mobilizarea masei, coborându-i valo-

Bătălia

Ambele tabere își completează armamentul

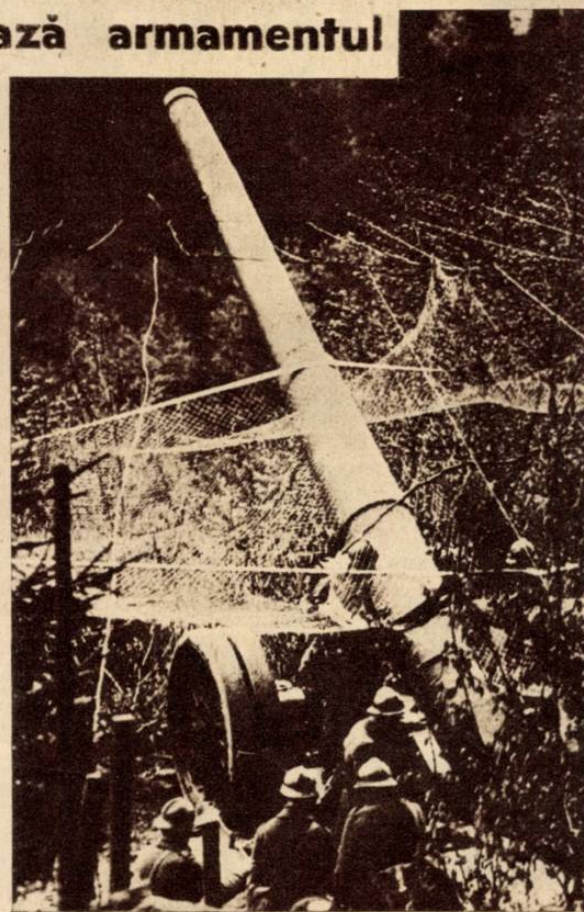

STOCURI DE MUNIȚIUNI

În timp ce pe front se irosesc zeci de mii de tone de munițiuni, uzinele din dosul frontului lucrează neîntrerupt zi și noapte, Duminici și sărbători, spre a împlini golurile. Lucrătorii se odihnesc numai jumătate de oră în timpul amiezii, luând masa între amenințătoarele bombe de avion și obuze pentru tunurile de mare calibru. Imaginea a fost luată într-o uzină britanică.

INGENIOZITATE

Viața de campanie constrânge adesea pe soldați să recurgă la mijloace din cele mai ingenioase, spre a se ajuta în aceste împrejurări grele. Iată un subofiter britanic care și-a confecționat un adăpost în carlinga unui avion inamic, doborât în lupta aeriană.

DUEL DE ARTILERIE

În luptele care se desfășoară actualmente, artileria grea are o importanță hotărâtoare. Instantaneul nostru reprezintă un tun de mare calibru al artileriei franceze. Gură de foc este în acțiune. Situat în spatele unei pădurici și bine camuflat, tunul poate fi cu greu reperat de aviația inamică.

EROII AERULUI

Misiunile cele mai grele cad în sarcina piloților de bombardament și ai celor ai avioanelor de luptă. Iată membrii echipajului unei escadrile de vânătoare franceze, reînforși la bază, după o luptă grea aeriană.

cea mare

TRANȘEE ÎN ORAȘ

Războiul modern are aspecte inedite. Astfel, luptele nu se dau numai în câmp deschis, ci chiar și în interiorul orașelor, unde trupele își construiesc dealungul străzilor, tranșee și adăposturi bine fortificate, pentru a rezista atacului. Iată aspectul unui mic orașel din Occident, după luptele care s'au dat în interiorul său.

PARAȘUTIȘTII

Apariția parașutiștilor pe câmpiile de luptă a constituit în primele zile o surpriză. Este interesant că aceste unități sunt înzestrate curând după aterisare cu mijloace de locomotie motorizate, spre a-și putea duce la îndeplinire misiunile.

← COLOANE ÎN MARȘ

Rolul infanteriei în războiul modern nu mai este tot atât de însemnat ca în trecut. Cu toate acestea, unitățile de infanterie hotărăsc încă soarta luptelor și mai ales soarta ocupării teritoriului inamic. Iată o coloană germană în marș, spre o nouă poziție.

← CETĂȚI DE OȚEL

Imaginea nu va putea reda nici odată o impresie justă a tancurilor uriașe care acționează în ambele tabere beligerante, pe frontul din Occident. Iată un tanc german de 100 tone, înarmat cu tunuri și mitraliere, trecând în viteză prin periferia unui oraș de pe frontul apusean.

rea și impunându-i întârzieri incompatibile cu ideea pe care trebuie să ne-o facem despre izbucnirea unui conflict modern...

...Cealaltă concepție preconizează o armată de elită sau de șoc, compusă din soldați de profesie înzestrați din belșug cu material modern, și, în urma ei, o armată de a doua mână, mai puțin înzestrată cu tot felul de materiale. Această armată ar declina repede din punct de vedere moral și intelectual și s'ar afla la nivelul unei miliții. Dimpotrivă, trebuie ca diviziile staționate în punctele cele mai îndepărtate ale provinciilor noastre să rivalizeze ca valoare și elan cu trupele de frontieră...

Nu, cu nici un preț două armate, chiar când lucrul ar fi materialmente realizabil. Armata franceză, trebuie să fie una, ca și Franța.

ARMATA DEFENSIVĂ ABSURDITATE!

...Un ultim cuvânt însfârșit pentru a pune la punct o formulă desîntrebuințată: Franța trebuie să aibă o armată defensivă.

Din punct de vedere militar, ideea e absurdă și periculoasă. Absurdă, pentru că o armată e făcută să se bată și lupta reclamă, după împrejurări, întreprinderea ofensivei și a defensivei. Periculoasă, pentru că ea riscă să conducă o armată la defensivă pasivă, adică la o înfrângere sigură, și să o facă inaptă de ofensivă, adică de a învinge.

TREBUE SĂ CEREM ȚĂRII UN EFORT SUPPLEMENTAR?

Odată mai mult, Germania ne dă un avertisment. Să știm să-l înțelegem și să examinăm problema ce ni se pune. Nu e vorba de o discuție academică despre cantitate și calitate, pentru material sau pentru efective.

Nu este timpul subterfugilor care să mascheze efortul ce trebuie făcut. Este chestiunea politicii militare a Franței care trebuie să fie în sfârșit tratată, în amploarea ei, cu spiritul eliberat de ideologie, cu ochii deschiși asupra faptelor: asta poate fi o chestiune de viață și de moarte.

Printr'un examen sincer, să deducem armata ce ne trebuie, să-i dăm fără întârziere efectivele, materialul și sprijinul moral care-i sunt indispensabile.

Să urmărim acest lucru, în ordine, fără a o întrerupe dacă cerul va părea la un moment dat că se luminează, căci perioada furtunilor poate să fie lungă.

Diferite fațe

LUCRURI MICI

Ziarul „l'Intransigeant” anunță că aviatorul Lindbergh care s'a făcut celebru fiind aviatorul care a trecut pentru prima dată Atlanticul, a fost exclus din asociația foștilor combatanți americani, în urma ultimelor sale manifestațiuni politice.

* * *

Ziarul „National-Zeitung” anunță că germanii ar dispune acum de o nouă forță de atac, constituită din submarine, și care ar putea amenința serios căile de comunicație ale flotei engleze.

* * *

Ziarul „Le Journal” publică următoarea notiță:

„Avioanele de războiu americane au sosit. Au sosit cu sutele, transportate din Statele Unite. Mașinile acestea nu au fost numai montate și încercate, ci grație lor au putut să se formeze escadre noi”.

* * *

Ziarele germane publică protestul fostului ambasador german la Bruxelles, dl. von Bülow von Schwante, în care se arată că din trenul diplomatic în care se aflau 260 de persoane, trecând în tranzit din Belgia prin Franța, au fost coborâte trei persoane de autoritățile franceze.

Cu tot protestul său, aceste persoane au fost arestate.

* * *

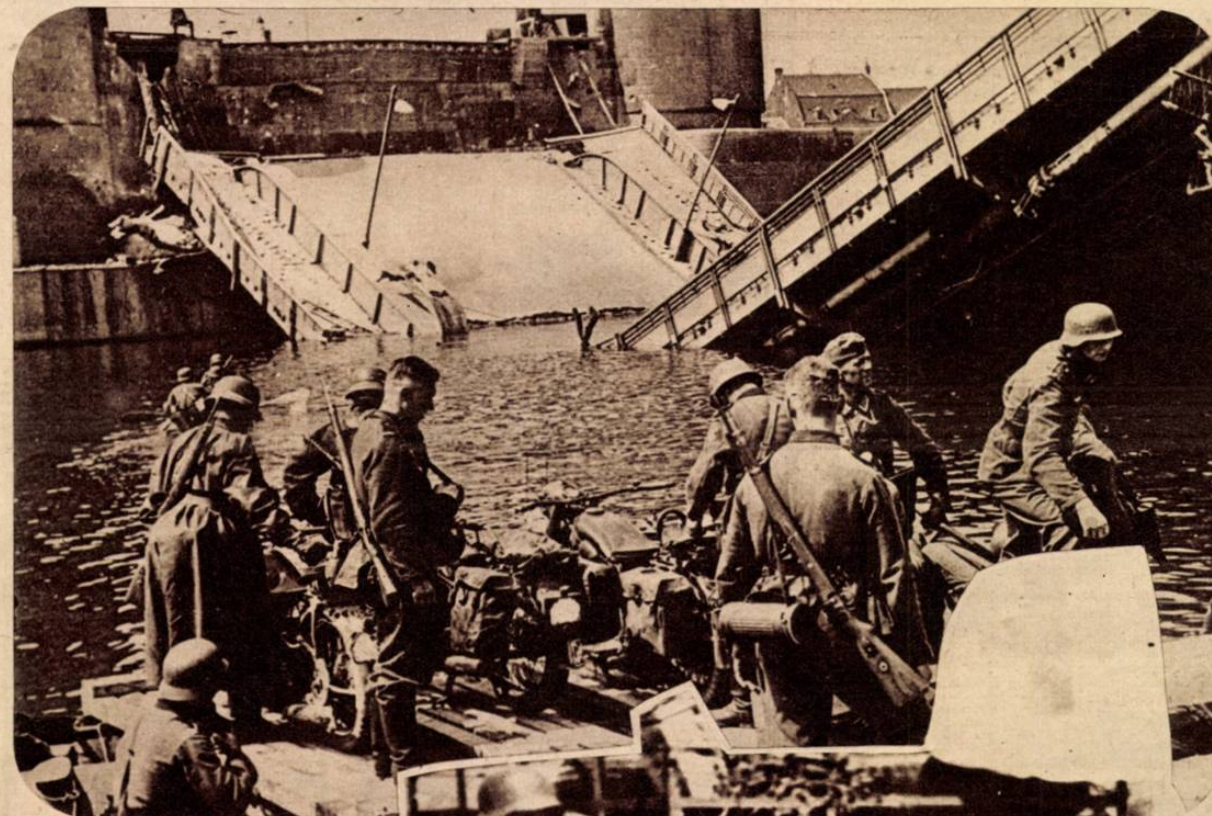
Ziarul „Daily Telegraph” crede a ști că se fac pregătiri pentru o acțiune germană împotriva Angliei, în Norvegia și Zeelanda. Din sudul Germaniei și din Austria s'ar fi adus multe trupe de rezervă.

* * *

Ziarul „Daily Telegraph” anunță că Australia a cedat Mării Britanii comenzile sale de avioane din Statele Unite. În ce privește criza de tancuri ea a rămas să fie remediată prin producții de tancuri în Franța și Anglia și eventual din cumpărături în străinătate. Ziarul adaugă că Rusia, de pildă, dispune de o însemnată rezervă de tancuri și de o producție mare de acest armament.

EVACUĂRILE DIN LONDRA

Sâmbăta și Duminică trecută, 400 de școli depinzând de *London County Council* și-au deschis porțile spre a îngădui părinților să-și înscrie copiii pe listele de evacuare voluntară, acest plan urmând să fie pus în aplicare în caz de necesitate. În legătură cu aceeași chestiune, ministrul sănătății, d. Mac Donald a lansat un apel radio difuzat,

IMPOTRIVA ATACURILOR AERIENE

Violența atacurilor aviației determină înaltele comandanțe să ia imediat măsuri de apărare antiaeriană, de îndată ce o unitate a ocupat o nouă poziție. În imaginea noastră se vede un tun de calibru mijlociu, instalat într-un port de pe coasta Mării Nordului, gata să replice în cazul unui atac aerian dușman.

PE FRONTUL DIN VEST

Luptele din vest se dau pe un teren accidentat, iar beligeranții trebuie să facă față unor greutăți care ar părea insurmontabile. Poduri au fost aruncate în aer, iar pontonierii trebuie să restabilească legătura între țărmuri, sub focul artileriei dușmane, spre a ușura trecerea coloanelor motorizate, care se îndreaptă spre diferitele lor misiuni.

COLOANE SANITARE

O armată modernă nu trebuie să aibă asigurată numai aprovizionarea cu muniții și alimente, ci trebuie să se îngrijească în aceeași măsură și de ajutorarea răniților în lupte. În consecință, s'au constituit coloane sanitare motorizate, care ajung până în primele linii. Automobilele dispun de tot materialul necesar, chiar și unei intervenții chirurgicale imediate.

GLORIA ȘI DECADENȚA MOȘILOR

A venit și luna lunie și „Moșii” care altădată se deschideau cu fastul unei participări regale, cu cântece duhovnicești și cu discursuri, s’au cufundat în marea tăcere împărțind soarta lucrurilor depășite.

Pe vremuri, acești „moși” erau de fapt târgul cel mare al Capitalei, în care plecai pe înserat să cumperi câte ceva și apoi să te distrezi. Ce ți se părea că reprezintă economia sau câștigul tău de cumpărător abil, se ducea repede pe gogoșele, pe bere și pe mititei. Fel de fel de distracții și invenții diavolești îți solicitau atenția și te chemau cu insistență, în larva caraghioasă de tobe, de țingiri, și de tromboane a marelui târg. Pe câmpul acela al lui Eliade mulți își regăseau copilăria, buna dispoziție împietrită în ocupația zilnică, spiritul de invenție, înecat într’un trai rutinier, și în genere acolo, ne regăseam cu toții chipul nostru dela 18-19 ani, bunul nostru chip de copii veseli, care trăesc fără rezerve și nu-și economisesc elanul.

Astăzi „Moșii” s’au împrăștiat în cele patru puncte cardinale sau i-a înghițit pământul.

UN FRAGMENT DE „MOȘI”

Ni s’a semnalat existența unui fragment din „Moșii” de altădată. Ducându-mă la fața locului am constatat că este vorba doar de un ciob, de o frântură, de fragment din ceea ce pe vremuri constituia o glorie a Capitalei.

La capătul Căii Dudești și la începutul Șoselei Vitan, veți întâlni acest surogat al „Moșilor”. Dacă vă duceți ziua nimeriți în plină găinărie. Vreau să spun că veți da peste o piață de orătenii, cu mirosurile, și cu sgomotele caracteristice. Aici ziua e piață în toată regula, adică cu îngheșuială, cu tragere de mână și cu toate celelalte. Dacă vă duceți ziua, n’ați găsi aceste locuri pustiite parcă de o ploaie nemiloasă, care a spălat sulimanul de pe chipul ireal al iarmarocului. Pe la orele 6 după amiază când am descins acolo am găsit tot personalul marelui circ „Barnum” sau „Burnum” i-am uitat numele, ocupat să dreagă corturile.

Toți artiștii, de altfel nu prea numeroși, coseau de zor, găurile cortului. Întrebând de ora reprezentației ni s’a spus că prima are loc la ora 9. Am hotărât să plec și să revin pentru a nu-mi despuia propriile iluzii, apropiindu-mă prea mult de lumea fantastică a arenei, detronată însă de cruda lumină a zilei.

LA LUMINA BECURILOR

Ceea ce văzusem după amiază, la lumina crudă a zilei, arată altfel acum sub dulcea mângâiere a întunericului, întrerupt cu dîchis, de câteva lumini electrice. Circul părea circ. Pe estrada mizeră din față, se etalau câteva femei-șarpe și alte numere artistice feminine, în vizibilă ma-

joritate față de sexul tare, care a fost desigur concentrat. Totuși o mână de bărbați, sau chiar o jumătate de mână, formau o fanfară, care-și sufla plămânii pentru a încuraja pe puținii amatori de spectacol, să intre.

Intrarea aproape gratuită, cum spunea tradiționalul clown, care-și scotea glumele din cutia cu vechituri a glumelor proaste rostite în decursul veacurilor.

Dar circul e sărac. Sărac în personalul uman și animal. E dela sine înțeles că nu are menajerie, dar, din cei trei cai și un măgar pe care-i avea, unul s’a îmbolnăvit și doi au fost rechiziționați. Numai urechiatul a rămas alături de femeile acrobate, servind drept armăsar mîncător de foc. El poartă pe spinarea lui mult răbdătoare, greutatea câtorva călărețe, care-l încălecă pe rând, ca spectacolul să dureze mai mult. Circul nu prea are ce arăta. De aceea și publicul e rar și spectacolele nu pot începe la timp. Trebuie un număr fix de spectatori, pentru că să iese la socoteală onorariul amazoanelor, fânul măgarului și unsoarea pentru mustața și părul d-lui director.

LA „MARELE TIR SPORTIV”

Am părăsit Circul pentru a vizita restul iarmarocului. Ne-a atras, cortul în care e instalat „Marele Tir Sportiv”. Ați înțeles despre ce e vorba, se trage la țintă cum spune poporul. Și sunt mai multe ținte. După cum nimeriți într’una sau alta, apare ciobanul și cântă din fluer, mîreasa țipă, un lăutar își mișcă brațul (căci muzica s’a defectat).

Pe o firmă scrie:
Exercită Ochiul și Mîna
Pentru Patria Română.

Pe alta scrie:
Viteaz al Țării Românești
Învăță bine să ochesteți.
Și în fine:
Trăiască Tinerimea Română.

LA BELCIUGE

Tot se mai joacă la belciuge!
Credeam că vorba populară, rostită este de om la supărare, când i se pare că a fost disprețuit „ce m’ai câștigat la belciuge” credeam, că această vorbă nu-și mai află sprijinul în realitate. Dar iată o tarabă, în care poți câștiga o sticlă pântecoasă de vin, dacă știi să-i treci pe după gât un belciug. Și setoșii de câștig, adică de lichid, își încearcă norocul.

ST. EVENIN

1.

INAUGURAREA EXPOZITIEI „LUNA BUCUREȘTILOR“

Intr'un cadru festiv și solemn a fost inaugurată Vineri 7 Iunie în prezența M. S. Regelui, a M. S. Marele Voevod Mihai și a înalților demnitari — „Expoziția Luna Bucureștilor“.

In fotografiile noastre :

1. M. S. Regele tăind panglica, deschide „Luna Bucureștilor“.

2. Consilierii Regali și membrii guvernului în timpul ofiterii serviciului religios.

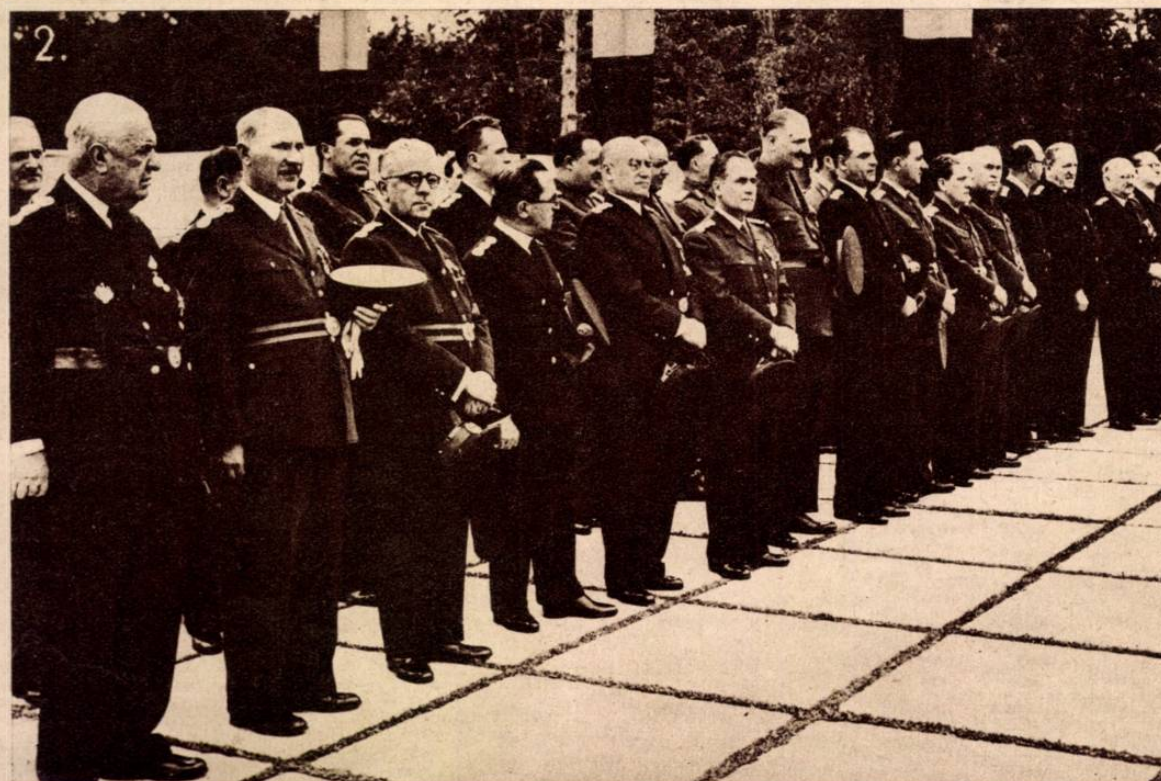
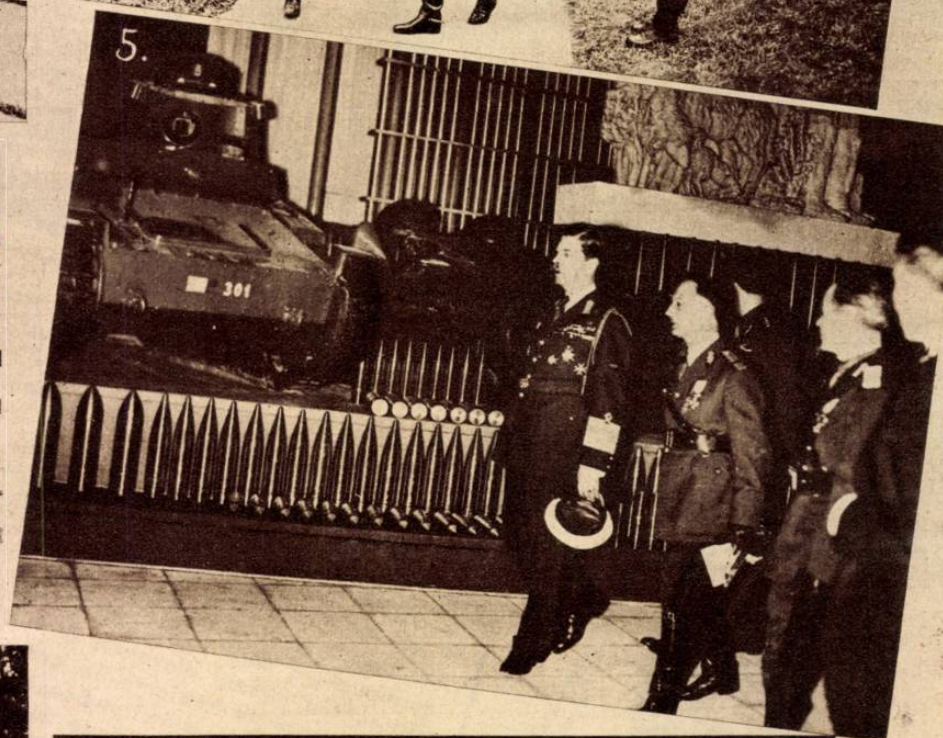
3. Demnitarii ascultând cuvântarea M. S. Regelui.

4. M. S. Regele și M. S. Marele Voevod Mihai vizitează cazematele din pavilionul Armatei.

5. În interiorul pavilionului Armatei.

5.

2.

3.

CASĂTORIA MINISTRULUI DE EXTERNE AL UNGARIEI

Contele Csaky, ministrul de externe al Ungariei, s'a căsătorit zilele trecute la Budapesta. Instantaneul nostru îi reprezintă pe miri, părăsind biserica, după ceremonie.

Alte războaie

GENERALUL WEYGAND LA POSTUL DE COMANDA

În urma ultimelor evenimente, generalul Weygand a fost numit generalisim al armatelor aliate. În instantaneul nostru, generalul Weygand părăsind un post de comandament al trupelor maritime, după o inspecție inopinată.

BĂTRĂNEȚI TRISTE

Fotografia noastră reprezintă emoționanta soartă a câtorva bătrâni din regiunile unde astăzi se dau lupte grele. La sfârșitul vieții lor ei au trebuit să-și lase căminurile și să pornească pe drumul bejaniei.

RUGĂCIUNI PENTRU VICTORIE

În întreaga Franță s'au oficiat rugăciuni pentru victorie. La aceste slujbe a participat în afară de d-l Paul Reynaud toți ceilalți membri ai guvernului precum și comandanții armatei ca și un imens public de credincioși. Din cauză că bisericile erau neîncăpătoare, slujbele s'au oficiat și sub cerul liber.

DUPĂ BĂTĂLIE

Lupta nu poate menaja nimic și pe nimeni. De bună seamă că imaginile după o luptă, sunt departe de-a fi îmbucurătoare. Într-o viitoare istorie a războiului actual, în loc de fraze va fi suficient să se publice imagini ca cele alăturate, luate după bombardamentul executat de artileria germană asupra orașului Bouillon.

arătând că pericolul unor bombardamente aeriene este atât de iminent, încât planurile pentru evacuarea aproape completă a copiilor trebuie să fie realizate cât mai grabnic. D-sa a mai precizat, că guvernul s'ocotea că ar putea să fie necesar ca această evacuare să înceapă chiar în cursul săptămânii, din anumite puncte.

A mai subliniat, că evacuarea copiilor va avea două consecințe însemnate: va da posibilitate să se sporească securitatea persoanelor care mai rămân în zonele amenințate și va asigura existența copiilor.

Ministrul a mai adăugat:

Războiul va ajunge până în casele depe această insulă. Trebuie să ne așteptăm la sălbatece atacuri aeriene împotriva orașelor noastre industriale, asemeni acelor pe care le îndură aliații noștri depe continent. Cel mai bun lucru pe care putem să-l facem este să evacuăm cât mai curând posibil copiii de școală.

D. Mac Donald a mai arătat că înscrierile de copii în vederea evacuării, în finiturile de est și sud-est sunt satisfăcătoare și că operațiile au și început Duminică.

În concluzie a spus: *Vom câștiga războiul, dacă fiecare cetățean este hotărât să-și îplinească misiunea sa.*

E POSIBILĂ DEBARCAREA ?

Henri de Kerillis scrie în *L'Epoque*:

Apărați prin puternice baraje de mine așezate de o parte și de alta a Canalului Mânecii, germanii își vor lansa convoaiele împotriva coastei engleze, convoaie care vor fi precedate de parașutiști și întovărășite de o formidabilă flotă aeriană.

Dacă vor parveni să lanseze una sau două divizii motorizate pe pământul britanic, ale cărei trupe principale luptă pe continent, germanii sunt de părere că vor parveni să pue stăpânire pe insulă în câteva zile. În consecință Franța pierzând orice speranță — după părerea cercurilor germane — va capitula fără ca armatele germane să mai trebuie să se epuizeze în lupta contra ei.

In aceeași chestie, *L'Agence radicale indépendante* scrie:

Din punct de vedere istoric, din epoca romană și până în zilele noastre, nu există nici un singur exemplu care să arate că invadarea unei insule este posibilă atunci când o flotă puternică s'a interpus între coaste și invadatori. Armada lui Filip al IV-lea a fost risipită, Napoleon a eșuat în Egipt și la Boulogne, Hoche în polful Bantry, italienii la Lissa. Înainte de a putea să calce pe solul englez, forțele germane vor trebui să scoată din luptă Home Fleet-ul și aviația de război britanică. Pe de altă parte, o armată modernă de invazie are nevoie de tancuri, artilerie și material greu de război. Cum îl vor debarca? Cum vor transporta munițiile, carburanții și alimentele sub focul concentrat al flotei și aviației?

Proiectul de debarcare în Anglia nu este prin urmare nici viabil și nici măcar posibil.

Pe de altă parte, atacurile parașutiștilor și acțiunea coloanei a 5-a nu au decât o infimă șansă de reușită.

TACTICA RĂZBOIULUI

ACUM 25 DE ANI ȘI AST

ACELA care compară tactica luptelor din cursul trecutului război mondial și a războiului actual, trebuie să recunoască că există o deosebire fundamentală. Atacul german se execută astăzi într'un fel nou, utilizând totodată și mijloace noi. Criticii militari sunt de acord că succesul de până azi al trupelor germane, împotriva minunatelor armate belgiene și franceze, se bazează exclusiv pe materialul tehnic de care dispune armata atacatoare. În momentul de față, cuvântul decisiv îl are tehnica, dupăcum l-a avut de altfel — evident, în măsură mai mică — și în timpul ultimului război mondial.

Acela care cunoaște istoria războaielor, își va da seama că deosebirea caracteristică dintre tactica luptelor de azi și de odinioară, este aceea că în locul concepției de învăluire a armatei adverse, s'a ivit teoria străpungerii frontului inamic. Pentru a putea da un răspuns probabil întrebării, de ce s'a produs această evoluție în concepția tactică, trebuie să amintim că după războiul din 1870-71 tactica a cunoscut deasemenea o schimbare, când ideea învăluirii a luat o dezvoltare neașteptată. Motivul acestei schimbări a fost determinat de preponderența dezvoltării tehnicii armelor. Puștile moderne, al căror mecanism de închidere, și încărcător nu s'a schimbat esențial până astăzi, precum și armele cu repetiție au dat infanteriei posibilitatea unei apărări mai eficace, prin sporirea gurilor de foc.

În afară de aceasta a jucat un mare rol și reorganizarea de tir al artileriei de câmp mai puternice. Ambele arme au cunoscut în dezvoltarea lor și o sporire a distanței de tir, ceea ce da posibilitatea armatelor să-și întâmpine adversarul de la mult mai mare distanță, cu foc eficace, adică din punct de vedere tactic, să-l constrângă să ia formațiuni de atac, prin răspândire în trăgător și părăsirea șoselelor, etc.

Progresul tehnicii armelor a atras după sine, în primul rând, o întărire a defensivei. Cavaleria și-a pierdut rolul de armă hotărâtoare în luptă. Atunci când a încercat, în pofida evidențelor, să-și mai menție acest rol, șarjele s'au sfârșit de focul continuu și susținut al infanteriei și de grindina șrapnelelor artileriei de câmp.

Un exemplu în acest sens este șarja cuirasierilor la Vorth, în 1870 și a cavaleriei prusiene la Villonville-Mars-la-Tour, în timpul aceluiași război. În pofida acestor experiențe elocvente s'au mai găsit și în timpul marelui război co-

mandanți conservatori, cari n'au voit să renunțe la șarje de cavalerie hotărâtoare. Rezultatul lor a fost că au fost cățați pentru cei cari le întrebunțau. Este de amintit neofitismul atac al unei brigăzi de ulani bavarezi, dat în August 1914 la Lagarde, împotriva tranșelor franceze.

Dar și atacul de front al infanteriei a devenit din zi în zi mai dificil. În primii ani ai secolului al 20-lea, în cercul strategilor germani, tendința evidentă era să se evite atacul de front, predicându-se cu insistență de învăluire. Până și companiile pe câmpurile de executau mișcări de învăluire. S'a mers chiar departe, încât unii comandanți susțineau că e mai bine să se execute, din punct de vedere tactic, atacul de front al frontului dușman.

În acea epocă se susținea de către oamănii că, în luptă, ideea creării infanteriei călare, precum și divizioanelor de cavalerie, cu artilerie, artilerie de bicicliști și formațiuni de pionieri, ca să se reușească să învăluie pe adversar, să fie aplicat în atacul descălecat.

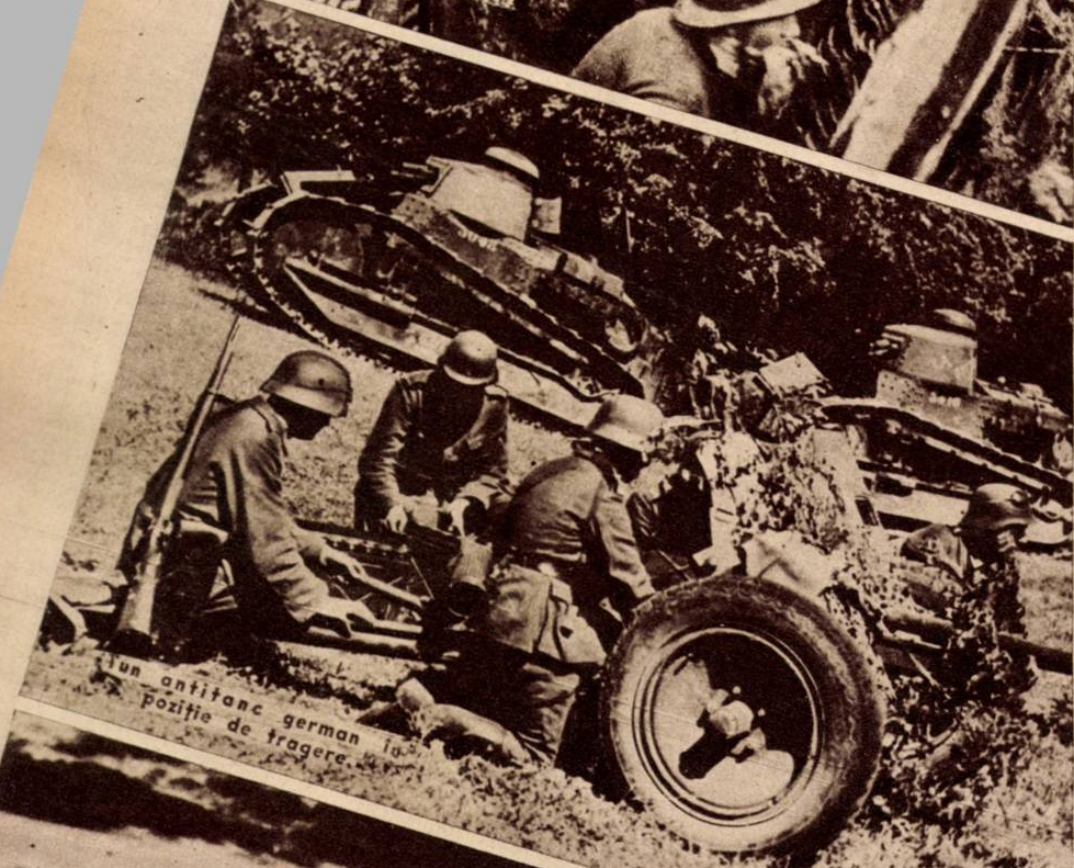
A venit apoi războiul mondial, cu deosebire în a războiului pe poziție, care în cele din urmă pe strategii să se gândească la aplicarea în luptă a strategiei de învăluire, deoarece posibilitățile urmasului când era vorba de un front bine organizat, era cu neputință.

De altfel, unele străpungeri au avut ca rezultat pierderi îngrozitoare, astfel încât valoarea din punct de vedere tactic a acestor atacuri a devenit posibil decât pe frontul rusesc, unde două armate în luptă, erau flancate.

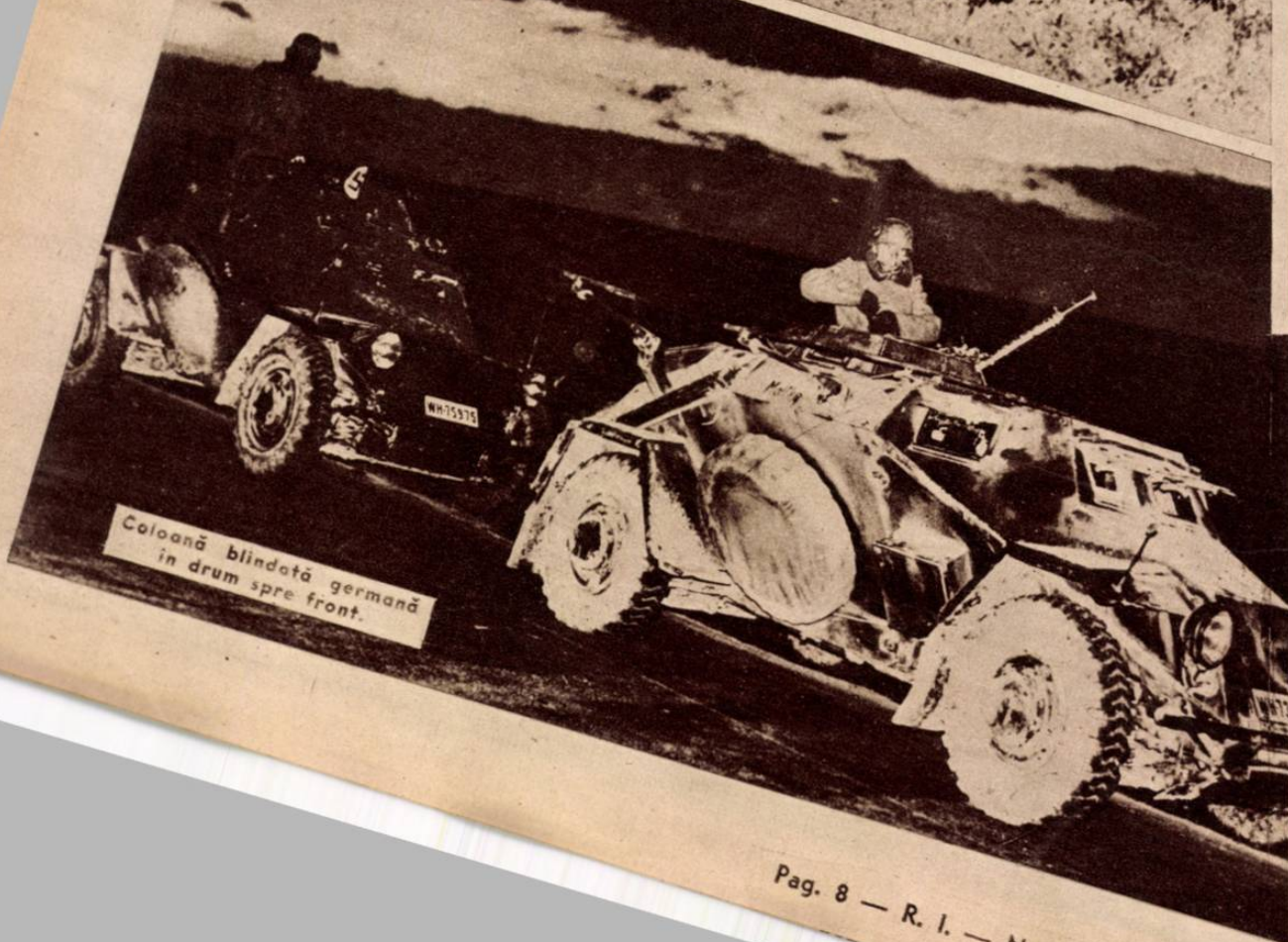
Pe frontul de vest se creiașea o situație asemănătoare. Aceste punji au fost anihilate de flancuri al trupelor care apăreau. Strategii au rămas după război că defensivă este din punct de vedere cea mai eficace. Bu mai rău au ajuns la convingerea că ofensiva se poate câștiga numai ca urmare a confuziei între principii fundamentale ale tacticii de război, (teoria de război), în ultimele consecințe, în luptă, linie defensivă este în general mai bună decât a armelor atacătoare.

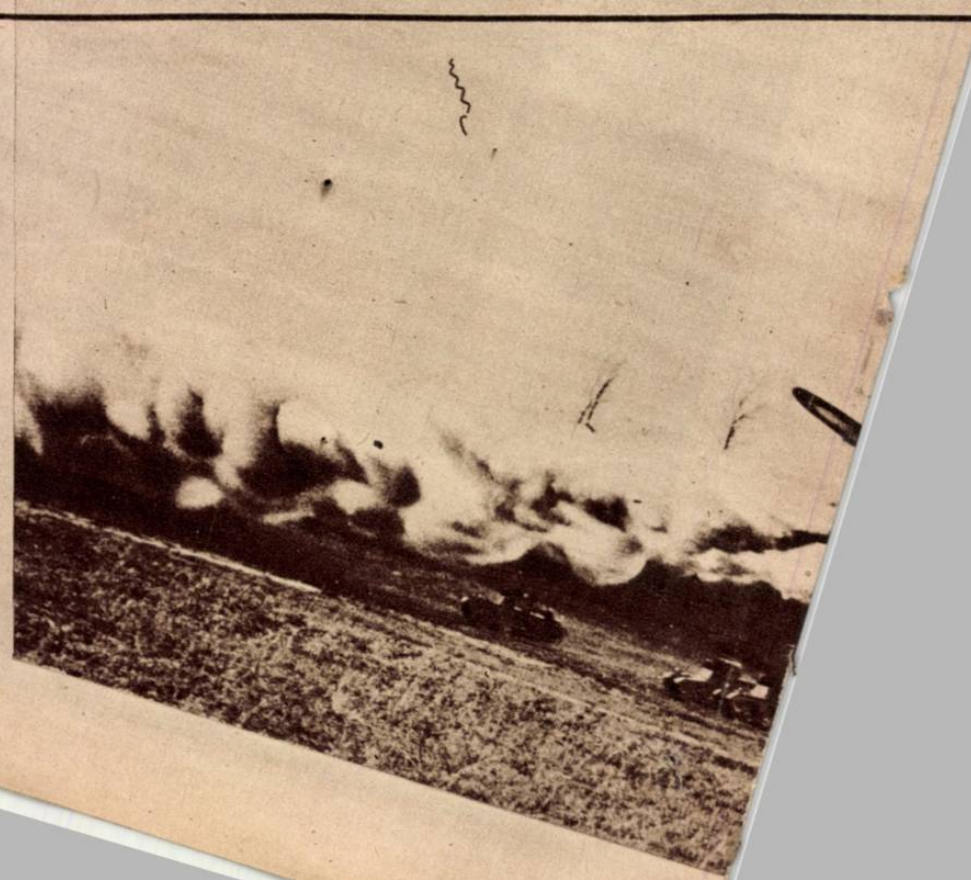
În tranșeele franceze

Un antitanc german la poziția de tragere

Coloană blindată germană în drum spre front

A ZI

arjele
 trofal
 ericitul
 st 1914

din zi în
 a exista
 de a se
 a manevra
 le instrucție
 iar atât de
 ste imposibil
 o străpun-
 ni de speciali-
 um și a echipării
 ălăreață, unități
 ri trebuiau, spre
 instruiți și pentru

voltarea fantastică
 din urmă a constrâns
 area tacticii de stră-
 ei învăluiri, mai ales
 încheiat, pe distanțe

isbunit, însă numai cu
 succesul n'a putut să fie
 strategic. Lucrul n'a fost
 unde diferența între cele
 ranță.

„pungi” în frontul dușman,
 a prin contra-atacul pe trei
 au frontul străpuns.
 boiul mondial cu convingerea
 ct de vedere tactic metoda
 ult, strategii englezi și francezi
 i prin aplicarea tacticii defen-
 ar un războiu. Se producea prin
 rezultatele tacticii luptelor și
 ale strategiei și conducerii gene-
 ria Liddel-Hart), fără a se trage
 ensul că puterea de rezistență pe
 direct raport cu puterea ofensivă

Strategii germani au dezvoltat alte teorii. Metoda tacticii
 defensive, biziindu-se pe un singur rând de tranșee, ho-
 tărârea în luptă trebuind să fie obținută prin măsurarea
 pe câmp deschis, preferința pentru intervenția intensă și
 fățișă a artileriei pe câmp, era inferioară sistemului fran-
 cez al grupării în adâncime a unităților defensive.

Comandamentul german a recunoscut imediat greșala
 acestei concepții și a adoptat forme noi, având însă de
 plătit greu pentru această experiență în toată războiului.
 În anii cari au urmat războiului mondial, tehnica a pus
 la dispoziția armatelor, arme cari au făcut ca ofensiva să
 fie vădit superioară defensivei. Armele acestea sunt avioa-
 nele de luptă în picaj și tancurile, care prin atac com-
 binat au reușit să înfrângă actuala formă defensivă și
 anume prin atac de front, având ca rezultat străpungerea
 liniei adverse.

În strategie, ca în toate domeniile de cercetări, există
 inovatori și conservatori. Succesul îl hotărăște aplicarea
 pe teren a teoriilor. În momentul de față este incontest-
 abil că în marele joc care-l reprezintă războiul, trupele
 germane au câștigat primul punct. Nu trebuie să facem
 însă greșala și să apropiem succesul german de succesul
 trupelor aliate din războiul trecut în lupta dela Cambray,
 când au apărut pentru prima oară tancurile. Atunci, tru-
 pele germane au fost uluite, surprinse de perfecțiunea
 tehnică a armei adversarului. Deși în prima clipă coman-
 danții germani au socotit că tancul nu va avea însemnătate
 hotărâtoare, ei și-au dat ulterior seama de însemnătatea
 sa, și l-au perfecționat în cel mai mare grad, obținând
 arma extrem de eficace din zilele noastre.

Pentru aliați utilizarea coloanelor blindate și motorizate,
 în combinație cu aviația de bombardament și de luptă,
 nu constituie un element de surpriză. Materialul franco-
 englez este atât din punct de vedere calitativ cât și
 cantitativ, suficient. Elementul pozitiv, care a asigurat
 până'n momentul de față succesul armelor germane, este
 tactica ce-a fost întrebuițată de înaltul comandament
 german. Se pare dealtfel, că strategii germani își dau
 seama de acest lucru și deaceia caută să speculeze până
 la ultima consecință succesul obținut, așteptându-se la un
 reviriment din partea comandamentului aliat.

Dealtfel, un mare strateg a enunțat pe vremuri un ade-
 văr permanent pe cât se pare, în arta războiului, și
 anume: principiile strategice sunt eterne, ceea ce se
 schimbă e numai tactica și aceasta din zece în zece ani!

Tancuri franceze într-un sat din
 Flandra.
 Avion german patrulând asupra
 câmpului de luptă.

Patrula înaintând
 spre inamic.

Post de mitraliera
 german în acțiune.

Tancuri aliate camuflate de un avion

O ARMĂ NOUĂ:

PANICA

Nenorocirile sunt transformate adesea în catastrofe, din cauza panicei.

TRĂIM în plin războiu al nervilor. Ingeniozitatea omenească a descoperit prin aceasta o armă de o vigoare diabolică, cu efecte mai distrugătoare decât oricare alt mijloc de luptă. Deși s'ar părea curios, totuși războiul nervilor este acela care face mai mult rău totalității locuitorilor unei țări nepregătite, decât însăși bombardamentele aeriene sau de artilerie. Impotriva acestei arme nu există altă apărare decât tăria morală și dârzenia. Iar acela care nu le are este pierdut.

Un savant american a făcut nu de mult constatarea că sănătatea nervoasă a oamenilor este în scădere. Ultimul războiu a dat un procent înfrorător de mare de nevrozați. Trebuie să ne gândim deci foarte serios la ceea ce va fi sănătatea nervilor noștri, după actualul conflict, când atacul se dă direct asupra moralului.

În definitiv, aceia cari au inventat războiul nervilor au fost admirabili psihologi. Ei și-au dat seama de cât de puțină rezistență nervoasă dispun oamenii atunci când sunt în mulțime și s'au gândit să speculeze această slăbiciune. Nu există teren mai prilenic pentru răspândirea panicei, cea spaimă dementă,

decât o mulțime înfricoșată și lipsită de conducători.

Exemplele efectelor dezastuoase ale panicii sunt numeroase. Nenorociri s'au întâmplat pretutindeni pe lume. Și pretutindeni ele au fost sporite numai de lipsa de prezență de spirit a oamenilor.

Iată o sală de cinematograf, plină cu spectatori cari se socot civilizați. O fulgerare roșie, o flacără răzbate ecranul. Un strigăt: foc! Și este suficient ca toți acești oameni civilizați să se transforme în fiare lipsite de cel mai elementar simț moral. Bărbații calcă în picioare femei și copii. Femeile au devenit hiene. Răcnete înspăimântătoare străbat ca pumnale, aerul. Cei slabi sunt zdrobiți, numărul victimelor e mare. Și cu toate acestea nu este vorba de un incendiu care să fi putut periclita prin sine

Panica în timpul naufragiilor are efecte catastrofale.

Pompierii trebuie să transporte pe cei răniți din cauza panicii, mai des decât pe cei răniți de sinistru.

Panică într-o menajerie. Și totuși un singur om calm ar putea potoli spiritele.

viața spectatorilor. Numai panica lipsită de sens a făcut victime.

Nu mai vrem să amintim amănunte tragediei dela Bazarul Charité, dinaintea de războiu, când au pierit atât de mulți oameni, numai din cauza panicii. Avem exemple de acest fel, mai aproape. În noaptea de 6 Noiembrie 1938 a izbucnit un incendiu într-o

"Foc!" Oamenii și-au pierdut cumpătul.

casă din centrul orașului Oslo. Focul a izbucnit în locuința unui fotograf, care-și serba tocmai 20 de ani de activitate. Atelierul era situat la ultimul etaj, iar pompierii au reușit să localizeze incendiul și în cele din urmă să-l stingă. Când au pătruns în atelier li s'a înfățișat ochilor un spectacol îngrozitor: aproape 25 de persoane zăceau carbonizate în fața ușii. În prima clipă au găsit-o însă închisă. Ipoteza s'a dovedit inexactă. Ușa nu era încuiată, ci se deschidea înăuntru. Cuprinși de panică, cei 25 încercau s'o deschidă în afară, astfel s'au ars de vii.

Căpitanii de vapoare știu foarte bine că în cazul unei nenorociri în larg, marele pericol îl prezintă oamenii cuprinși de panică. Toată strădania lor este să domine mulțimea, să o oblige să fie disciplinată și în acest caz numărul victimelor se reduce. Mai periculoși între cei cuprinși de panică sunt cei cari pierzându-și complet controlul sunt într-o stare vecină cu nebunia, sunt convinși că ei trebuie să conducă operațiunile (Continuare în pag. 19)

Mulțime cuprinsă de spaimă, cu prilejul unui cutremur.

„REALITATEA FEMEII”

NOUTĂȚILE MODEI PARISIENE

Pardesiu de stofă beige, croit raglan. Gulerul e format din două vulpi. Pălărie fronsată în două culori de mătase. →

Pălărie mare de feutru cu garnitură de dantelă ajurată. Creație Odette Colson.

Ansamblu de seară din crepe negru. Buzunarele în relief sunt brodate cu mărgeluțe bleu, verzi și albe. Turbanul de crosse albe. Creația casei Jean Patou, Paris.

Sunt prezent
pentru a menține
frăgezimea pielii Dv.

NIVEA conține „cucerită”, remediul tonifiant al pielii. Lipsind acest tonic ideal, nu se poate păstra o piele sănătoasă. Și cum numai o piele sănătoasă este frumoasă, rămâne ca Dv. să nu uitați a trata pielea de 2 ori pe zi cu crema NIVEA.

Celebrele surori LANE

împreună cu cel mai celebru maquilleur din Hollywood, PERC WESTMORE pozează special pentru casa cosmetică americană Louis Philippe.

Surorile Lane

Foto: Warner Bros

A fost o vreme când surorile Lane au constituit pentru maquilleurii studio-urilor o adevărată problemă. Fiecare din ele era alt „tip”, necesita un alt tratament, și totuși trebuia să fie o armonie perfectă în aspectul lor general. Bazat pe îndelungată și strălucită lui experiență, Perc Westmore a aplicat celebrul tratament de înfrumusețare Louis Philippe, lădă cheia succeselor celebrei vedete. Farmecul multor vedete de cinema este datorit în parte produselor Louis Philippe, care au fost primite cu entuziasm de femeile de pretutindeni.

Rouge-ul încarnat, pudra și fardul caligenic Louis Philippe cele mai mari succese în arta cosmetică mondială, se găsesc și în România.

Doamnă, încercați ultimele două creații de primăvară ale rouge-ului încarnat: culorile „Yvresse” și „Jeunesse” marea vogă a tinereții.

Cititorii preferă Colecția
ROMANELE CAPTIVANTE
care rămâne neîntrecută

Nou! Nou! Nou!
ASASINUL STA LA No. 21
15 lei — 230 pagini. La chioșcuri

NEVRARGYL Dr. BOUSQUET

IN CUTII A 3 TABLETE ȘI A 20 TABLETE.

DOCTOR ERICH WUCHER
(CERNAUTI)
FOST ASISTENT LA CLINICA DIN VIENA

S'a stabilit în București,
Str. Aristide Briand 20
(fostă Regală). Bloc
Carlton. Telefon 4.22.42.

Boli de piele, păr, cosmetice, sexuale
femei și sifilis. Tratamentul special
pentru hemoroizi, varice și flebită,
Raze X, — Unde ultrasonice,
Diatermie, Ultraviolete, etc.
CONSULT 8-1 ȘI 4-8

Eruptiile pielii

Pomada Cadum potolește și vindecă orice iritație sau inflamație a pielii și asigură nopți de somn liniștit persoanelor cari suferă de ani de zile de afecțiuni cutanate. Multe suferințe sunt evitate dacă se întrebuintează la timp Pomada Cadum contra erizemelor, coșurilor, peelingilor, erupțiilor, cojirii, blândei, cojilor de pe buze.

SUNT VINDECABILE BOLILE DE PLĂMÂNI ?

Toți acei cari suferă de astmă, tuberculoză pulmonară, și la laringe, catar la vârful plămânilor, tuse învechită, răgușală persistentă, gripă și n-au găsit vindecarea până acum primesc dela noi lămuriri, absolut gratuit și franco o carte cu multe ilustrații asupra temei: „Sunt vindecabile bolile de plămâni?”. A se scrie o carte poștală, francată cu 8 lei — la adresa exactă: PUHLMANN & Co., BERLIN, 8.36, MIGGELSTRASSE 25—25 a.

Embleme curioase

PE STRĂZILE CAPITALEI

Păserile sunt mascotele preferate ale negustorilor. Firme și reclame inventive

— Poftiți înăuntru conită! Avem și alte modele noi! —
Cu aceste vorbe era îmbiată o servitoare, care-și sgâia ochii la bluza, atârnată de ușa unei prăvălii de manufactură dela Obor.
Intrai și eu, împins ușor de spate, de crainicul dela intrare.
Se mai aflau acolo și alți mușterii. O fetișcană desculță și cu picioarele murdare, încerca un șorț bățor la ochi, multicolor.
— Vă vine de minune, domnișoară! — se extazia discipolul lui Mercur.
— Ceva mai bun n'aveți?
— Mai bun?! Dar nici nu se poate mai bun! E crepdeșin veritabil!! Pe onoarea mea...
„Cum?! Nu vă place croiala? Dar e ultima modă!”
— Scump!
— E chilipir, dudue! Vă asigur... Ocazie rară! Chilipir nemaipomenit!! Marfă dela foc... V'am făcut un preț excepțional... expresiv pentru d-voastră!...
— Scump! — ripostă „duduia” cu încăpăținare.
— Da cât dai bre? Cât dai?! — se răsti deodată vânzătorul. — Ne ții de un cias aci și nu spui nici un preț.
Intimidată de supărarea domnului negustor, clienta

40 de zile doliu după
Scumpă mea Soție

EXECUTAM
Foto Legitimații urgente
și în 24 ore
STUDENTII ȘI FUNCȚIONARII AU REDUCERE

Originala vitrină a unui fotograf.

Ce legătură e între instituția dela Geneva și această măcelărie?

O firmă sobră și totuși curioasă.

deveni mai puțin recalcitrantă, totuși mai încercă timid o ultimă observație:
— Dar, parcă e cam scurt...
— Prea scurt?! Nu se poate! Șorțul e așa cum trebuie să fie, dar picioarele dumatăle-s prea lungi...
Argumentul fu hotărâtor și — de astă dată — târgul se încheie definitiv.

SISTEME MISTERIOASE DE VÂNZARE

Un proces, care s'a judecat nu de mult, la Camera de muncă, desvăluie niște obiceiuri ciudate, cu totul necunoscute marelui public.
Un vânzător al unui magazin de manufactură, din centrul Capitalei, dăduse în judecată pe patronul său, pentru că nu i-ar fi achitat salariul cu toate accesoriile, așa cum prevede legea, convenit pe luna când a fost concentrat.
Intr'adevăr, funcționarul avea un salariu fix, neînsemnat, de 1.500 lei lunar. Dar pretindea că i se mai cuvin încă vre-o 6.000 de lei sau și mai mult, dela „comisioane”, „espe” și „semitwächter”.
Bineînțeles, judecătorul a cerut lămuriri. Iată explicațiile, pe cari le-a dat reclamantul:

CE ESTE „ESPE” ȘI „SEMIWÄCHTER”?

„Comisionul” — știe toată lumea — este un fel de bacșiș proporțional, de 2-3%, calculat la vânzare, suma pe care-o primește funcționarul vânzător, dela patronul său peste leafă. Se întâmplă însă ca funcționarul să înșele pe client, obținând un preț exagerat. Aceasta se cheamă *espe*. El notează cuvântul misterios „espe” pe colțul bonului, cu care mușterii se prezintă la cassă. La capătul lunii, vânzătorul

va primi jumătate din supraprețul, cu care a încărcat pe mușteriu.
Dacă însă funcționarul dibaciu a reușit să păcălească pe mușteriu, făcându-l să cumpere niște stofă decolorată, putrezită, sau arsă de soare, — dacă-i vinde niște ghețe rău croite pe care nu le va putea purta nimeni, sau dacă-l înșală la măsurătoare sau la cântar, atunci înseamnă că a practicat sistemul „Semitwächter”. În acest din urmă caz, funcționarul primește jumătate din *brutto*, adică din întreaga sumă încasată.

CĂȘTIG ILICIT

Judecătorul surprins de aceste explicații neașteptate, a interpretat astfel litigiul:
A acordat funcționarului rutinat dreptul la comisionul de 2% și 3%, în afară de salariu fix. Dar a respins pretențiile pentru suma convenită la „espe” și „semitwächter”, convenții considerate ca ilicite și pedepsite de legea speculei precum și codul penal „Regele Carol al II-lea”.

PĂSĂRILE SUNT MASCOTELE NEGUSTORILOR

Nu știu ce afinitate misterioasă există între *cocoși* și *fabricația oțetului*.
Se pare că nici o fabrică de oțet nu merge bine, până nu lipește pe sticlele sale emblema care este și aceea a republicii franceze. Astfel, avem: oțet „Cocoș”, oțet „Doi cocoși”, „Tre cocoși”, etc. E o aprigă întrecere între fabricanți! Există și etichetele: oțet „Cocoșul Bucovinei”, „Cocoșul Ardealului” și așa mai departe.
Ferească Dumnezeu ca vre-o fabrică de oțet să pue pe etichetă altă pasăre, de pildă o *rândunică*, sau un *vultur*, că riscă să dea faliment.
În schimb, vulturul aduce noroc negustorilor de pânzeturi. O modestă prăvălie din Obor și-a ales de curând, ca firmă, „La doi vulturi”, fiind probabil geloasă de succesele unei alte întreprinderi din centru, pusă sub patronajul numai al unui singur vultur.
Un magazin de aparate fotografice de lângă Teatrul Național, a așezat în vitrină o *rândunică*, cu inscripția: *Vine, vine primăvara!*

Papagalul este și el o pasăre mascotă în comerț, dar trebuie să știe pentru care ramură, anume. Pentru băcăni, de pildă, nu se potrivește decât curcanul.

IMAGINAȚIE FECUNDĂ

Negustorii bucureșteni sunt foarte bogați în imaginație. Examinând firmele de pe străzi — veți găsi cele mai felurite și curioase imbinări. Astfel: „Măcelăria la Liga Națiunilor” scrie un vechiu și cunoscut măcelar din Calea Călărași, care a găsit că ar fi o apropiere între activitatea sa și aceia a pomenitei instituții internaționale. Alt negustor nu s'a sfiit să se pue sub patronajul dubiosului personaj „Bel-Ami” creat de celebrul scriitor francez, Mau-pasant. „Mai bine aci, decât peste drum!” se vede scris pe firma unei cârciumi din fața cimitirului Bellu. Iar altul, tot de lângă cetatea morților, anunță că „închiriază

saloane pentru nunți și baluri”.

„La Borfoasa” este emblema unui local de noapte din Calea Griviței, aproape de atelierile C. F. R.

„La Boul Pake” era o firmă, de pe Bulevardul Pake Protopopescu, care însă a dispărut, de când se plătește o taxă specială pentru firmele cu ortografie franceză.

Totuși mai găsim firme cu ortografie mixtă, jumătate din cuvânt fiind scris în franțuzește, iar terminația în românește. Astfel: „Bijouteria nobilesei”, „Cafeul” cutare.

Prin vitrinele unor prăvălii, se pot citi uneori reclame de felul acesta:

„Ghete solide pentru domni din piele de box”

„Mănuși pentru dame fără degete”

Sau:

„Voalete pentru dame cu bobite mici”

„Ochelari pentru domni de cristal”.

Un coafor anunță: (Manicure pe dindărăt”, adică „intrarea prin dosul străzii, căci pe din față se face reparație”.

RECLAMA UNUI FOTOGRAF

Un fotograf, din Calea Victoriei, a pus în vitrina poza mărită, a unui respectabil domn, având o barbă impecabil potrivită și cu o eleganta batistă de doliu la buzunarnl exterior.

Domnul, care probabil înainte vreme se râdea, a lăsat să-i crească barba după moartea soției sale, ceea ce se poate presupune după următoarea mișcătoare inscripție, scrisă de însuși jalnicul soț, sub fotografia în mărime naturală

40 de zile

doliu după scumpa mea soție

Dar n'am mai sfârși, dacă am înregistra toate reclamele, de acest gen, pe care le realizează imaginația fecundă a unor negustori bucureșteni.

ALEX. F. MIHAIL

ea era greoaie, copleșită de dureri și obligată să se înfășoare mereu. Acum este sănătoasă, sveltă și poartă rochii ușoare, ca toate tinerele femei de vârsta sa.

Iată ce ne scrie ea:

„Sunt acum doi ani, și cu toate că eram încă tânără, eram mereu acoperită de șaluri sau de cuverturi, căci cel mai mic curent de aer îmi dădea reumatisme. Mă simțeam mereu ostenită, greoaie, mă îngrășam și nu aveam gust de nimic. După sfaturile unui medic tânăr, m'am pus să iau în fiecare zi o lingură de Urodonal în apă. Când funcționarea mai bună a rinichilor mi-a dovedit că starea mea generală se ameliorează și am putut să stau în grădină cu o rochie ușoară, fără să resimt dureri. Vesele mi-a revenit, mă ocup de casa mea și cu toate că pofta de mâncare este mai bună, am slăbit 3 kilograme. Bărbatul meu s'a hotărât de asemenea să ia Urodonal și îl amestecăm cu apa de masă. Este un remediu incomparabil ce se bea cu cea mai mare plăcere.”

Mme B.... Lyon

Urodonal a făcut dovezile sale intrucât a obținut 22 mari premii și a fost obiect de comunicări la Academia de Medicină și la Academia de Științe. El nu amortește maladia ci o urmărește în tot organismul, pentru a o elimina apoi completamente. Trebuie deci să fie luat în mod regulat pentru a se asigura de o sănătate perfectă. Cu Urodonal nu este nici odată supraproducție de acid uric în organism.

URODONAL

ANTIURIC PERFECT

LA FARMACII ȘI DROGUERII

ESTE UN PRODUS CHATELAIN, MARCA DE ÎNCREDERE

O ARMĂ NOUĂ: PANICA

(Urmare din pag. 10)

de salvare, trecând peste experiența oamenilor de meserie, și în frenezia lor provoacă mai multă nenorocire decât oricine. Adesea, comandanții de vapoare sunt constrânși să treacă la măsuri extreme — nu trebuie uitat că un comandant are în asemenea împrejurări drept de viață și de moarte — spre a salva pe ceilalți.

Oricâte avertismente s'ar da oamenilor, să se ferească de panică, să fie disciplinați în momentele grave, nu sunt suficiente. În zilele noastre, în țările care se află în războiu, autoritățile nu încetează să ceară prin radio și prin împărțire de manifeste, prin ziare și reviste, cetățenilor, ca atunci când s'ar ivi vreun pericol fie de bombardament aerian, fie de altă natură, să nu ia măsuri după cum îi taie capul, căci aceasta este numai în defavoarea lor, ci să se poie imediat sub ordinele autorităților, cari au avut grija din timp să ia toate măsurile, pentru a se preîntâ-

pina pierderi inutile de vieți omenști.

Este lesne de închipuit ce s'ar întâmpla, spre exemplu, dacă în momentul unei alarme aeriene, cetățenii unui oraș oarecare, înloc să se retragă disciplinați în adăposturile dinainte stabilite, se reped tipând și cuprinși de panică, toți într-o singură direcție, îngrămădindu-se în piețe, pe străzi sau în locuri expuse. Un psiholog german a studiat problema panice, prin prisma împrejurărilor actuale, și a stabilit un fel de regulament pentru fiecare individ. Astfel încă în momentele de pericol omul să știe ce are de făcut.

Iată câteva rânduri din cuprinsul acestui studiu:

Ce fac când izbucnește panica? Rămân liniștiți și-mi păstrez sângele rece. Cercetez repede și calm situația, iar dacă sunt într'un grup mai puțin calm, strig liniștit și tare: „Calmați-vă, nu este nici un pericol!” Pe cei cuprinși de panică caut să-i

trezesc la realitate. În caz de pericol iminent, dacă mă simt în stare și dacă nu este altul mai capabil, iau conducerea grupului și-i dau dispozițiile pe care le socot mai indicate.

Dacă se ivesc reprezentanții autorităților mă pun imediat la dispoziția lor, le dau tot ajutorul meu, dacă au nevoie de el, și ascult de ordinele superiorilor. Dau indicații — dacă este nevoie — asupra situației, pentru că autoritatea să nu-și mai piardă timpul cu cercetări inutile. În orice caz, caut să mențin calmul în grupul din care fac parte și să nu stingheresc în niciun fel operațiile autorităților. Ce fac după panică?

Nu pălăvrăgesc în mod inutil, răspundând svonuri care nu fac decât să pregătească terenul pentru alte panici. Caut să trag învățături din împrejurările prin care am trecut, spre a ști cum să procedez în viitor.

Iată câteva sfaturi înțelepte, pe care le recomandăm tuturor.

Institut climato-terapeutic pentru copii debili, sănătoși, etc. — **BRAȘOV**
Str. După Iniește No. 39
Tel. 2274
Direcțiunea medicalo-higienică

Dr. A. STROE

București Tel. 3.94.94 (Consultațiunea gratuită)

Medic permanent, Suroi-petagoze calificate. Confort modern. Masă bogată (vitamine). Deschis tot anul. Preparațiuni pentru cursul primar și gimnazial. **AVIZ: SUNT EXCLUSI CONTAGIOȘII.** Cere mai multe informații prospecte.

LA DURERI

DE CAP, NEVRALGII, GRIPĂ, RHEUMATISM
INTREBUINȚAȚI NUMAI

ANTINEVRALGIC DR NANU MUSCL

în cutii originale, conținând 2 buline și numai cu semnătura doctorului.

Depozit: FARMACIA N. POPOVICI București, Calea Rahovei 265

ULTIMELE ACTUALITĂȚI INTERNE

SERVICIUL RELIGIOS DELA SF. PATRIARHIE

Cu prilejul aniversării a zece ani dela Restaurație s'a oficiat la Sf. Patriarhie un serviciu religios de către I. P. S. S. Patriarhul Nicodim.

In fotografiile noastre :

1. D-nii Consilieri Regali și membrii guvernului în timpul defilării companiei de onoare și a formațiunilor de tineret.

2. Străjerii defilează în sunetul fanfarei având în frunte drapelul.

MANIFESTAȚIA F.R.N-ULUI LA PALATUL REGAL

In seara de Sâmbătă 8 Iunie, membrii F. R. N-ului au aclamat îndelung pe M. S. Regele în piața Palatului Regal din Calea Victoriei.

DUMINICA SPORTIVĂ VENUS-RAPID 4-4

Duminică s'a rejucat pe stadionul O.N.E.F., matchul de football Venus-Rapid contând ca finale „Cupei României“. După o aprigă luptă, cele două echipe au terminat din nou la egalitate, urmând astfel că vor trebui să susțină al 3-lea match.

1. O intervenție a lui Negru, portarul Rapidului.
2. O fază critică la poarta Venus-ului. Dawia respinge cu pumnul.

TUN AL ARTILERIEI
GRELE IN ACȚIUNE

ANUL XIV No. 700

18 Iunie 1940

10 LEI

IN INTERIOR:

DIFFERITE ASPECTE ALE RĂZBOIULUI

ACTUALITĂȚI DIN ȚARĂ

M. S. Mihal, Marele Voevod de Alba-Iulia, a făcut o vizită la Rezidența Ținutului Bucegi. În fotografia noastră, M. S. având alături pe d. Rezident Regal Alexianu și pe ceilalți înalți demnitari ai Rezidenței.

D. Consilier Regal Gheorghe Tătărescu, președintele consiliului de miniștri, și d. ing. Ion P. G. purtu ministrul afacerilor străine, părăsind Palatul Regal, unde au luat parte la solemnitatea prezentării scrisorilor de acreditare ale noului ambasador jugoslav.

Noul ambasador al Jugoslaviei a prezentat M. S. Regelui scrisorile sale de acreditare. În clișeu nostru: E. S. d. Avacumovici, noul ambasador esind dela Palatul Regal însoțit de d. colonel Adjutant Rusescu.

ZIUA MODEI
LA BĂNEASA.
Câteva elegante.

LOCURI
EFTINE.

Un numeros public, care nu și-a putut îngădui intrarea la gala de box ce-a avut loc între Șerbănescu și Spăkew, a ocupat locuri „eftine”, dar puțin comode.

30 minute de acrobatică aeriană

ULTIMELE telegrame din New-York vestesc în mod oficial că guvernul Statelor-Unite a pus la dispoziția aliaților un mare număr de hidroavioane și bombardiere, din stocurile marinei și armatei americane. Aceste aparate au pornit spre continentul european pe calea aerului, spre a economisi timpul atât de prețios. Corresponsentul agenției Reuter precizează că aparatele expediate sunt de tipul „Curtis Conqueror”. Odată cu intensificarea ajutorului pentru aliați, guvernul Statelor Unite a început instruirea unui nou continent de 40.000 piloți, așa cum anunțase președintele Roosevelt. Credem interesant să redăm impresiile unui pilot american dintre acei care-și termină acum cursurile de pilotaj, după un sbor de jumătate de oră de acrobatică aeriană.

„Mecanicul m'a zărit. Dintr'o săritură își ia locul în carlingă și pune motorul sub presiune. Imi potrivesc cu grijă parașuta, las timp mecanicului să descindă din avion, apoi îmi strâng bine centura, care mă fixează locului. Cei 12 cilindri ai aparatului Conqueror încep să sforăie puternic. Avionul a pornit. Mai arunc o privire spre ceea ce numim noi obrazul expresiv al aparatului; acest obraz este ansamblul instrumentelor de comandă. Caut să descopăr vreun semn de slăbiciune sau „boală”. Totul este însă în perfectă regulă: altimetrul, indicatoarele de viteză și de pantă, indicatoarele motorului, uleiului și benzinei, derivometrul, etc. Imi amintesc încă și acum cât de penibil îmi era șgomotul acesta, acum 6 luni, când mi-am început cariera de pilot.

Elicea taie aerul, avionul lunecă pe aerodromul de beton. Conqueror nu este încă în elementul său și trebuie să mă strecor cu atenție printre numeroase avioane de bombardament, aflate pe aeroport.

IN VĂZDUH

Apăs maneta și partea dinapoi a avionului se ridică, în vreme ce partea dinainte se apleacă. Trag mânerul de comandă și Conqueror se înalță repede. Sbor deocamdată în linie orizontală, deasupra solului, pentru a-mi lua viteza. 180 klm. pe oră, 195, 240, 280, mă înalț mereu și aerodromul începe să pară foarte mic. La orizont zăresc Atlanticul, pentru apărarea căruia ne pregătim.

Deasupra mea se strâng nouri albi, cari amintesc vârfulurile înzăpezite ale muntelui Cervini. Imi afund aripa dreaptă în nouri și continui să mă înalț. În cele

din urmă simt senzația puternică a vitezei și altitudinii. Un zid de ceață se ridică la dreapta mea, iar la stânga e vidul familiar. Mă simt ca o muscă și am impresia ciudată că voi cădea dacă aripa mea dreaptă s'ar deslipi de nouri. Dar iată-mă cu mult deasupra acestui continent înourat. Controlez indicatorul de înălțime și mă hotărâsc să urc mereu, spre a putea începe programul hotărât. Aprind o țigară și apoi sting chibritul în palmă, înainte de a-l arunca. Dar vântul e prea puternic și țigara aruncă scânteii mici. O sting îndată și mă aplec spre a o arunca. Am ajuns la 6000 metri înălțime, după 9 minute de sbor. Apăs stabilizatorul, pentru a lăsa avionul să plutească singur. Aparatul pare mai înclinat spre stânga. Va trebui să atrag atenția mecanicului asupra acestui amănunt. Conqueror înaintează acum singur și „glasul” său a devenit mai puternic. Vibrațiile fuselajului îmi amintesc o ședință neplăcută la dentist.

LOOPING

Privesc indicatorul: 320 klm. Să încep printr'un looping? Trag maneta. Avionul pare a nu simți nimic. Soarele, până acum deasupra mea, mă privește cu ochiul său aprins. Inchid ochii. Brusc, orizontul

pare să se întoarcă și avionul atinge linia care desparte pământul de cer. Nu vreau însă să pierd prea mult din înălțime. Cu un gest masinal, fără a mă gândi, întorc la dreapta. Reacțiunea este imediată și violentă. Avionul pare suspendat o clipă, apoi începe să cadă vertiginos. O nouă manevră: avionul pornește în jos. S'ar zice că un deget înghețat îmi lunecă pe deasupra inimii. Cabrez avionul pentru a eși din acest salt. Dar mișcarea a fost prea rapidă. Plutesc acum pe spate și forța centrifugă care mă menținea locului dispăre, astfel că numai centura mă mai leagă de avion.

Am senzația că o putere uriașă mă îmbrânțește afară din carlingă. Nu e o senzație dintre cele mai plăcute. V'ar plăcea să urcați într'un ascensor rămânând cu picioarele legate de plafon și capul în jos?

SALTUL CEL MARE

Mă hotărâsc să fac un salt dela 6000 metri la 2500, verificând viteza maximă a avionului. Mă pregătesc deci, fixându-mi bine casca și ochelarii, apoi urc la 6500 metri, de unde fac un salt pregătit de 500 metri supravegându-l cu luare aminte aripile avionului. Totul pare în ordine. Mă odihnesc câteva clipe, respirând adânc; mai eșit o clipă, ca un înotător înainte de a se arunca în apa rece. Însfârșit, dau drumul aparatului, cu toată viteza celor 12 cilindri. Aerodromul e chiar sub mine. Îndrept aparatul spre această țintă, în vreme ce un uragan șgomotos se deslănțuie în jurul meu. Arătătorul depășește 430 kilometri, aud țipătul fuselajului.

(Cont. în pag. 19-a)

Vorbind de marea bătălie care se desfășoară în Franța, ziarul elvețian National Zeitung, scrie: Planul german este în prezenta realizării lui și Anglia trebuie să se debaraseze astăzi de toate teoriile, reticențele și prejudecățile, — așa cum a spus d. Berin, ministrul muncii și să lase să se manifeste instinctul primordial al unui popor amenințat vital, într-o luptă cu atacuri și contra-atacuri, cari vor trebui duse până la ultima suflare, așa cum a spus d. Churchill.

★

Armata germană, a cărei conducători — după cum reiese din interviu-ul acordat de generalul von Reichenau, în timpul luptei din Flandra — nu se pierd în fanfaniile vagi, ci cumpănesc logic forța și contraforța, fără să subestimeze pe adversar, își dă și astăzi perfect de bine seama că un atac împotriva insulelor britanice reprezintă o chestiune extrem de dificilă și că firea războinică a englezului se manifestă abia atunci când pericolul este iminent.

★

În ce privește „bătălia Franței”, cine a citit lucrarea domnului Reynaud, publicată la 1936, sub titlul „Tineret, ce Franță dorești?” va constata cu uimire că actualul prim-ministru a prezis exact ceea ce s'a produs astăzi. El a luptat împotriva indolenței și a supraestimării conservative a efectivelor, și a insistat încă depe atunci să se creeze o armată modernă, utilată cu cele mai perfecționate mijloace. Ba mai mult, a arătat că superiorității numerice a Germaniei nu i se poate opune decât superioritatea calitativă a armamentului francez, ca singură contrapondere.

Lupta covârșitoare pentru ultimele poziții ale francezilor, în jurul Parisului, va arăta dacă neîndoioasa vitejie a soldatului francez poate crea pentru reorganizatori, acel răstimp de care au absolută nevoie pentru a duce la îndeplinire greua lor misiune.

TELURILE DE RĂZBOIU

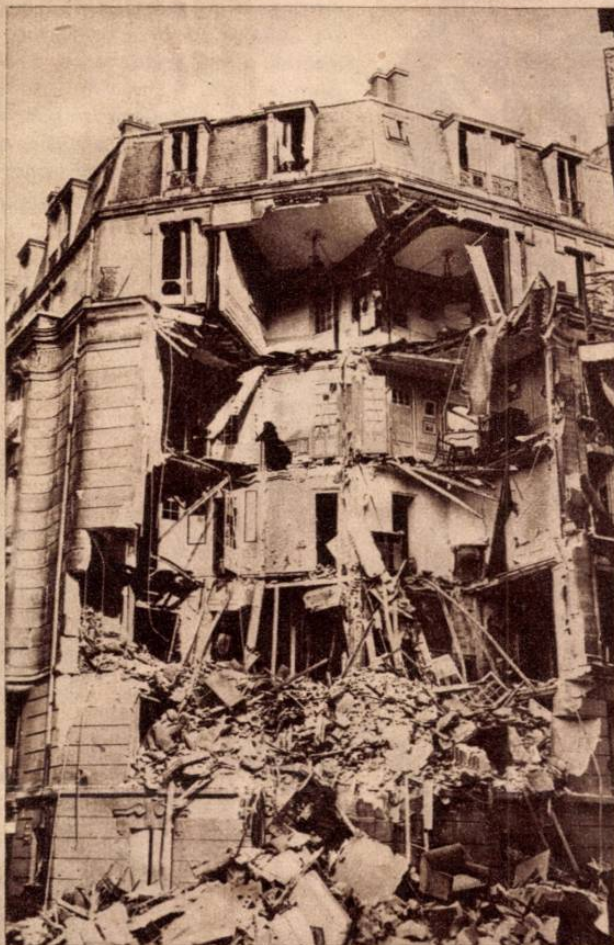
Ziarul Național Zeitung vorbind de țelurile actualului războiu scrie:

Se știe, încă din cursul ultimului războiu, că guvernele acceptă cu neplăcere să-și fixeze, încă din timpul conflictului, țelurile pe care au de gând să le realizeze. Fostul guvern imperial german a refuzat, în pofida tuturor sondajilor făcute de președintele Wilson, să făgăduiască o reconstituire necondiționată a Belgiei.

La începutul actualului războiu, s'a părut că cel mai general țel de războiu al Germaniei ar fi fost următorul: să împiedece pentru totdeauna ca Anglia și Franța să mai aibă ceva de spus în Europa Centrală și sud-estică. Astăzi, lucrurile au evoluat. După părerea presei germane, țelul de războiu ar fi: „rezolvarea problemei de războiu în genere” și „zdrobirea definitivă a împotrivrării seculare franceze, la unitatea și mărirea Reichului”, precum și „distrugerea politicii de intervenție britanice”.

Între timp, se și vorbește despre, „marele spațiu european al viitorului”, care ar urma să lupte sub conducerea germană, împotriva celorlalte continente.

Bătălia Franței

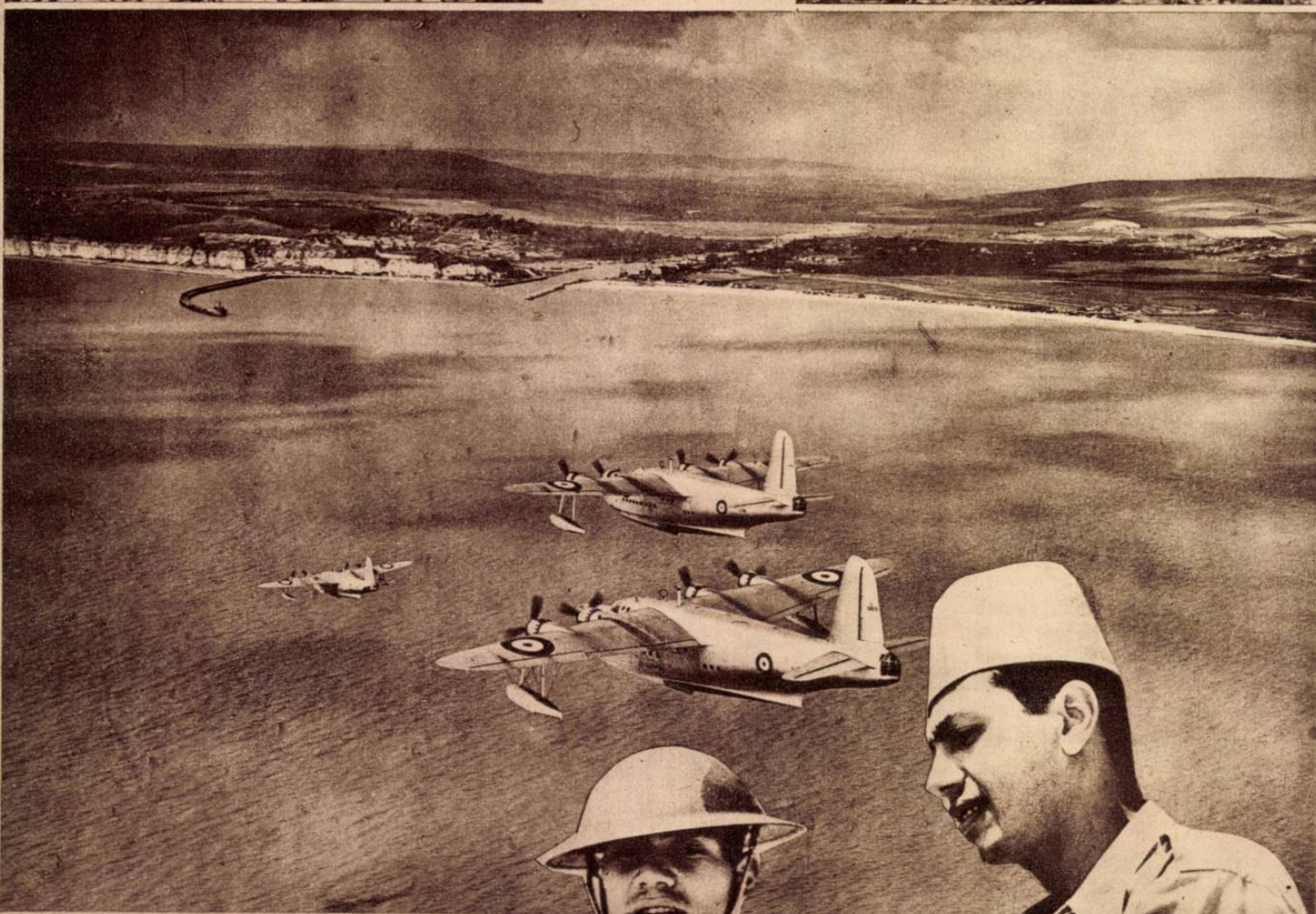

RAVAGIILE BOMBAR-DAMENTELOR

În cursul atacurilor aeriene care au fost date asupra regiunii pariziene câteva bombe au căzut asupra unor mari imobile. Violenta explozie a fost atât de mare, încât zidurile au căzut făcând parcă de un cuțit uriaș.

A PĂRAREA ANTIAERIANĂ

O armă auxiliară, dar de cea mai mare însemnătate este aceea a apărării împotriva aeronavelor dușmane. În acest serviciu se află reflectoarele uriașe care luminează cerul în timpul nopții în căutarea păsărilor dușmane. Ilustrația noastră reprezintă un post de reflectoare britanic.

ȘOIMI DE OȚEL PESTE MEDITERANA

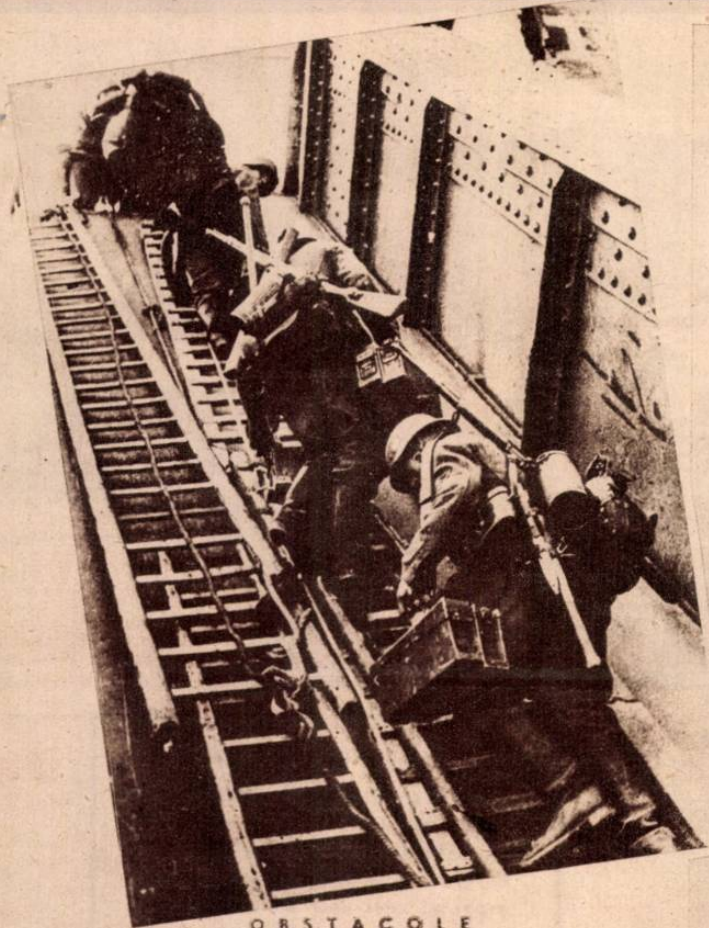
Întrarea Italiei în războiu a determinat zărele să amintească forțele armate care se vor înfrunța probabil în curând pe întinsul albastru al Mediteranei. De data aceasta vor intra în acțiune marile hidroavioane ale Italiei și Marii Britanii. În instantaneul nostru, o escadrilă de hidroavioane britanice

ARMATA EGIPTEANĂ

Nu numai Europa ci toate continentele sunt înarmate. Sbuciumul a cuprins întreaga lume. Armata egipteană se află mobilizată, gata să răspundă la chemarea patriei, dacă va fi nevoie. Tinerii soldați egipteni sunt destoinici, curagioși și bine instruiți.

în plină desfășurare

OBSTACOLE

Imaginea noastră n'a fost luată în timpul imbarcării unor unități la bordul navelor de război, ci în timpul trecerii unei ape; podul a fost dinamitat de inamicul în retragere. Scări de lemn sunt transportate în grabă, pentru trecerea obstacolului.

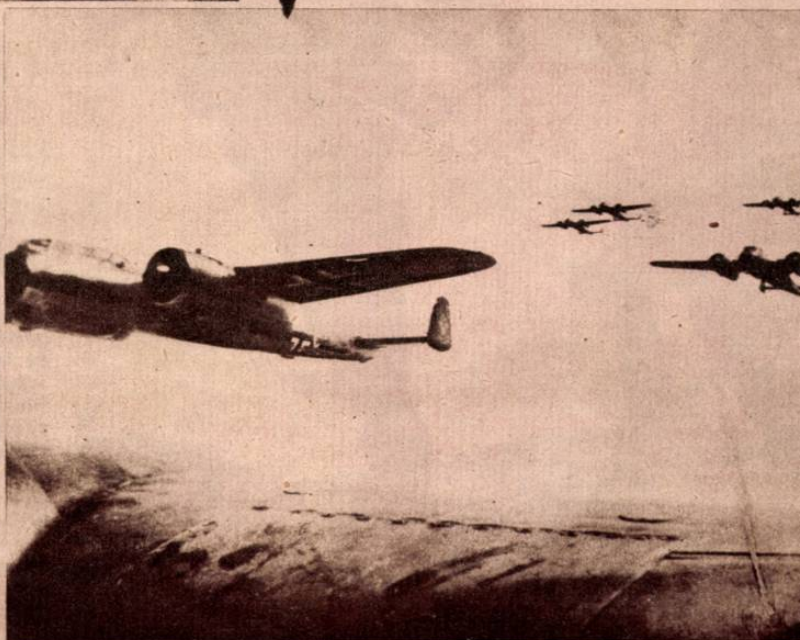

PAZNICII CERULU

Nu este vorba de aviatori, ci de soldații din artileria antiaeriană, care veghează zi și noapte cu cerul patriei să nu fie încălcat de avioanele străine. Artileria antiaeriană dispune de niște tunuri de calibru mic, cu tragere rapidă, care sunt foarte periculoase pentru avioane. Iată un asemenea tun german.

Artileria grea, de care dispun forțele beligerante, și aviația grea de bombardament transformă câmpiile de luptă într'un adevărat iad. Iată un moment impresionant luat chiar pe front, înainte ca o grupă de infanteriști germani să se avânte la atac.

Aviația germană participă intens la toate luptele care se dau pe frontul de vest. Escadrilele sunt formate din avioane de bombardament și de vânătoare, care au mai ales misiuni de atac. Instantaneul nostru a fost luat în timpul unui sbor peste nori.

CUM S'AR FACE IMPĂRȚIREA ECONOMICĂ

Presa germană comentează pe larg măsura în care se va împlini, modificarea economiei mondiale și în special a celei europene, după terminarea victorioasă a războiului. Agenția „Dienst aus Deutschland” este preocupată într'un articol mai mare, de acest aspect viitor. Între altele, scrie: „De fapt, primul mare spațiu este format de țările Europei mijlocii, nordice și sudice. Un al doilea spațiu economic îl constituie Marea Mediterană. El va fi pus sub conducerea Italiei. Al treilea spațiu economic va fi format din ținuturile europene și asiatice ale Uniunii Sovietice. Ceea ce va fi în afară acestor trei mari spații economice, nu este precizat nici în cuprins și nici în formă. Bineînțeles că aceste spații nu constituie, în sine, unități autarhice. Evenimentele războiului au determinat pe cei interesați să atace acest program și să rezolve părți însemnate din el, cel puțin în mod provizoriu”. Ipoteza că spațiile economice europene, aflate în formare, nu vor mai constitui pentru țările transoceanice, trăind din export, piețe de desfacere, este considerată ca fiind eronată. Echilibrul intern din aceste spații și dezvoltarea posibilităților economice, vor aduce după sine o ridicare a standardului de viață, astfel că după un scurt timp de trecere, întreaga situație va deveni favorabilă țărilor transoceanice și unităților economice exportatoare. Articolul se termină cu această frază:

„Toate aceste sunt valabile și pentru America de Nord și de Sud, unde noua ordine, pe cale să fie instaurată în Europa, pe tărâm economic, provoacă oarecari îngrijorări. Țările europene înfloritoare, vor fi pentru producția nord-americană, excedentară în cereale, bumbac, uleiuri minerale și metale, clienți mai buni decât țările inerte și slabe”.

LUPTA ÎMPOTRIVA TANCURILOR

Lupta împotriva tancului — scrie Henry de Kerillis în „l'Epoque” — nu mai poate fi dusă numai de tunul antitanc. La această luptă trebuie să participe și tunul de 75, trăgând razant, și unitățile numite „Corps francs” de motocicliști și infanterie, cari trebuie să încerce să înconjoare și să atace cu grenadele, incendiând carele blindate. Soldații francezi au învățat deasemeni să se apere împotriva turburării nervoase, pricinuite de sgomotul infernal al câmpului de bătaie, când în afară de tancuri mai intervin și avioanele, având sirene puternice, care se suprapun sgomotului motoarelor. Soldații trebuie să-și astupe urechile și să fie între dinți bucăți de lemn sau de

cauciuc, spre a evita să li se contracteze maxilarele. Trupele germane au utilizat, în câteva puncte, bombe fumigene, în cantități considerabile. Nu se știe încă dacă aceste bombe folosesc numai la mascarea atacului tancurilor, spre a le apăra împotriva tirului direct al tunurilor, sau dacă ceața degajată are proprietăți toxice sau soporifice, așa după cum se susține în unele cercuri. Șefii militari francezi nu manifestă nici o neliniște în fața acestei de a doua eventualități, dacă ea ar fi adevărată.

IAR ARMELE NOUI

În *l'Oeuvre* d-na Tabouis scrie: În general, se crede că noile arme ar putea fi parașutiști, însoțiți de lansarea bombelor fumigene. Totodată ar putea fi vorba și de lansarea de gaze sau de întrebuițarea mamuturilor aruncătoare de flăcări, utilizate în timpul campaniei din Polonia și care nu și-au făcut încă apariția pe frontul francez.

PAJURA IMPERIALĂ RUSEASCĂ DELA BELGRAD

Pajura țarilor Rusiei, care se găsea pe clădirea vechii legații rusești din Belgrad, a fost dată jos, această casă servind acum ca sediu al delegației comerciale rusești. Această clădire adăpostea în ultimii douăzeci de ani centrala organizației de emigranți ruși. În afară de aceasta ea era socotită ca una din ultimele vestigii ale Rusiei țariste în Europa, și constituia o curiozitate istorică. Intrarea delegației rusești sovietice în această veche clădire este un fapt care nu va putea fi trecut cu vederea de ochiul istoricului vremurilor noastre.

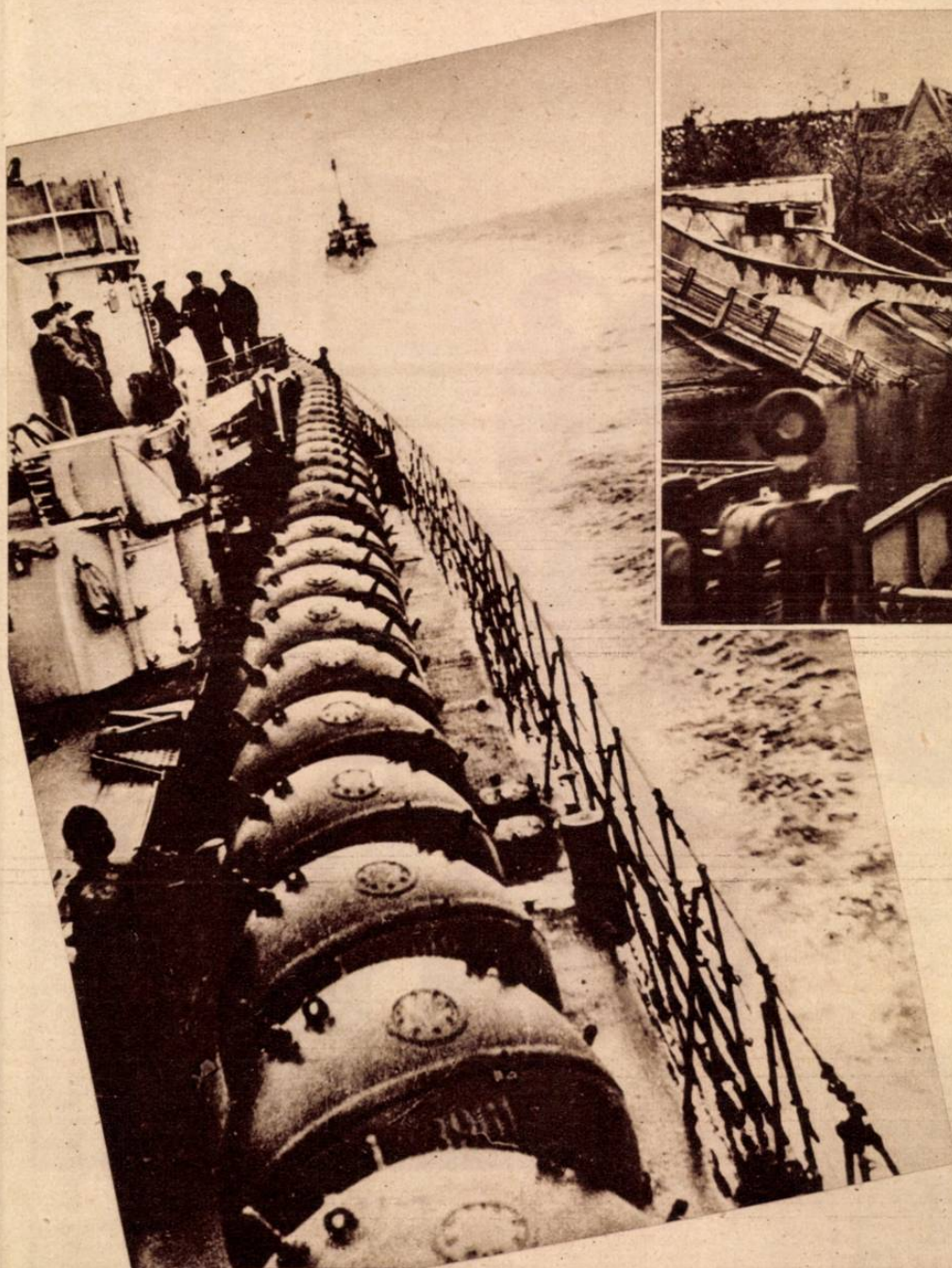
MINAREA PORTULUI ZEEBRÜGGE

Un ofițer superior al unității de flotă căreia îi revenia sarcina de a bloca portul dela Zeebrügge, dă acum următoarele amănunte asupra acestei operațiuni:

La 25 Mai, vapoare de război englezești cărau mai multe vase umplute cu ciment către gura portului Zeebrügge, unde le și scufundară. În vreme ce se desfășura această acțiune, germanii încercară printr'un atac aerian să zădărnicească blocarea. În ziua următoare Englezii își dădură seama că închiderea canalului nu este suficientă, și că efectul ei ar putea fi înlăturat cu totul. Amiralitatea hotărî atunci să se scufunde în noaptea de 28 Mai alte două vase pline cu ciment și manevra de a trece aceste vase dela Mole până la Schleusentor, reuși, pe întunec.

Această manevră navală era foarte primejdioasă din pricina unei escadre de avioane germane care țintiau cu focuri de mitralieră echipajul englezesc. Vasele cu ciment destinate scufundării erau legate printr'un cablu cu

IMAGINI DEPE T O A

IN URMA FOCULUI

Imaginile sunt adesea mai grăitoare decât vorbirea sau scrisul. Iată un instantaneu care nu mai are nevoie de multe explicații. Este aspectul unui pod de undeva din vest, după bombardamentul artileriei grele germane.

LUPTA PE MARE

Este probabil ca în scurtă vreme teatrul de război să se reintindă asupra mărilor. Marina militară germană se pregătește. Vasele puitoare de mine sunt echipate și așteaptă ordinele. Pe bordul lor minele marine se înșiră ca niște mărgelile negre uriașe.

SALT ÎNAINTE

Obiectivul fotografic înregistrează adesea, chiar și în momentele cele mai tragice ale atacurilor, imagini care nu sunt lipsite de aspect estetic. Dinamismul fotografiei reproduce de noi este covârșitor.

ATACUL

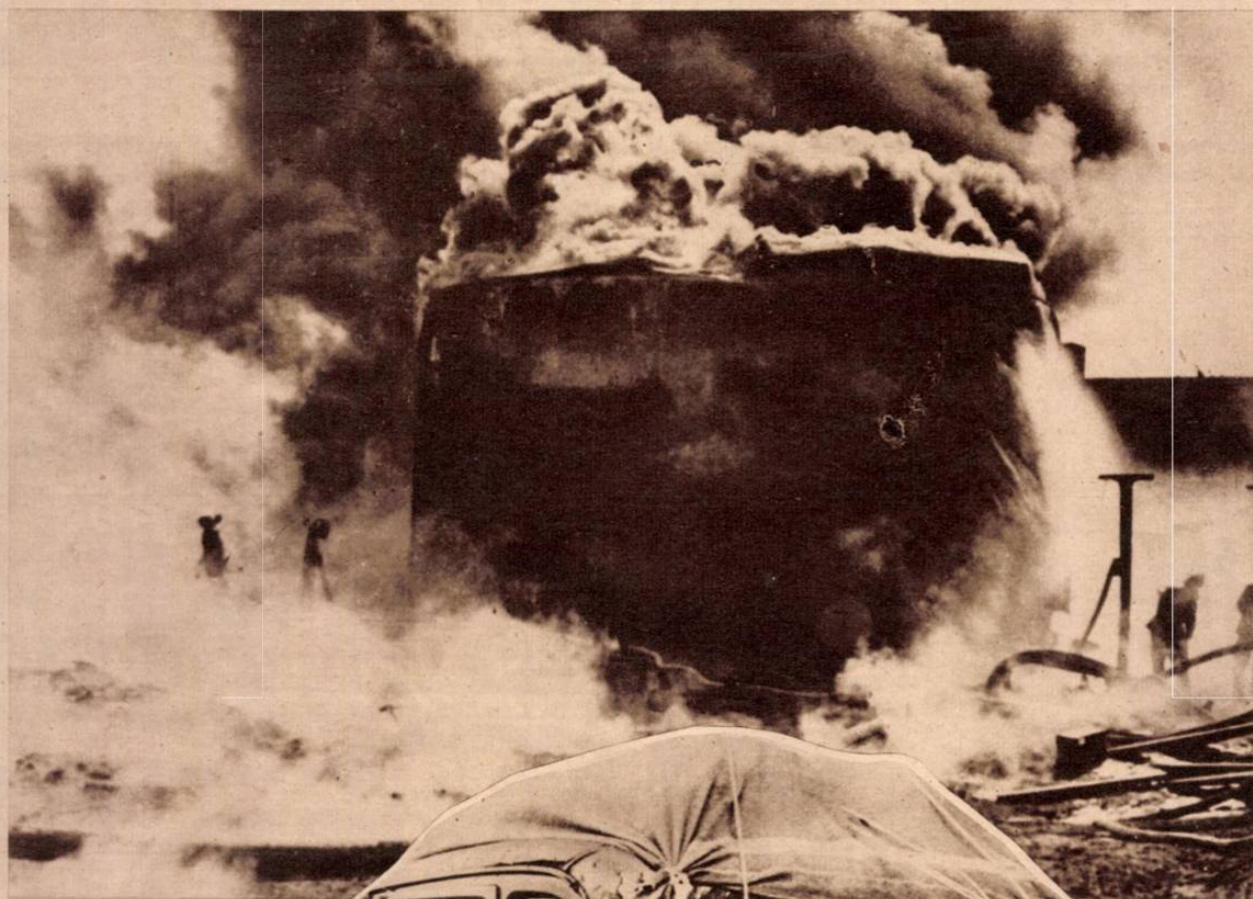
Pentru infanterie misiunile rămân periculoase și grele, necesitând eroism, hotărâre și rezistență. Deși drumul este deschis de elementele blindate, infanteria mai are de înfruntat focul ucigător al cuiburilor de mitralieră dușmane. Ca odinioară și astăzi infanteristul trebuie să utilizeze adăposturile naturale, spre a-și feri viața. Iată o grupă germană adăpostită într'un șanț, de alungat șoselii.

TE FRONTURILE

CONSILIUL SU- PREM DE RĂZBOI AL ALIAȚILOR

La Paris a avut loc în cursul ultimei săptămâni un sfat al consiliului suprem de război al aliaților, la care au participat primii miniștri ai Marii Britanii și Franței. În instanțaneul nostru dela stânga la dreapta: d-nii Winston Churchill, generalul sir Dill, Beaudin, sir Ronald Campbell, Majorul Attlee și Paul Reynaud.

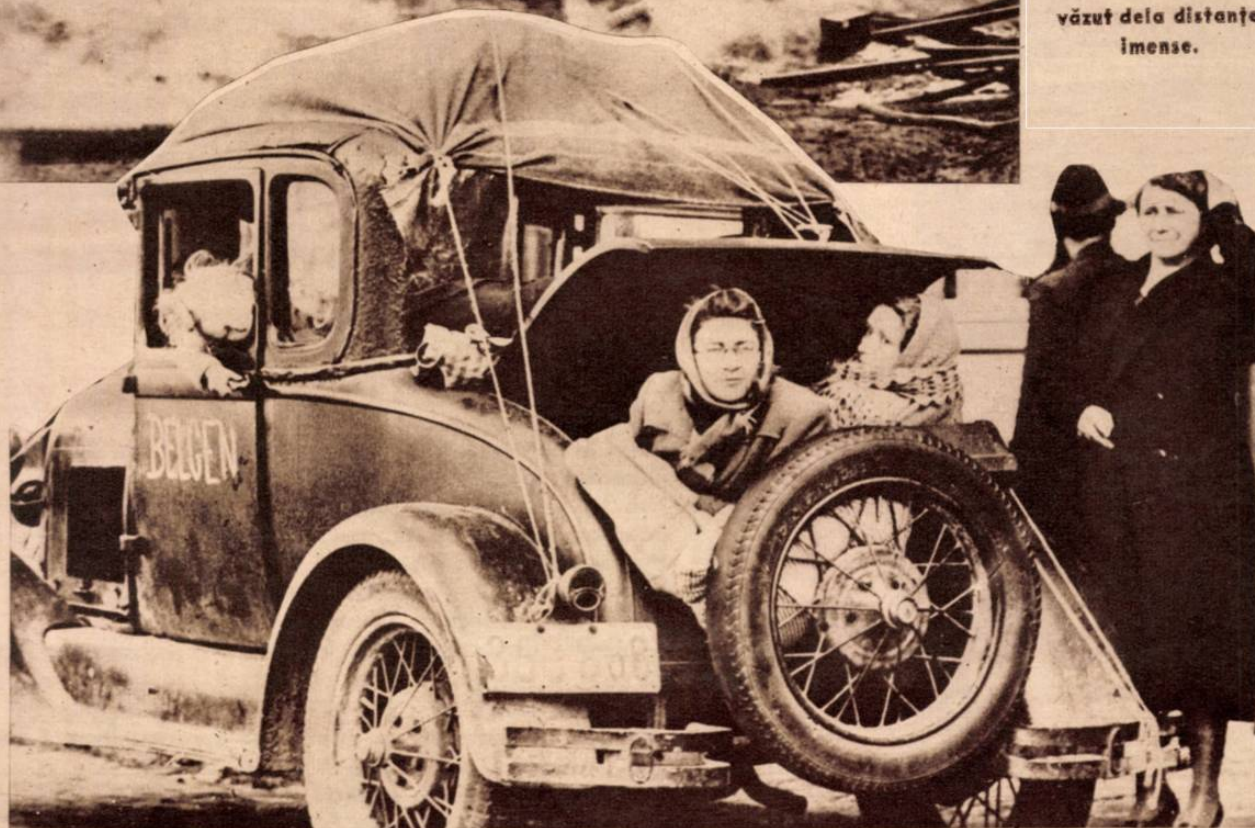

O NOUĂ ARMĂ: FLACĂRA

În urma retragerii trupelor aliate pe poziții mai favorabile, comandamentele respective au dat dispozițiuni ca depozitele de carburanți să fie incendiate spre a nu cădea în mâinile trupelor dușmane. Tancurile de benzină și petrol incendiate au realizat imagini de iad. Vălvătaia flăcărilor s'a văzut dela distanțe imense.

REFUGIAȚII SE REINTORC

După zilele grele ale exodului, o parte dintre refugiații belgieni, sătui de chinurile în străinătate departe de cămin se reintorc. Pâinea cea mai dulce se află tot în patrie. Călătoria nu se face în condițiuni bune și toți oamenii vor fi mulțumiți să ajungă la casele lor.

vasul de comandă al flotei de distrugere ce trebuia să desăvârșească minarea. Tocmai în momentul în care trebuia să fie minat primul vas de închidere la Schleusentor, din pricina bombardării, se rupse cablul. Un detașament de voluntari a reparat cablul și a izbutit să împliniască această sarcină, cu cele mai mici pierderi, deși a suportat focul intens al inamicului. Către spre ziua se isprăvi minarea care zădărnici folosirea porturilor pentru vase de război și submarine pentru o vreme îndelungată.

FORȚELE BRITANICE ÎN FRANȚA

În cursul organizării frontului în Franța au fost statornicite trupele britanice pe toată întinderea liniei Maginot dela Longwy până la hotarele Elveției. În aceste trupe se găsesc cei mai buni soldați ai armatei britanice. În afară de aceasta mai există în acest loc o altă armată britanică care are rostul special de a împlini unele deosebite și urgente sarcini. În avant-posturile liniei Maginot, detașamente britanice au misiunea de a lua contact cu patrurile de recunoaștere inamice. Aceste recunoașteri se fac cu mari pierderi, deoarece în mai multe locuri, infanteriștii germani au nimerit prin ținuturi minate.

UN VAS DE RĂZBOIU LA 5 ZILE

Amiralitatea britanică, — scrie „Le Journal”, — recunoaște că 6 contratorpiloare engleze, au fost pierdute cu prilejul evacuării trupelor dela Dunkerque, dar se afirmă în cercurile navale din Londra că astăzi, Marea Britanie, cu toate pierderile înregistrate, posedă un număr mai mare de contratorpiloare, decât avea la începutul războiului. La fiecare cinci zile, un nou vas de război se adaugă la forțele navale aliate, iar șantierele franceze și engleze au în lucru unități navale diverse, care se ridică la mai mult de un milion de tone.

RĂZBOIU ȘI HUMOR

Toți străinii locuind în capitala Angliei, cu excepția francezilor, sunt supuși unor restricții foarte severe. Ei trebuie să se prezinte în fiecare zi la comisariatul lor și nu au voie să părăsească locuințele, dela miezul nopții până la orele 6 dimineața. Pe de altă parte le este interzis să posedă biciclete, motociclete sau automobile. Ei nu pot avea aparate fotografice, yachuri sau avioane particulare. Când se deplasează, ei trebuie să avertizeze poliția, iar dacă petrec o noapte în afară de domiciliul lor, persoana care-i găzduiește trebuie să anunțe cel mai apropiat post de poliție. S'au făcut unele excepțiuni, în favoarea ziariștilor aliați și neutri, cari au primit autorizarea de-a eși după miezul nopții și chiar de a-și păstra mașinile. Comicul american Vick Oliver, care este, după cum se știe, gine-rele primului ministru Churchill, scoate din această situație efecte comice, foarte gustate. El spune spectatorilor teatrului Hippodrom: „Doamnelor și domnilor, râdeți vă rog mai repede, căci trebuie

Parisul, într-o după amiază ploioasă

PARISUL IN AJUNUL OCUPĂRII LUI

NUE ZURCHER ZEITUNG publică următoarele aspecte ale Parisului, în ajunul ocupării lui:

O așteptare plină de liniște domnește în această după amiază la Paris, peste care plutește un cer fără nouri, iar soarele își răspândește razele pe întinsele bulevarde și avenue-uri goale de lume, la fel ca în Septembrie 1914, când după 6 zile și nopți de luptă, bubuitul tunului depe Marna se auzia tot mai aproape. Pe bulevarde haut-parleur-urile difuzează un apel al foștilor luptători din 1914, care amintește de zilele grele depe atunci și îndeamnă lumea la încredere, în șeful armatei. Camioane grele, pline de trupe străbat străzile și avioanele văjaie în văzduh.

Comunicatul de după amiază a apărut și arată grozăvia din ce în ce mai mare a bătăliei ce se desfășoară. Ea se apropie tot mai mult de Paris.

Gările Parisului prezintă o înfățișare de năvală, din pricină că școlile primare au fost închise înainte de vreme, iar părinții au fost obligați să ducă în alte departamente pe copiii lor, care n-au împlinit 14 ani.

* * *

Concomitent se infiltrează pretutindeni în gări, în grupuri foarte compacte, recruții ultimului an, cari se îndreaptă

spre regimentele lor, însoțiți de ai lor. De astădată, grija mamelor capătă o înfățișare mai dureroasă căci după șeful familiei, acum însoțesc în drumul său pe cel mai mare dintre fii.

Printre muncitori apropierea luptelor n'a creat încă necesitatea unei dislocări. Se știe că autoritățile franceze nu pot ancombra circulația prin țară și cer aceleași jertfe din partea civililor ca și a militarilor. Pericolul de bombardament este azi același, atât pentru orașele mari cât și pentru cele mici. Plasamentul fugarilor a devenit foarte greu. Continuitatea vieții economice și a muncii din fabrici au o importanță covârșitoare pentru forța de luptă a armatei. Nu degeaba a spus ministrul armamentului personalului unei fabrici de tancuri, vorbind de încordarea lor continuă:

„La ordinul armamentului”.

Atmosfera este aceeași la periferiile Parisului. La intrarea unui mic arondisment ocupat de mici rentieri și funcționari, care a fost cel dintâi bombardat, în atacurile aeriene, se poate citi pe un manifest depe

ziduri următoarea frază: „Azi ne aflăm toți în războiu. Cuvântul nostru este: încredere, calm și muncă”.

Sub această continuă primejdie și nesiguranță se plămădește un nou și întăritor spirit de viață, așa cum l-au cunoscut generațiile din secolul trecut, trăind continuu în războaie și catastrofe.

Un călător plecat în ultimul moment din Paris, publică într'un ziar elvețian, acest fugar aspect al Parisului:

„Animația depe marile bulevarde a dispărut complet. Lumea străbate străzile cu calm și resemnare, care se pot citi pe fețele tuturor. În această liniște s'ar putea crede că parisienii știu la ce se așteaptă și revirimentul pe care-l întrezăresc îl așteaptă cu toată convingerea. Imensa bătălie ce se desfășoară ei n'o urmăresc decât prin loviturile tunului, care se aud când mai aproape, când mai departe de această imensă citadelă a civilizației, bătălie pe care francezii o numesc bătălia Franței, iar nemții bătălia la umbra Parisului”.

APĂRAREA CONTRA AVIOANELOR

CUM EXECUTĂ TIRUL ARTILERIA ANTIAERIANĂ

DE fiecare dată când se re-latează un atac al unei aviații inamice, se vorbește și despre barajul de foc al artileriei antiaeriene. În genere, cititorul nu știe exact cum se execută un asemenea tir, așa că socotim interesant să reproducem după o revistă, articolul unui specialist, care arată în ce măsură poate să fie eficace un asemenea baraj și de ce este necesară, de cele mai multe ori, intervenția avioanelor de luptă amice, care să oprească valul dușman.

Zonele, în număr de patru, în care tirul antiaerian poate fi eficace, sunt următoarele:

Prima zonă este aceea care are limita la 600 metri înălțime, și în care este eficace focul mitralierelor și al puștilor mitraliere. Cartușele pornesc în jerbă, iar dacă avionul inamic este prins în centrul unei asemenea jerbe și are lovite puncte însemnate, soarta lui este pecetluită.

A doua zonă este aceea care e cuprinsă între 600 metri și 2500 metri altitudine. Aci este eficace numai tunul de mic calibru, adică între 25 și 50 mm. Debitul unei asemenea guri de foc este destul de mare, iar aparatele de ochire, simple la manevrat. Proiectilele explodează în contact cu avionul, iar dacă nu l-au nimerit, explodează în partea descendentă a traectoriei.

A treia zonă este cuprinsă între 2500 metri și 6000 metri altitudine. De data aceasta tirul eficace nu poate fi executat decât de tunuri de calibru mijlociu, în speță de tunuri de 75 mm. Ele trag simultan, pe baterii sau grupuri. Organizarea tirului este complexă. Proiectilele explodează în aer, fie c'au lovit, fie că n'au lovit avionul. Dacă întâmplarea face să nu explodeze, atunci ele recad pe sol, fără să mai prezinte vreun pericol.

În fine, zona patra este cuprinsă între 6.000 metri și 10.000 metri altitudine. De data aceasta eficace sunt numai tunurile de mare calibru, ale căror proiectile

explodează în aer, fie c'au lovit, fie că n'au lovit avionul. Proiectilele au în interior un dispozitiv de orologerie, care reglează explozia.

Ilustrația noastră de mai jos reprezintă tirul executat asupra unui avion, la două altitudini diferite, și sburând cu viteze diferite. În fond, ipoteza este mereu aceeași. Se presupune că avionul semnalat în punctul A și urmărit până'n punctul B, își va continua drumul la aceeași altitudine și cu aceeași viteză, ajungând în punctul C, în momentul

în care proiectilul tras de jos va exploda.

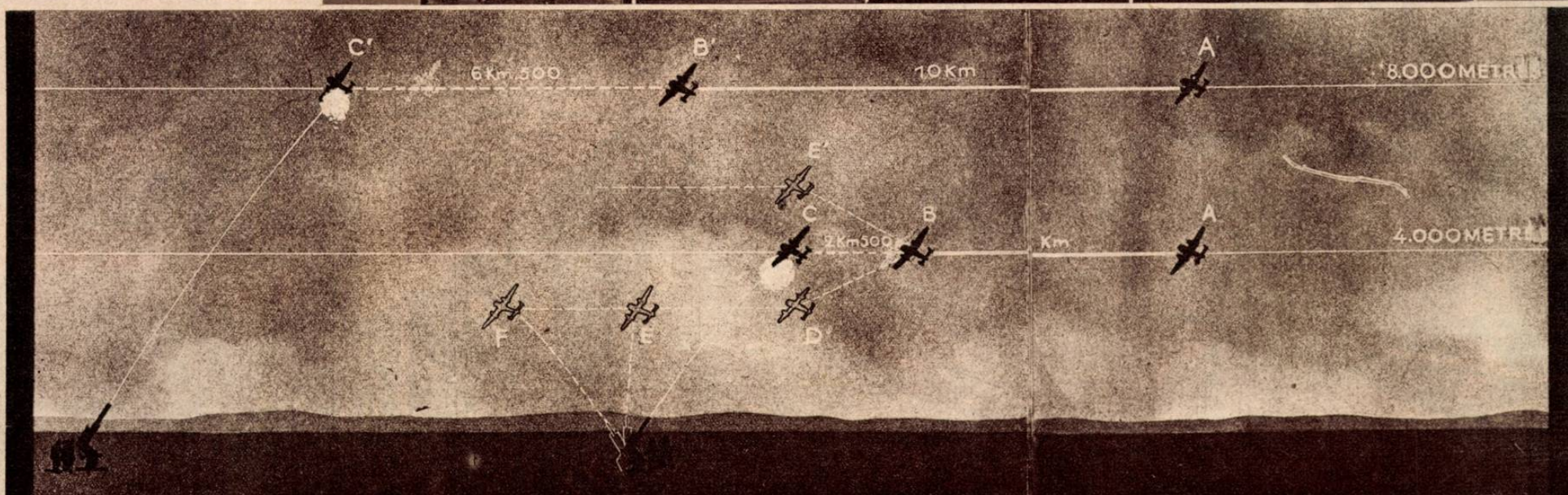
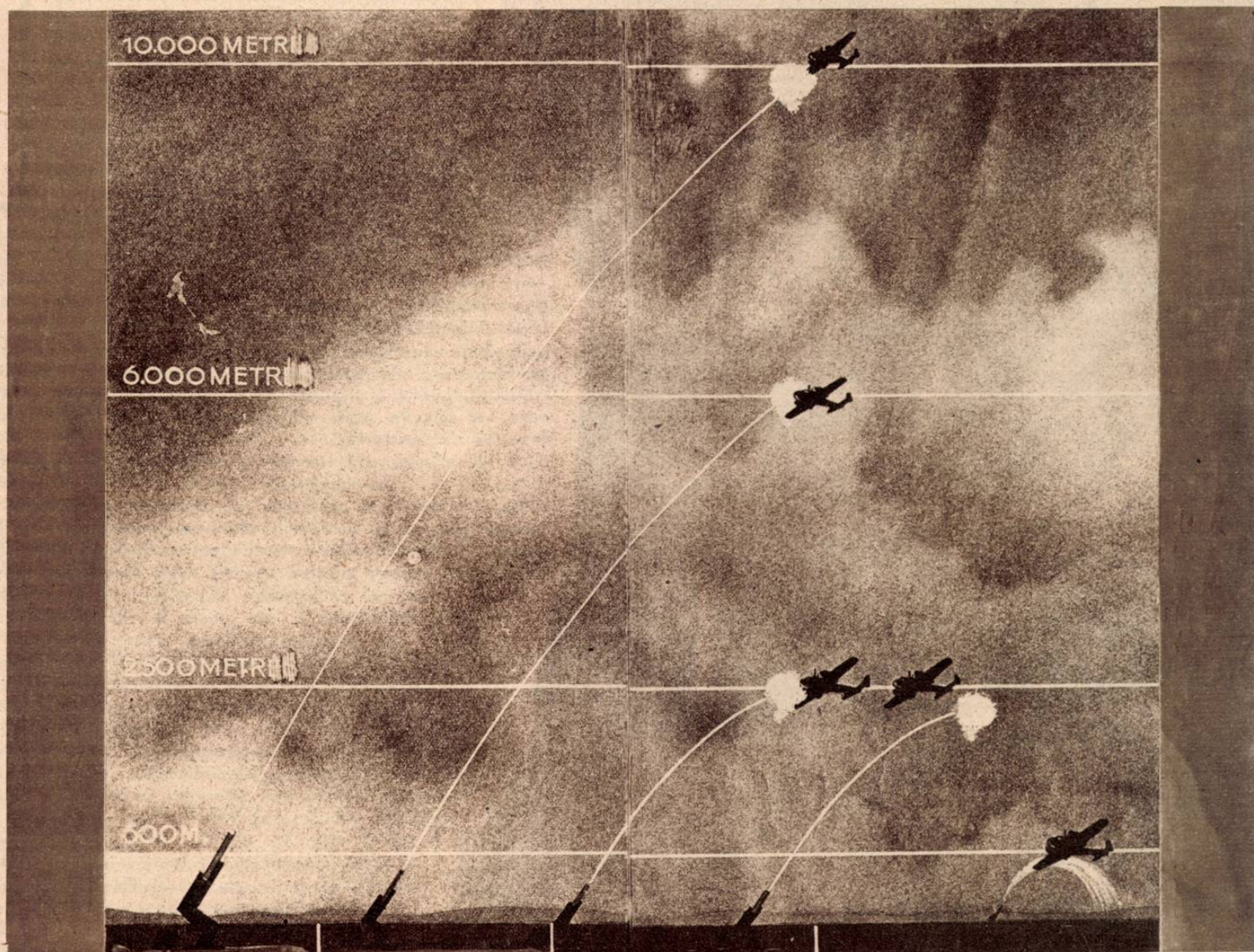
Traseul A, B, C se referă la un avion care face 300 km. pe oră și care sboară la 4.000 metri înălțime. S'a presupus că sborul avionului dela A la B a fost cercetat vreme de un minut și că între comanda de tir și explozia proiectilului în C vor trece 30 de secunde.

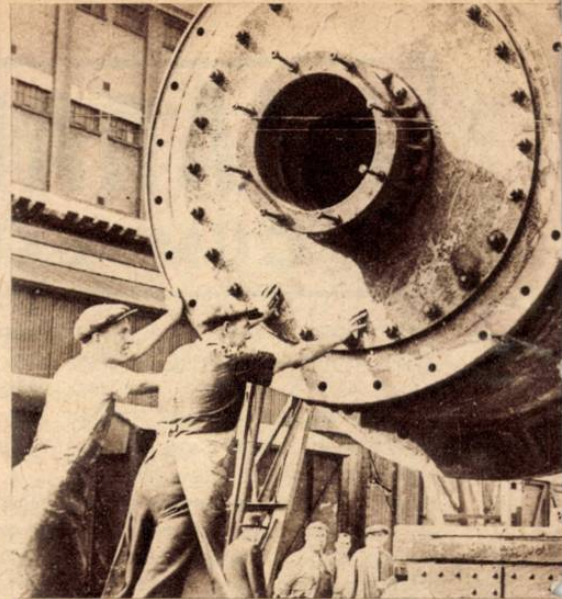
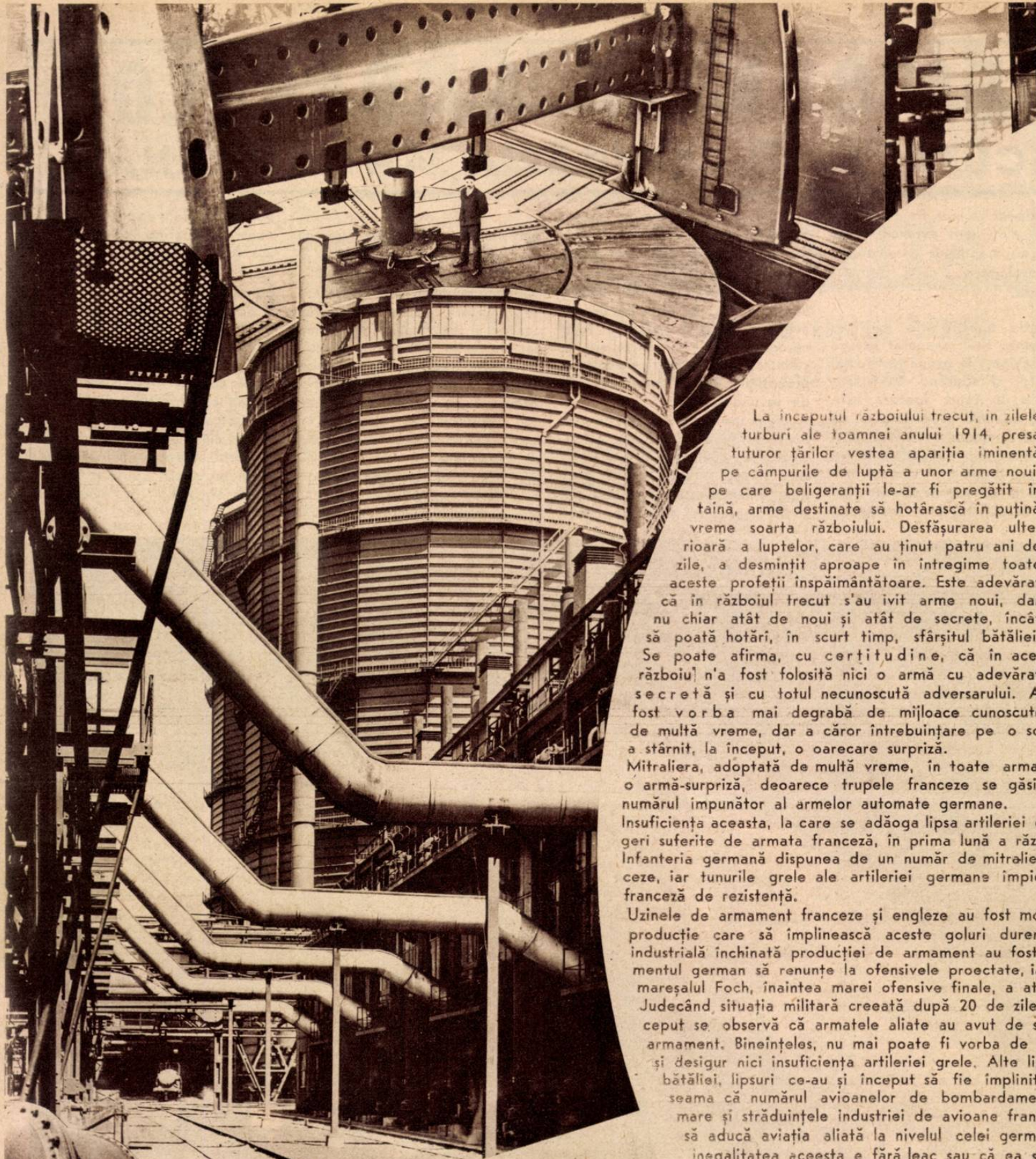
Aceleași ipoteze s'au pus și pentru punctele A' B' C' cu un avion care face 600 km. pe oră și care sboară la 8.000 metri înălțime. Bineînțeles că răstimpul de D' C' reprezintă 40 de secunde,

în loc de 50 de secunde. Comparația între cele două figuri ne arată nesiguranța privitoare la sborul avionului din punctul B și din punctul B' și care se referă la parcursurile respective, într'un caz de 2 km., iar în al doilea caz de 6 km. 600 metri, aproximativ. Dacă avionul își schimbă direcția sau înălțimea, atunci întâlnirea cu proiectilul nu se mai produce, iar aparatul își poate continua drumul. În cazul când înălțimea și nici viteza nu sunt prea mari, se poate trage o a doua salvă cu tir reglat asupra noii traectorii, astfel

după cum se vede în ilustrația noastră, urmărind liniile punctate, așa încât avionul care este marcat în punctul C este ochit în punctul D. Dacă avionul inamic a depășit verticala bateriei se pot trage noi salvă, astfel după cum se vede din poziția avionului, în punctul F.

După cum se vede, tirul antiaerian este destul de complicat, iar eficacitatea, în raport cu materialul cheltuit, nu prea mare. Deaceia, împotriva avioanelor de luptă nu există decât o singură armă eficace... tot avionul de luptă.

U Z I N D I N D F R O N T

In timp ce pe câmpiile
irosește, armata de lucr

La începutul războiului trecut, în zilele turburi ale toamnei anului 1914, presa tuturor țărilor vestea apariția iminentă pe câmpurile de luptă a unor arme noi, pe care beligeranții le-ar fi pregătit în taină, arme destinate să hotărască în puțină vreme soarta războiului. Desfășurarea ulterioară a luptelor, care au ținut patru ani de zile, a desmintit aproape în întregime toate aceste profeții înspăimântătoare. Este adevărat că în războiul trecut s'au ivit arme noi, dar nu chiar atât de noi și atât de secrete, încât să poată hotări, în scurt timp, sfârșitul bătăliei. Se poate afirma, cu certitudine, că în acel război n'a fost folosită nici o armă cu adevărat secretă și cu totul necunoscută adversarului. A fost vorba mai degrabă de mijloace cunoscute de multă vreme, dar a căror întrebuintare pe o scară mai largă nu fusese prevăzută și de aceea a stârnit, la început, o oarecare surpriză.

Mitraliera, adoptată de multă vreme, în toate armatele lumii, a fost, în primele luni ale războiului, o armă-surpriză, deoarece trupele franceze se găseau insuficient înzestrate cu mitraliere, față de numărul impunător al armelor automate germane.

Insuficiența aceasta, la care se adăoga lipsa artileriei de câmp, a fost cauza principală a primelor înfrângeri suferite de armata franceză, în prima lună a războiului din 1914.

Infanteria germană dispunea de un număr de mitraliere de patru ori mai mare ca acela al armatei franceze, iar tunurile grele ale artileriei germane împiedicau aproape cu desăvârșire orice încercare franceză de rezistență.

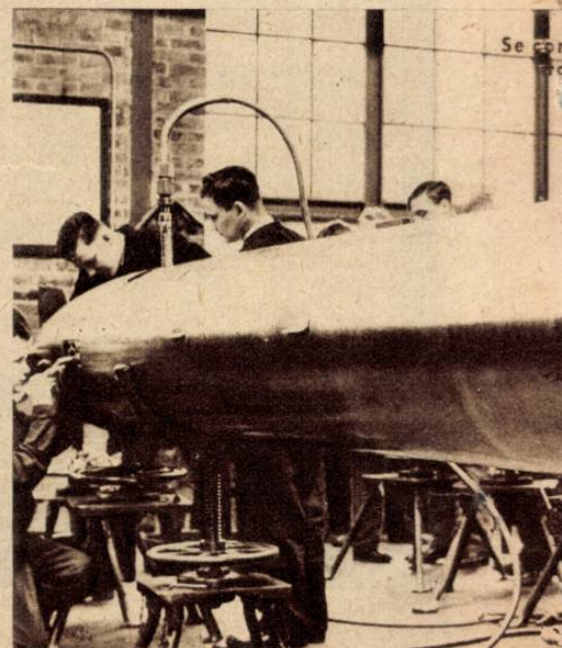
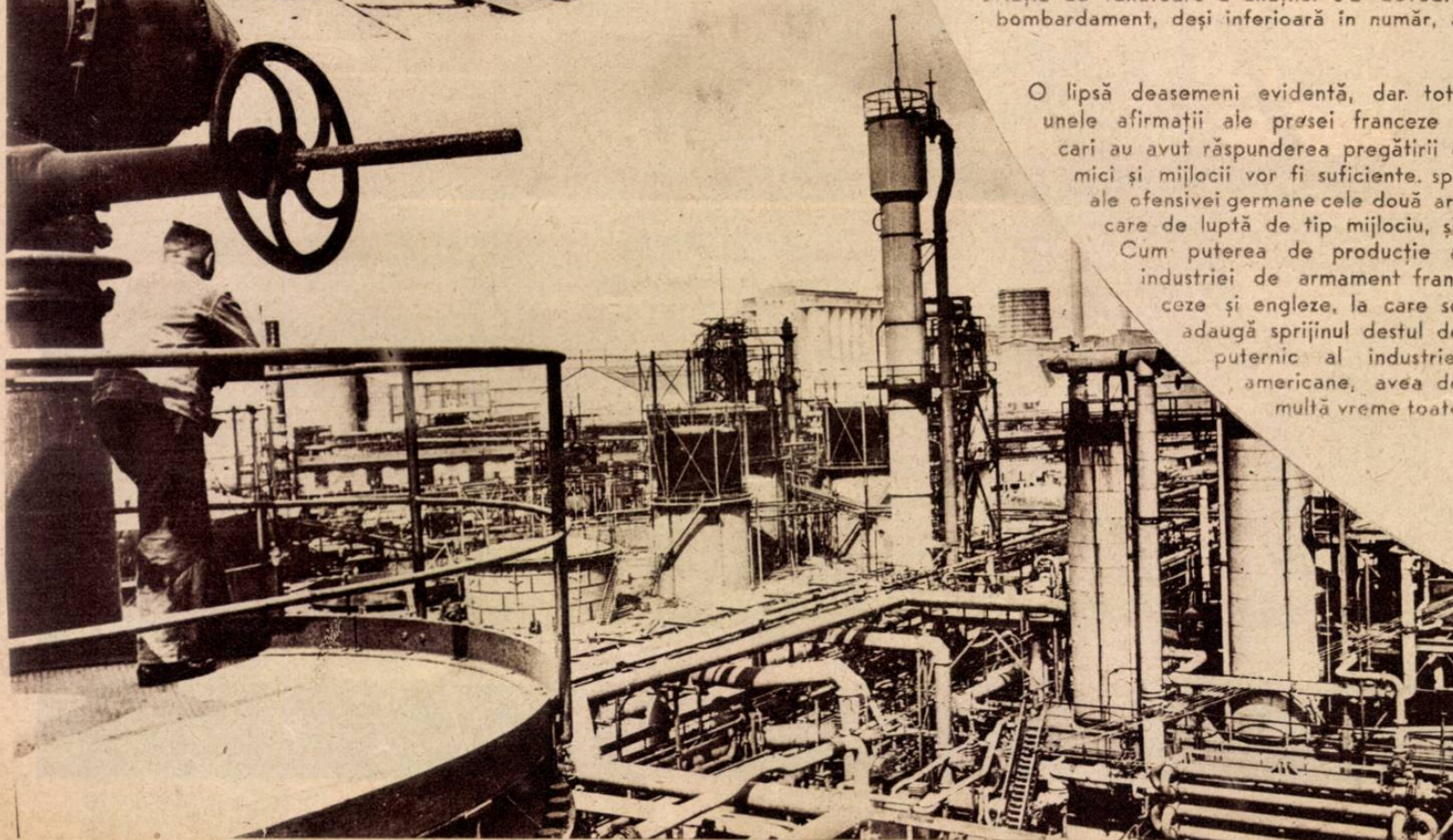
Uzinele de armament franceze și engleze au fost mobilizate în grabă, în vederea unei campanii de producție care să îplinească aceste goluri dureroase. În 1915, rezultatele atinse de activitatea industrială închinată producției de armament au fost atât de remarcabile, încât au obligat comandamentul german să renunțe la ofensivele proiectate, iar în 1918 numărul de mitraliere de care dispunea mareșalul Foch, înaintea marelui ofensive finale, a atins cifra impunătoare de 250.000.

Judecând situația militară creată după 20 de zile de lupte grele, pe frontul occidental, dela început se observă că armatele aliate au avut de suferit depe urma unei inegalități evidente, de armament. Bineînțeles, nu mai poate fi vorba de inferioritatea lor în ce privește armele automate și desigur nici insuficiența artileriei grele. Alte lipsuri însă au fost recunoscute din primele zile ale bătăliei, lipsuri ce-au și început să fie împlinite. În primul rând comandamentul aliat și-a dat seama că numărul avioanelor de bombardament, de care dispune armata germană e foarte mare și străduințele industriei de avioane franceze și engleze din ultimele opt luni, nu isbutiseră să aducă aviația aliată la nivelul celei germane. Ar fi însă o greșeală dacă s'ar socoti că inegalitatea aceasta e fără leac sau că ea se constată în toate domeniile aeriene. Dimpotrivă, aviația de vânătoare a aliaților s'a dovedit cel puțin egală cu a Reichului, iar aviația de bombardament, deși inferioară în număr, a isbutit să obțină rezultate neîndoioase.

★

O lipsă deasemeni evidentă, dar tot atât de trecătoare, privește tancurile. După unele afirmații ale presei franceze și britanice, se poate deduce că șefii militari cari au avut răspunderea pregătirii de războiu a celor două țări socotiau că tancurile mici și mijlocii vor fi suficiente, spre a face față surprize, astfel că în aceste 20 zile ale ofensivei germane cele două armate aliate n'au aruncat în luptă de cât numeroase care de luptă de tip mijlociu, și un număr destul de redus de care grele.

Cum puterea de producție a industriei de armament franceze și engleze, la care se adaugă sprijinul destul de puternic al industriei americane, avea de multă vreme toate

NELE OSUL TULUI

de luptă materialul se
rători împlinește golurile

Un furnal este
mutat.

instalațiile și materiile necesare tancurilor grele, este lesne de înțeles că nu va trece multă vreme până ce armatele aliate vor putea opune tancurilor de 70, 80, 90 și chiar 100 tone ale trupelor germane, tancuri tot atât de puternice. „Daily Telegraph” dă în această privință unele amănunte asupra industriei de armament franceze, amănunte a căror semnificație nu va scăpa nimănui:

„Uzine uriașe și fabrici mici ce-și urmau indeletnicirile pacifice, au fost rechiziționate și transformate în uzine pentru fabricarea munițiilor. În locurile cele mai neașteptate se ivesc deodată, parcă prin farmec, uzine noi și ateliere imense. Am vizitat numeroase fabrici, cari din Decembrie și până acum au isbutit să-și crească producția de zece ori, cu

toate că numărul lucrătorilor folosiți nu este decât de două ori mai mare. Astfel, într-o uzină camuflată într-o trecătoare din Alpi, producând metale pentru tunuri antiaeriene, și tancuri, ai impresia că privești o scenă din infern, când cuptoarele își revarsă conținutul topit. Înaintea războiului, această uzină producea 30 de tone zilnic, la începutul ostilităților 45 tone zilnic, iar acum producția ei depășește într-o zi 160 de tone.

În împrejurimile unei localități foarte pitorești, centrul faimos al unui județ vinicol, un atelier care înainte de războiu fabrica foite, benzi și discuri de aluminiu pur, pentru articole de lux, produce azi „dur-aluminiu”, pentru apărarea națională și deși 45% din lucrătorii calificați se află pe front, iar personalul n'a fost sporit decât cu o sută de oameni, producția este de cinci ori mai mare. La poalele unei munte, acoperit de zăpadă, se află o uzină cunoscută în toată lumea, a cărei producție de turbine hidraulice și echipament pentru diguri și zăgazuri era destul de însemnată, înainte de războiu. Fabrica aceasta nu și-a schimbat indeletnicirea, dar produce astăzi turbine până la 90.000 cai putere. Aceiași uzină a reușit să improvizeze o producție de obuze de mare calibru, tunuri și tancuri, cu un personal de 1.200 lucrători. În mare parte, femeile au luat locul bărbaților, în aproape toate serviciile. O faimoasă fabrică de cabluri pe Rhon, și-a suspendat cu desăvârșire exportul, pentru a-și închina întreaga activitate numai apărării naționale. Astăzi, fabrica aceasta folosește 3.500 de lucrători, față de 1.000, în Septembrie trecut, iar producția și-a sporit-o cu 1000 la sută.

★

Dar un spectacol cu adevărat surprinzător este acela oferit de 4.500 de femei, lucrând într-o fabrică, la producția măștilor de gaz. Cu câteva luni în urmă, abia, locul pe care s'a ridicat această fabrică era doar o veche carieră de piatră. 150.000 de măști pe lună, de o calitate fără egal, sunt furnizate de această fabrică, apărării naționale.

O idee cu adevărat nouă este și fabricarea unor echipamente antigaz, pentru cazematele subterane depe front. Acestor măști li se spune „filtruri de protecție colectivă” și dovedesc spiritul inventiv al francezilor.

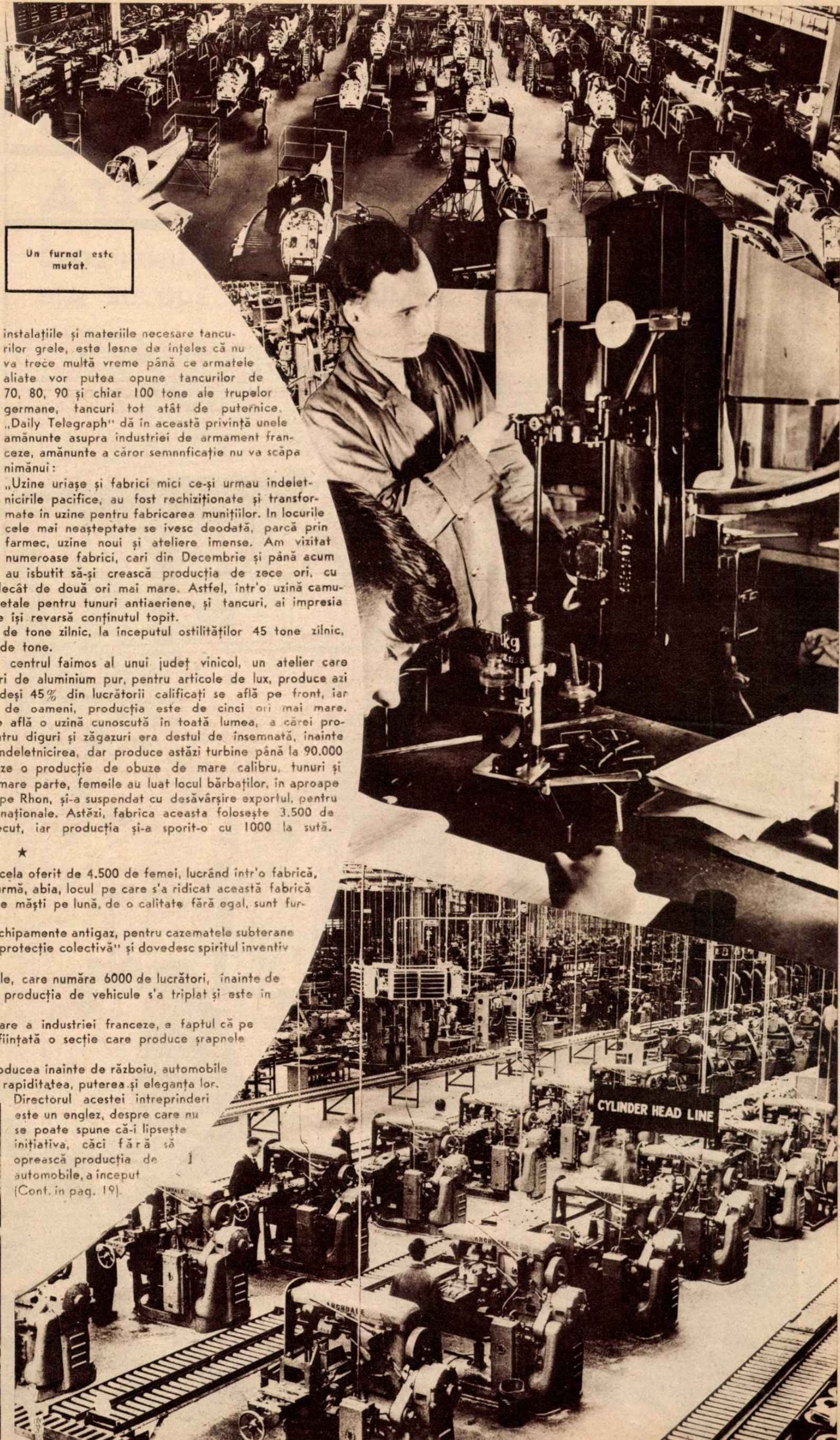
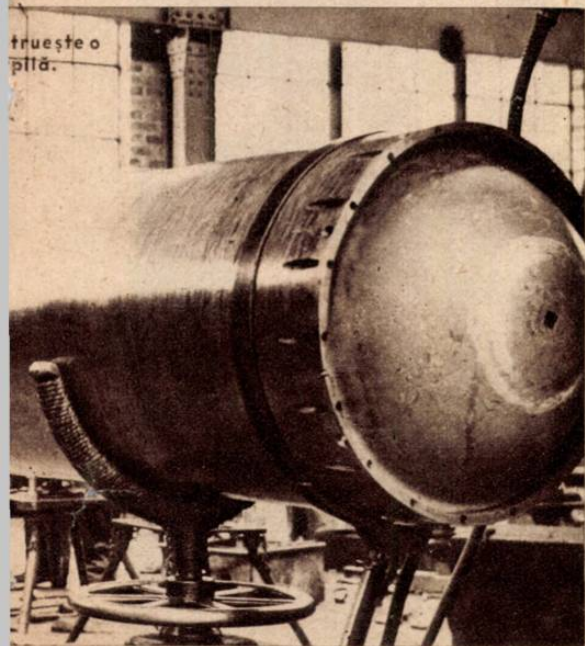
Să mai cităm și o uriașă fabrică de automobile, care număra 6000 de lucrători, înainte de războiu, și numără astăzi 9.000, în vreme ce producția de vehicule s'a triplat și este în întregime destinată necesităților armatei.

Ceea ce caracteristic pentru puterea de adaptare a industriei franceze, e faptul că pe lângă această fabrică de automobile a fost înființată o secție care produce șrapnele pentru tunurile antiaeriene.

În apropierea Parisului se afla o fabrică, care producea înainte de războiu, automobile care-și câștigaseră faima pe tot globul, pentru rapiditatea, puterea și eleganța lor.

Directorul acestei întreprinderi este un englez, despre care nu se poate spune că-i lipsește inițiativa, căci fără să oprească producția de automobile, a început (Cont. în pag. 19).

trusește o
pită.

DESPRE America se spune că este țara excentricității. Despre Anglia se spune că este țara tradițiilor. De bună seamă că excentricitatea nu este tradițională în America, dar este incontestabil că tradiția duce de multe ori la excentricități, în Anglia.

Acela care, din întâmplare, ajunge într'un mic orășel din Norfolk poate întâlni Duminică, la ora când toată lumea se duce să asculte slujba în biserica orășelului, zece bătrâne doamne, care împreună totalizează aproape un mileniu, îmbrăcate într'o ținută mai mult decât bizară, dar care sunt salutate cu tot respectul și nu fac deloc o impresie hilară asupra concetățenilor lor.

Cine sunt aceste bătrâne d-ne? Sunt pensionarele unei case de retrageri, înființată în anul 1614 de Henry Howard, lord de Northampton, și care respectă regulile stabilite de fondator, în pofida trecerii a mai bine de trei secole dela edictarea lor. Nu se știe precis cărui imbold filantropic se datorește inspirația lordului de Northampton de-a fonda azilul din Castle Rising. Cert este că atunci când a dotat instituția cu zestrea care avea să-i facă posibilă existența până'n zilele noastre, a prevăzut până'n amănunțimi condițiunile pe care trebuie să le îndeplinească aceea care ar voi să-și adăpostească bătrânețile între zidurile roșii și frumos împodobite cu iedera ale casei de retrageri.

În fiecare zi la ora 9 dimineața se aude un clopoțel argintiu. Zece uși se deschid încetinel și zece doamne bătrâne își părăsesc odăile, cu cartea de rugăciuni în mână, îndreptându-se, conduse de directoarea instituției, spre biserică. Rochiile lor, de o croială cu totul neobiceiuită, fiind aidoma celor din 1614, sunt făcute dintr'o țesătură de lână de culoare închisă.

ZECE BĂTRÂNE DOAMNE DUC O VIATĂ LINISTITĂ

ACEASTA SE DATOREȘTE UNUI LORD CARE A MURIT ACUM 300 DE ANI

În drum spre biserică.

La slujba de
Duminică dimineața.

Numai Duminica bătrânele doamne îmbracă marea ținută, care în afară de rochiile de fiecare zi mai comportă niște pălării înalte de formă conică și de culoare neagră, precum și niște pelerine de culoare roșie, chenăruite cu negru, având pe partea stângă a pieptului, într'un cerc, brodate armele lordului de Northampton.

Una din regulile admiterii în instituția lui Henry Howard este aceea ca solicitanta să aibă cel puțin 56 de ani, să fie domnișoară sau văduvă prin deces, să fi dus o viață onestă, să fie religioasă, serioasă și discretă, să știe carte, să aibă maniere alese să nu fie bețivă și să nu fi frecventat cărciumele.

Cererea de admitere trebuie să fie adresată directoarei, care împreună cu comitetul de conducere din care face parte și un descendent al lordului de Northampton hotărăște, în ultima instanță, asupra cererii.

Fiecare din bătrânele doamne primește în fiecare săptămână o pensie de 5 șilingi, precum și mâncare, lumină, îngrijire medicală și tot ce mai este nevoie. Ținuta de fiecare zi este înnoită la fiecare sfârșit de an. Ținuta de ceremonie este preschimbată din șapte în șapte ani.

De bună seamă că pentru mentalitatea noastră, celor depe continent, unele obiceiuri ale vieții din Anglia ni se par hilare. Gândiți-vă ce-ați spune dacă ați întâlni pe Calea Victoriei, Duminică dimineața, zece bătrâni domni cu caftan și giubea, îndreptându-se spre biserică sau zece bătrâne doamne în costumele corespunzătoare epocii?

În Anglia, apariția celor zece bătrâne doamne, în ținuta lor bizară, aproape că nici nu este sesizată de trecători. Puterea tradiției este mai mare decât s'ar bănuși și poate că tocmai aceasta asigură trăinicia marelui imperiu.

